

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษา
และคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

โดย
นายศรรัตน์ เอกปัสชา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษา
และคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT ON THAI LANGUAGE LEVELS
AND ROYAL WORDS OF MATTHAYOMSUEKSA 4 STUDENTS USING
FLIPPED CLASSROOM LEARNING MANAGEMENT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษา และคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
โดย	นายศรীরัตน์ เอกปัทมา
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย
..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพุ่ม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ ดร. สง่า วงศ์ไชย)

60255314 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : ระดับภาษา, คำราชาศัพท์, ห้องเรียนกลับด้าน

นาย ศรีรัตน์ เอกปชชา: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน 44 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

60255314 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : Thai language levels, Royal words, Flipped Classroom

MR. SRIRAT EKPATCHA : THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT ON THAI LANGUAGE LEVELS AND ROYAL WORDS OF MATTHAYOMSUEKSA 4 STUDENTS USING FLIPPED CLASSROOM LEARNING MANAGEMENT THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR CHAIYOS PAIWITHAYASIRITHAM, Ph.D.

The purposes of this research were to: 1) compare the learning achievement on Thai language levels and royal words of Matthayomsueksa 4 students before and after using flipped classroom learning management. 2) study the students' opinions towards the flipped classroom learning management. The sample of this research was 44 Mathayomsueksa 4/1 students of Bangliwitthaya School, Song Phinong District, Suphanburi in the second semester of the academic year 2021.

The research instruments were lesson plans, an achievement test and a questionnaire on the students' opinions towards the flipped classroom learning management. The data were analyzed by mean, standard deviation and dependent sample t-test.

The results of the study were as follows:

1. The students' learning achievement on Thai language levels and royal words after using the flipped classroom learning management was significantly higher than before using the flipped classroom learning management at .05 level.

2. The students' overall opinions towards the flipped classroom learning management were at a high agreement level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน” ฉบับนี้ สำเร็จ ลุล่วงได้ด้วยความกรุณาความเอาใจใส่ การให้คำปรึกษา ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข และรองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพุ่ม ประธานกรรมการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร. สง่า วงศ์ไชย ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข ข้อบกพร่องเพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประพนธ์ เรืองณรงค์ ที่ให้ความเมตตา อนุเคราะห์ ช่วยเหลือสนับสนุนโดยการมอบหนังสือคำราชาศัพท์แก่ผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ นางสาวกิติพร พลศรี นางสาวศิริพร เอ็มสวัสดิ์ และนายศาสตรวิทย์ บรรจุทรัพย์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือและช่วยปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ บกพร่อง

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ครูทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ สนับสนุน และ อำนวยความสะดวก รวมทั้งนักเรียนโรงเรียนบางลี่วิทยาที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บข้อมูลการ วิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณนางสาวนันทริยา ปิ่นทอง เพื่อนที่คอยช่วยเหลือ แนะนำและเป็นกำลังใจในการทำ วิทยานิพนธ์

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่พระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ที่อบรมสั่งสอน ชี้แนะให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดีเสมอมา

นาย ศรียรัตน์ เอกปัสชา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
คำถามการวิจัย.....	11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย.....	11
ขอบเขตของการวิจัย.....	11
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	12
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	14
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	15
และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา.....	15
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	15
หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา.....	16
โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย.....	18

ระดับภาษา.....	22
ความหมายของระดับภาษา	22
การแบ่งระดับภาษา.....	23
คำราชาศัพท์.....	25
ความหมายของคำราชาศัพท์	25
ที่มาของคำราชาศัพท์	27
การใช้คำราชาศัพท์.....	31
ประโยชน์ของการศึกษาคำราชาศัพท์	31
แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	32
ความหมายของแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	32
ความเป็นมาของห้องเรียนกลับด้าน	34
องค์ประกอบของการเรียนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	35
ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	37
การเปรียบเทียบของการเรียนแบบเดิมกับการเรียนแบบกลับด้าน	40
ประโยชน์ที่เกิดจากการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
งานวิจัยในประเทศ.....	43
งานวิจัยต่างประเทศ.....	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	48
ขั้นเตรียมการ.....	48
ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
ขั้นดำเนินการทดลอง.....	61
ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล	61
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของ... 63	63
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	
.....	63
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้	
ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน.....	64
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ	71
รายการอ้างอิง	72
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	77
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	85
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	86
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	99
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	111
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	121
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์.....	132
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียน	
กลับด้าน	142
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	144
ประวัติผู้เขียน	158

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน มาตรฐาน ท 4.1.....	4
ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางลี่วิทยา.....	17
ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา.....	18
ตารางที่ 4 เปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาเรียนระหว่างห้องเรียนแบบเดิมกับห้องเรียนกลับด้าน.....	41
ตารางที่ 5 กำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน.....	51
ตารางที่ 6 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ตามแนวคิดของบลูม และคณะ.....	56
ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน..	63
ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน.....	64
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.....	146
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.....	147
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.....	148
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.....	149
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.....	150
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6.....	151

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 152

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 153

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 154

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน 155

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ 156

ตารางที่ 20 ผลคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ 157

สารบัญญภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	10
แผนภาพที่ 2 แผนภาพระดับภาษา	25
แผนภาพที่ 3 โมเดลห้องเรียนแบบกลับด้าน ด้าน (Flipped Classroom Model).....	36
แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	54
แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์	58
แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	60
แผนภาพที่ 7 แบบแผนการวิจัย.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์และเป็นวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญของชาติ ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติที่ไม่เหมือนภาษาใด ๆ ในโลก คนไทยใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารเป็นภาษาราชการ และเป็นภาษาใช้งานติดต่อกัน ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคนไทยและชาติไทย สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 37) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทย สรุปได้ว่า เอกลักษณ์ของไทยคือภาษาไทยซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรมอันเป็นสมบัติของชาติ ความเป็นหนึ่งเดียวกัน เพราะคนไทยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการติดต่อ พูดคุยซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้คนทำกิจกรรม ธุรกิจ และการงาน โดยใช้ชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตยอย่างสงบสุข ใช้ภาษาช่วยในการค้นหาความรู้จากข้อมูลแหล่งต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการคิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ และสร้างความเจริญทางวิทยาศาสตร์พร้อมด้วยเทคโนโลยี ตลอดจนสามารถนำไปส่งเสริมอาชีพได้อย่างมั่นคงในเชิงสังคมและเศรษฐกิจ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพชนในด้านวัฒนธรรมและประเพณีที่มีค่าอันสูงส่ง ถือเป็นสมบัติที่ต้องเรียนรู้ ต้องอนุรักษ์ ต้องต่อยอดให้คู่ประเทศไทยสืบไป

ภาษาไทยประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องฝึกให้เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาไทย ดังนั้นเราควรเรียนเพื่อให้สามารถรับความรู้สารหรือข่าวต่าง ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ถ้อยคำในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารและใช้ถูกต้องตามกาลเทศะ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 2-3) ได้กำหนดสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยไว้ 5 สาระ ได้แก่ 1 คือ การอ่าน 2 คือ การเขียน 3 คือ การฟัง การดู และการพูด 4 คือ หลักการใช้ภาษาไทย และสุดท้ายสาระที่ 5 คือ วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ภาษาไทยอยู่ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตราฐาน ท 4.1 กำหนดให้เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะเรื่องของระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้จะช่วยให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามระดับภาษาและระดับของบุคคล เพราะภาษาไทยมีระดับของภาษาจะต้องใช้ให้ถูกต้องตามระดับของบุคคล ถ้าผู้ส่งสารสามารถส่งสารโดยใช้ภาษาได้

ถูกต้องจะช่วยให้เป็นบุคคลที่น่าเคารพนับถือ และจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ดังที่กาญจนา ต้นโพธิ์ (2561: 129) ที่กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นสมบัติและเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ควรค่าแก่การรักษา การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบแบบแผนจึงถือเป็นหน้าที่ที่คนไทยทุกคนควรปฏิบัติ เพื่อรักษาภาษาอันเป็นวัฒนธรรมประจำชาติให้คงอยู่สืบไป การใช้ภาษาเป็นศิลปะชั้นสูงอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้มีศิลปะย่อมรู้จักใช้ถ้อยคำภาษาให้เหมาะกับกาลเทศะ และฐานะของบุคคล การเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เหมาะกับระดับของบุคคล วัตถุประสงค์และกาลเทศะในการสื่อสารถือเป็นวัฒนธรรมที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องเรียนรู้ ผู้ส่งสารจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่ากำลังสื่อสารกับใคร อายุเท่าไร มีฐานะทางสังคมอย่างไร สนทนกันมากน้อยเพียงใด สื่อสารกันเพื่ออะไร ในโอกาสใด เป็นต้น หากผู้ส่งสารทราบดังกล่าวแล้วก็จะช่วยให้สามารถเลือกสรรและเรียบเรียงถ้อยคำได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จากความสำคัญของภาษาไทยข้างต้น คนไทยควรใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบแบบแผน เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับภาษาต้องเลือกใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล และโอกาส เพื่อให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ

นอกจากภาษาไทยมีระดับของภาษาแล้ว ภาษาไทยยังมีคำที่ใช้เฉพาะกับบุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะที่กำหนดขึ้น นั่นคือคำราชาศัพท์ เพราะภาษาไทยมีความละเอียดอ่อนทางภาษาจึงต้องกำหนดคำเฉพาะที่เป็นคำราชาศัพท์ใช้ ดังที่ กำชัย ทองหล่อ (2554: 37) ได้กล่าวถึงศักดิ์ของคำที่ปรากฏในหนังสือหลักภาษาไทยว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การใช้ภาษาให้ได้ผล นอกจากจะต้องคำนึงถึงชาติวุฒิ วัยวุฒิ และคุณวุฒิแล้ว ยังต้องคำนึงถึงสิ่งอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น ฐานะทางสังคม เพศ ความสนิทสนม เป็นต้น ทั้งคนและค่านิยมศักดิ์คำที่ใช้ก็แสดงถึงศักดิ์ของคนด้วย คำราชาศัพท์มิได้หมายถึงเฉพาะศัพท์สำหรับพระราชทานั้น แต่ยักรวมถึงการใช้คำสำหรับพระสงฆ์ คำสุภาพที่ใช้กับบุคคลต่าง ๆ ให้เหมาะแก่ฐานะด้วย โดยแบ่งเป็น 5 ชั้น คือ พระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการ พระสงฆ์ และสุภาพชน คำราชาศัพท์ได้รับอิทธิพลมาจากขอม ซึ่งมีการแบ่งชั้นการพูดพูดกับเจ้านายอย่างหนึ่ง พูดกับสามัญชนอย่างหนึ่ง การเรียนรู้วัฒนธรรมของชาติที่รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่ไพเราะ นอบน้อมต่อผู้ที่มีคุณงามความดี และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจในเชิงวรรณคดี ทำให้ได้อรรถรสทางภาษา เข้าใจระเบียบวิธี การใช้ถ้อยคำราชาศัพท์ในคำประพันธ์ ผู้ที่สนใจศึกษาอย่างลึกซึ้ง ถูกต้อง นับว่าเป็นผู้ทรงวิद्याคุณ เป็นต้นแบบการดำรงรักษาภาษาไทย

การใช้คำราชาศัพท์เป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่คนไทยจะต้องศึกษาเพื่อสืบทอดไว้โดยใช้ให้ถูกต้องด้วยความภูมิใจ และรักษาไว้ให้เป็นมรดกแก่ลูกหลานไทยสืบไป ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และบุคคลในสังคมมีความลดหลั่นกันตามชาติวุฒิ คุณวุฒิ และวัยวุฒิ ดังที่ สุจริต เพียรชอบ (2538: 108) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่แสดง

ความลดหลั่นชั้นเชิงคำในภาษาไทยมีศักดิ์ของคำที่ใช้สื่อสารกับบุคคลระดับต่าง ๆ ที่ค่อนข้างละเอียด เห็นได้ชัดเจน เป็นการแสดงความละเอียดอ่อน และความมีวัฒนธรรมของคนไทย

นอกจากนี้กาญจนา นาคสกุล (2538: 28-29) ก็ได้กล่าวถึงลักษณะพิเศษของภาษาไทยไว้ เช่นกันว่า ภาษาไทยมีลักษณะที่แสดงระดับของผู้พูดและระดับของผู้ฟังในภาษาที่เป็นทางการ มีการกำหนดภาษาให้แสดงชั้นของบุคคลตามระดับเจ้านายชั้นสูง พระภิกษุสงฆ์ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ คนสุภาพทั่วไป ผู้ที่ไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย อาจจะใช้คำได้ไม่ถูกต้อง แต่คนไทยที่มีวัฒนธรรมอยู่เต็ม หัวใจจะเลือกใช้คำได้ถูกต้องและเหมาะสมแก่ฐานะของบุคคลเสมอ การเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมแก่โอกาสจะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ การเรียนรู้เรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระดับบุคคล และส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการแสดงออกทางคำพูดที่ดีขึ้น ดังที่ ปราณี กุลละวณิช และคณะ (2540: 39) กล่าวว่า ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีการแปรตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เมื่อผู้ฟังมีสถานภาพทางสังคมต่ำกว่าผู้พูด ภาษาที่ใช้ก็จะมีลักษณะเป็นแบบกลาง ๆ และถ้าผู้ฟังมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าผู้พูด ภาษาที่ใช้ก็จะมีลักษณะเป็นทางการ อย่างไรก็ตาม ความเป็นทางการ และไม่เป็นทางการของภาษานั้น มิได้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ดังกล่าวแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอย่างอื่นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผกาศรี เย็นบุตร และคณะ (2555: 2) ที่กล่าวว่า ระดับภาษา หมายถึง การใช้ถ้อยคำสำนวนในภาษา โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมกาลเทศะ และเนื้อเรื่อง เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงสุด

จากความสำคัญของหลักการใช้ภาษาไทยดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 42) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ว่าเข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ และใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาถิ่นและภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและเข้าใจภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับหลักภาษานั้นยังไม่บรรลุเป้าหมาย ดังที่ปรากฏในรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเทศในปีการศึกษา 2561 - 2563 ผลปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศของมาตรฐาน ท 4.1 หลักการใช้ภาษานั้นนักเรียนทำคะแนนในมาตรฐานนี้ได้เฉลี่ยเพียงร้อยละ 34.29 34.03 และ 33.34 ตามลำดับ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศของมาตรฐาน ท 4.1 หลักการใช้ภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นเวลาถึง 3 ปี ติดต่อกัน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาดูในระดับโรงเรียนพบว่าโรงเรียนบางลี้วิทยาซึ่งเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสาระหลักการใช้ ภาษาไทยในปีการศึกษา 2561 - 2563 นักเรียนทำคะแนนในมาตรฐานนี้ได้เฉลี่ยเพียงร้อยละ 33.38 31.88 และ 29.19 ซึ่งคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นเวลาถึง 3 ปี ติดต่อเช่นกัน และคะแนน เฉลี่ยยังต่ำกว่าคะแนนระดับประเทศเป็นเวลาถึง 3 ปี ติดต่อเช่นกันอีกด้วย คะแนนดังปรากฏใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน มาตรฐาน ท 4.1

สาระหลักการใช้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 – 2563 ทั้งประเทศและของนักเรียนโรงเรียนบางลี่วิทยา

ปีการศึกษา	คะแนนเต็ม	ประเทศ		โรงเรียนบางลี่วิทยา	
		คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2561	100	34.29	12.15	33.38	14.07
2562	100	34.03	15.23	31.88	12.54
2563	100	33.34	13.96	29.19	10.25

ที่มา: สำนักทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน) “ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ม.6 จำแนกรายมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2561-2563”

โรงเรียนบางลี่วิทยาได้ตั้งเป้าหมายผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไว้ให้มีผลคะแนนเฉลี่ยเกิน คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แต่ปัจจุบันผลคะแนนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การที่นักเรียนมีคะแนน เฉลี่ยในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่าการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันยังมีปัญหา ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจาก หลายอย่าง เช่น นักเรียนไม่สนใจวิชาภาษาไทย วิธีสอนของครูไม่ดี ทำให้การเรียนการสอนไม่มี ประสิทธิภาพ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระที่ 4 มีผลคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนน เฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่ต้องปรับปรุงการเรียนการสอนใหม่เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การที่นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ต่ำกว่าร้อยละ 50 และต่ำกว่าระดับประเทศนั้น เมื่อวิเคราะห์ หาค่าจะพบว่าเรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์มีปัญหาในเรื่องการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างมาก

จากการสำรวจโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 คน ได้แก่ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ดวงเดือน สำเร็จทรัพย์: 21 มกราคม 2564) และครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (วาทัญญู สว่างประเสริฐ: 21 มกราคม 2564) สรุปได้ว่า การเรียนเรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์ที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องของความรู้ ความจำและการนำไปใช้ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนเรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์เป็นเรื่องไกลตัวและค่อนข้างยาก ต้องท่องจำมาก ไม่เล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องเรียนและนำไปใช้ ในความเป็นจริงแล้วเรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน แม้จะไม่ได้ใช้มากแต่ทุกคนโดยเฉพาะผู้มีการศึกษาจะต้องมีโอกาสได้สัมผัสกับคำราชาศัพท์ทุกวันไม่โดยตรงก็โดยทางอ้อมโดยทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น (สนิท บุญฤทธิ์, 2536: 25) สอดคล้องกับ ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2560: 157) ที่กล่าวว่า คำราชาศัพท์ คือ คำสุภาพที่ใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลต่าง ๆ คำราชาศัพท์เป็นการกำหนดคำและภาษาที่สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมอันดีงามของไทย แม้คำราชาศัพท์จะมีโอกาสใช้ในชีวิตน้อย แต่เป็นสิ่งที่แสดงความละเอียดอ่อนและเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้กับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ จากปัญหาดังกล่าว นักวิชาการได้พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การใช้บทเรียนสำเร็จรูป การใช้สื่อผสม โครงการกลุ่ม รูปแบบชิปปา หรือเทคนิคกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ซึ่งครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบางลี่วิทยาก็ได้นำรูปแบบวิธีสอน และ สื่อต่าง ๆ ตามที่นักวิชาการได้ให้แนวทางไว้มาใช้สอนเสริมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 และผลคะแนนยังต่ำกว่าระดับประเทศเป็นเวลาถึง 3 ปี ติดต่อกัน

วิธีสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นวิธีการสอนแนวใหม่ที่มีรูปแบบแตกต่างจากการสอนแบบปกติ จากเดิมที่ครูสอนในชั้นเรียนแล้วให้มีการบ้านผู้เรียนไปทำ เปลี่ยนเป็นผู้เรียนต้องหาความรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมมา ทำให้ผู้เรียนต้องไปศึกษาล่วงหน้าก่อนที่จะเรียนจริงในชั้นเรียน แล้วมาทำกิจกรรมที่โรงเรียนโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ และเพิ่มเติมในสิ่งที่ขาดหายไป ฦมน จีรังสุวรรณ และอภิสร่า ไชยจิตร (2558: 22) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) สรุปได้ว่า การเรียนการสอนที่เปลี่ยนจากการเน้นอธิบายเนื้อหาในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว เปลี่ยนเป็นการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน และอธิบายเนื้อหาในรูปแบบอื่น ๆ แทน เช่น วิดิทัศน์หรือสื่อการสอนอื่นที่ผู้เรียนเข้าเรียนได้เมื่ออยู่นอกห้องเรียน ดังนั้นงานที่ครูเคยมอบให้ผู้เรียนทำ สามารถเปลี่ยนเป็นทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียนเพื่อช่วยกันค้นคว้า และคิดหาคำตอบ และร่วมกันอภิปราย ส่วนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เคยอธิบายในชั้นเรียนจะเปลี่ยนไปอยู่ในรูปแบบของสื่อที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เองได้ที่บ้านหรือที่อื่น ๆ ครูอาจตั้งคำถามเพื่อเปิดประเด็นหรือมอบให้ผู้เรียนไปค้นคว้า แล้วสรุปเนื้อหานั้น ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และนำมาอภิปรายในชั้นเรียน

นักวิชาการได้ให้คำนิยามของห้องเรียนกลับด้าน ไว้ดังนี้ วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอชิป จิตตฤกษ์ (2554: 20-24) ได้กล่าวถึงความหมายของห้องเรียนกลับด้าน สรุปได้ว่า ห้องเรียนกลับด้าน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองจากงานที่ครูมอบหมายให้ทำนอกชั้นเรียน และผู้เรียนเรียนรู้จากวิดีโอที่ศึ้นนอกเวลาเอง โดยเรียนแบบสืบหาความรู้ร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน ห้องเรียนกลับด้านเป็นการเข้าใกล้วิธีสอนแบบ “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” โดยครูคอยให้ความช่วยเหลือ และชี้แนะ สอดคล้องกับจันทิมา ปัทมธรรมกุล (2555: 15-18) ที่ได้กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้าน คือ การให้นักเรียนดูเนื้อหาบรรยายจากสื่อที่ใช้นอกห้องเรียนได้ในห้องเรียนจะเป็นการฝึกทำโจทย์ การบ้าน รวมทั้งเป็นการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีมาสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด นักเรียนแต่ละคนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ของตน เนื่องจากเป็นการใช้เทคโนโลยีควบคู่กับ วิธีการสอนซึ่งช่วยตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ที่แตกต่างหลากหลายของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการนี้จะช่วยให้ได้แนวทางการสอนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก

นอกจากนี้ สุพัตรา อุตมิ่ง (2558: 53) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของห้องเรียนกลับด้าน สรุปได้ว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นรูปแบบการสอนที่แตกต่างจากการสอนแบบปกติ โดยผู้เรียนจะเรียนโดย ฟังครูอธิบายจากสื่อวิดีโอที่ศึ้นนอกเวลาเรียน ในชั้นเรียนจริงจะใช้วิธีการเรียนรู้แบบค้นคว้าหาความรู้ และลงมือทำงานที่ครูเคยสั่ง โดยให้ทำในชั้นเรียน วิธีสอนรูปแบบนี้เป็นวิธีสอนที่เพิ่มระดับคุณค่าของ ความเป็นครู ครูไม่ต้องถ่ายทอดความรู้กับผู้เรียนโดยตรง แต่ถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อวิดีโอที่ศึ้น ๑ ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาสาระที่บ้าน เมื่อดูแล้วไม่เข้าใจตามที่ครู ถ่ายทอด ก็สามารถให้พ่อแม่ที่บ้านช่วยอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจนได้ เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการ “เรียนรู้โดยลงมือทำ” ทำให้ผู้เรียนได้ “รู้สึก” และ “รู้จริง” ในเนื้อหาที่ครูสอน เป็นการเปลี่ยน บทบาทของครูให้ทำหน้าที่ผู้อำนวยความสะดวกหรือโค้ชมากกว่าเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน เพียงอย่างเดียว และเป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบรู้จริง (Mastery Learning) แนวคิดห้องเรียนกลับเป็นแนวทางจัดการเรียนรู้ที่ Sams และ Bergmann (2012) คิดค้นขึ้น โดยมีลักษณะวิธีเรียนรู้ คือ เรียนเนื้อหาวิชาที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน ปรับเปลี่ยนกิจกรรมและเวลาที่ใช้จากเดิมในการบรรยายเนื้อหาในห้องเรียนมาเป็นเรียนวิชาที่บ้าน โดยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ที่ครูจัดทำไว้ให้นอกเวลาเรียนเป็น การทำกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเองในรูปแบบของสื่อออนไลน์ ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ที่บ้านหรือ นอกห้องเรียนได้ด้วยตนเอง ส่วนทำการบ้านที่โรงเรียนเป็นการกลับมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อตอบ ประเด็นปัญหาและข้อสงสัย โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ ตอบข้อสงสัยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นับว่าเป็นนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูออกแบบมา Dixon-Krauss (2010: 1-13) กล่าวว่า การสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน จะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ขั้นสูง อันจะนำไปสู่การเรียนรู้

แบบ Active Learning ในขั้นแรกผู้เรียนจะให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มากเท่าที่ควรเนื่องจากผู้เรียนยังไม่เข้าใจถึงหลักการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน แต่หลังจากที่ผู้เรียนได้เข้าใจถึงบทบาทของตัวเองและได้รับการแนะนำจากครู ผู้เรียนเริ่มเกิดการปรับตัวและการเพียรพยายามทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ตนสนใจทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถปรับพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของตัวเองได้ดีขึ้น การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านจะกระตุ้นให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Osman and Jamaludin (2014: 124-131) ที่ระบุว่า สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านนี้ จะช่วยให้ผู้สอนได้บรรลุผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน ทำให้การจัดการเรียนรู้นั้นมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านสามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น ดังนั้นจึงมีนักวิชาการ และนักวิจัยได้นำหลักการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านไปใช้จัดการเรียนการสอนในหลากหลายวิชา เช่น กนิษฐา บางภูมร (2559) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานที่มอบหมายมากขึ้นส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวิวัฒน์ สงวนทรัพย์ (2559) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน พบว่า พัฒนาการความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับดีมาก และ Marlowe (2012) ได้ทำวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการลดความตึงเครียดของผู้เรียนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพราะผู้เรียนได้ดูวิดีโอการอธิบายนอกเวลาเรียน และสามารถส่งชิ้นงานนอกชั้นเรียนสำเร็จในเวลาที่เหมาะสม และวิธีเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านช่วยลดความตึงเครียดจากการเรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถศึกษาจากการดูวิดีโอที่ตนเองได้ดูนอกชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดความสนุกสนานในชั้นเรียน เกิดประโยชน์และการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

ปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลสูงคือโทรศัพท์มือถือ เพราะโทรศัพท์มือถือมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมาก สามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โทรศัพท์มือถือได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก และมีการประยุกต์มาใช้งานหลาย ๆ งาน ตลอดจนนำมาประยุกต์ใช้กับกระบวนการเรียนการสอนได้ เพราะปัจจุบันมีแหล่งการเรียนรู้ออนไลน์ที่สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและรวดเร็ว ดังนั้นโทรศัพท์มือถือจึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลสูง

ต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาความรู้มากยิ่งขึ้น ครูจึงสมควรมานำเนื้อหาความรู้ใส่ไว้ในสื่อออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยเฉพาะ Google Classroom ที่ครูสามารถสร้างบทเรียนออนไลน์แล้วอัปโหลดสื่อการสอนและใบงานไว้ โดยให้ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนทุกคนแล้วประกาศให้ผู้เรียนทราบถึงภาระงานทั้งหมด ผู้เรียนสามารถดูภาระงานได้ล่วงหน้า และสามารถตอบคำถามในบทเรียนออนไลน์ได้ Google Classroom จึงเป็นแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรัดกุมกับเนื้อหาในชั้นเรียนจริงมากเกินไป เพราะผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเองล่วงหน้ามาแล้ว บทเรียนออนไลน์ใน Google Classroom สามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ผู้เรียนสามารถถามเพื่อตอบโต้กับครูผู้สอนได้อีกด้วย

ด้วยเหตุที่การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ทันสมัยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้าถึงเนื้อหาได้เมื่ออยู่นอกห้องเรียน ทำให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม ช่วยกันคิดค้นคว้าหาคำตอบ และแสดงความคิดเห็นร่วมกันตามความต้องการ นำมาสู่การอภิปรายร่วมกันในห้องเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน ประกอบกับการสำรวจความพร้อมของนักเรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนบางลี้วิทยา ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่ผู้วิจัยปฏิบัติราชการอยู่ พบว่าผู้เรียนทุกคนมีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนใช้ทุกคน และยังมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทุกคนอีกด้วย อีกทั้งโรงเรียนมีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี โดยมีบริการอินเทอร์เน็ตไร้สายตามสถานที่ต่าง ๆ ครอบคลุมทั่วบริเวณโรงเรียน และห้องสมุดของโรงเรียนยังมีบริการให้นักเรียนสามารถใช้บริการสืบค้นข้อมูลออนไลน์ ทำให้โรงเรียนบางลี้วิทยาได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล (World class standard) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อแก้ปัญหา เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ โดยใช้ google classroom เป็นแหล่งการเรียนรู้ออนไลน์นอกชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญแก่นักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นแนวทางจัดการเรียนรู้ที่ Sams และ Bergmann คิดค้นขึ้น โดยมีลักษณะวิธีเรียนรู้ คือ เรียนเนื้อหาวิชาที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน ปรับเปลี่ยนกิจกรรมและเวลาที่ใช้จ่ายเดิมในการบรรยายเนื้อหาในห้องเรียนมาเป็นเรียนวิชาที่บ้านโดยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ที่ครูจัดทำไว้ให้นอกเวลาเรียนใน <https://classroom.google.com> โดยใช้รหัสการเข้าชั้นเรียน คือ osy3yhv เป็นการทำกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเองในรูปแบบของสื่อออนไลน์ ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ที่บ้านหรือนอกห้องเรียนได้ด้วยตนเอง ส่วนทำการบ้านที่

โรงเรียนเป็นการกลับมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อตอบประเด็นปัญหาและข้อสงสัย โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ ตอบข้อสงสัยในการทำกิจกรรม

จากการศึกษาการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ และกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านไว้ 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 กิจกรรมนอกห้องเรียน (เรียนวิชาที่บ้าน)

1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อการเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ไว้ในห้องเรียนออนไลน์ ครูชี้แนะวิธีการเข้าห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ให้แก่ผู้เรียนใน โดยให้ผู้เรียนใช้แอปพลิเคชัน Google Classroom เพื่อเข้าเรียนเนื้อหาใน <https://classroom.google.com> โดยใช้รหัสการเข้าชั้นเรียน คือ osy3yhv

2. ผู้เรียนเรียนรู้บทเรียนโดยการสืบค้นข้อมูล ครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ผู้สอนได้อัปโหลดไว้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> โดยจะมีหัวข้อการเรียนรู้ 8 หัวข้อ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้

3. ผู้เรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดท้ายบทที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ใน <https://classroom.google.com> และเตรียมประเด็นปัญหาสำหรับอภิปราย

ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมในห้องเรียน (ทำการบ้านที่โรงเรียน) สามารถแบ่งกิจกรรม ได้ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

4. ครูซักถามผู้เรียนถึงเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนรู้มาล่วงหน้าที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> จากเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว มีประเด็นปัญหาหรือข้อสงสัยต่าง ๆ นำมาตอบคำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

ขั้นสอน (50 นาที)

5. ผู้เรียนและครูร่วมกันอภิปรายประเด็นเรื่องที่ได้ศึกษาเรียนรู้ล่วงหน้า โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยให้สนทนา อภิปรายกันภายในกลุ่ม

6. ผู้เรียนลงมือทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

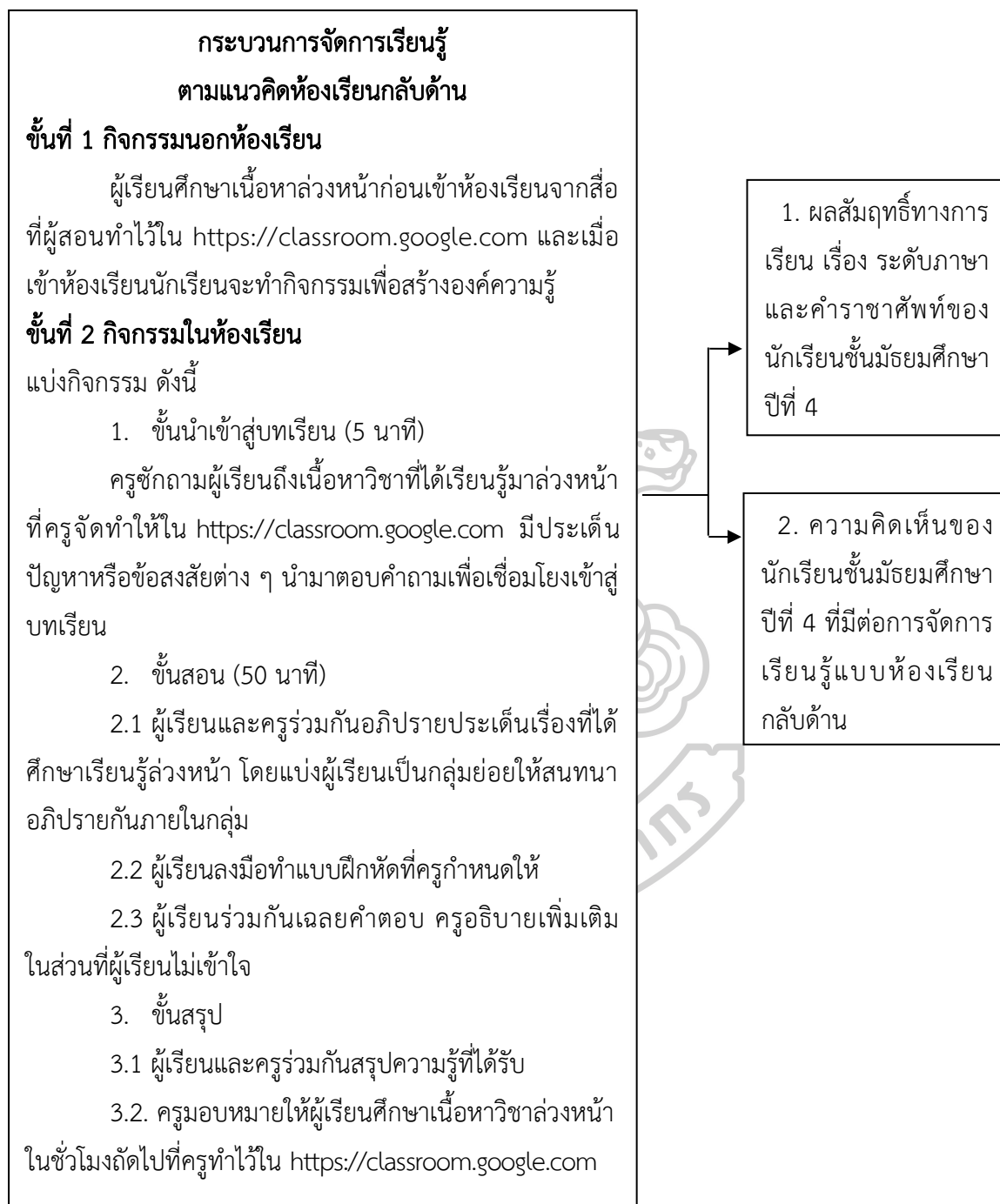
7. ผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ

ขั้นสรุป (5 นาที)

8. ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ

9. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาวิชาล่วงหน้าในชั่วโมงถัดไปที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com>

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 ห้อง จำนวนนักเรียน 273 คน
2. ตัวอย่างวิจัย
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 มีนักเรียนจำนวน 44 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบางลี่วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของ
ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และ
รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวชี้วัดที่ 3 ใช้ภาษา
เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
การทดลอง คือ ระดับภาษาและคำราชาศัพท์

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2564 โดยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์
สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่
ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ที่ครูจัดทำไว้ให้นอกเวลาเรียน และ
กลับมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อตอบประเด็นปัญหาและข้อสงสัย โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ
ตอบข้อสงสัยในการทำกิจกรรม มี 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 กิจกรรมนอกห้องเรียน (เรียนวิชาที่บ้าน)

1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์
2. ผู้เรียนเรียนรู้บทเรียนโดยการสืบค้นข้อมูล เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ที่
ผู้สอนได้อัปโหลดไว้ในห้องเรียนออนไลน์ ครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะแก่ผู้เรียน
3. ผู้เรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดท้ายบทที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์
ใน <https://classroom.google.com> และเตรียมประเด็นปัญหาสำหรับอภิปราย

ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมในห้องเรียน (ทำการบ้านที่โรงเรียน) สามารถแบ่งกิจกรรม ได้ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)
2. ชี้นสอน (50 นาที)
3. ชี้นสรุป (5 นาที)

2. ระดับภาษา หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาที่มีความลดหล่นของถ้อยคำตามโอกาส กาลเทศะ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยใช้คำให้เหมาะสมกับฐานะ บุคคล โอกาส และกาลเทศะ เพื่อให้เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ สูงสุด

3. คำราชาศัพท์ หมายถึง คำสุภาพสำหรับใช้ให้เหมาะสมแก่ฐานะของบุคคลทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ คำที่ใช้ในการกราบบังคมทูลพระเจ้าแผ่นดิน คำที่ใช้กราบทูลพระบรมวงศานุวงศ์ คำศัพท์ที่ใช้กับพระสงฆ์ สามเณร ข้าราชการ และคำสุภาพที่ใช้กับสามัญชน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ห้องเรียนกลับด้าน ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งได้จากการทำแบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักเรียน

6. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี้วิทยาลักษณ์ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์
2. เป็นแนวทางแก่นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน สามารถนำเอาความรู้ และทักษะที่ได้รับจากการทำกิจกรรมไปใช้ในการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการนำแนวคิดห้องเรียนกลับด้านไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทย และวิชาต่าง ๆ เพิ่มเติม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา
 - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา
 - 1.3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา
2. ระดับภาษา
 - 2.1 ความหมายของระดับภาษา
 - 2.2 การแบ่งระดับภาษา
3. คำราชาศัพท์
 - 3.1 ความหมายของคำราชาศัพท์
 - 3.2 ที่มาของคำราชาศัพท์
 - 3.3 การใช้คำราชาศัพท์
 - 3.4 ประโยชน์ของการศึกษาคำราชาศัพท์
4. แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 - 4.1 ความหมายของแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 - 4.2 ความเป็นมาของห้องเรียนกลับด้าน
 - 4.3 องค์ประกอบของการเรียนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 - 4.4 ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 - 4.5 การเปรียบเทียบของการเรียนแบบเดิมกับการเรียนแบบกลับด้าน
 - 4.6 ประโยชน์ที่เกิดจากการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 37 - 38) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ
เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี
ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้
ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ
ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 42) ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนจบเมื่อจบชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ
ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็น
โต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียน
กรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า
และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และ
นำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่น และนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

3. ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจารณ์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์หัวข้อประเด็น แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางลี่วิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางลี่วิทยา 2562 : 1) โรงเรียนบางลี่วิทยาเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษา พัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความสุขในสังคม โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

โครงสร้างหลักสูตร

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางลี่วิทยา

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1	เวลาเรียน	ภาคเรียนที่ 2	เวลาเรียน
		หน่วยกิต/ ชั่วโมง		หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน		รายวิชาพื้นฐาน		
ม.1	ท 21101 ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5/60	ท 21102 ภาษาไทยพื้นฐาน 2	1.5/60
ม.2	ท 22101 ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5/60	ท 22102 ภาษาไทยพื้นฐาน 4	1.5/60
ม.3	ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5/60	ท 23102 ภาษาไทยพื้นฐาน 6	1.5/60
ม.4	ท 31101 ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5/60	ท 21102 ภาษาไทยพื้นฐาน 2	1.5/60
ม.5	ท 32101 ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5/60	ท 32102 ภาษาไทยพื้นฐาน 4	1.5/60
ม.6	ท 33101 ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5/60	ท 33102 ภาษาไทยพื้นฐาน 6	1.5/60
รายวิชาเพิ่มเติม		รายวิชาเพิ่มเติม		
ม.1	ท 20214 การอนุรักษ์ เพลงพื้นบ้าน 1	1/40	ท 20215 การอนุรักษ์ เพลงพื้นบ้าน 1	1/40
ม.2	ท 20203 การอ่านและ พิจารณาหนังสือ 1	1/40	ท 20204 การอ่านและ พิจารณาหนังสือ 2	1/40
ม.3	ท 20221 การเขียนร้อยแก้ว 1	1/40	ท 20222 การเขียนร้อยแก้ว 2	1/40
ม.4	ท 30210 หลักภาษาไทย ท 30213 การอนุรักษ์ เพลงพื้นบ้านท้องถิ่น 1	1/40	ท 30211 การแต่งคำประพันธ์ ท 30214 การอนุรักษ์ เพลงพื้นบ้านท้องถิ่น 2	1/40
ม.5	ท 30203 การเขียน 1 ท 30214	1/40	ท 30204 การเขียน 2 ท 30215 วรรณกรรมท้องถิ่น	1/40
ม.6	ท 30205 การเขียนรายงาน จากการศึกษาค้นคว้า	1/40	ท 30209 ภาษาไทยเพื่อ กิจกรรมการแสดง	1/40

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา ภาคเรียนที่ 2
รหัสวิชา ท 31102 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา
ภาคเรียนที่ 2 รหัสวิชา ท 31102 เวลา 40 ชั่วโมง

ลำดับ ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ (Key Concept)	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	ท 2.1 ม.4/1	การเขียนกรอบความคิด ดึงความคิดจากการอ่านเป็นการ พัฒนาความคิดที่มีประสิทธิภาพ	การเขียนกรอบ ความคิดดึงความคิด จากการอ่าน	3	4
2	ท 3.1 ม.4/3	การประเมินเรื่องที่ฟังและดู เป็นทักษะสำคัญที่ผู้ฟังต้องใช้ ความสามารถและความตั้งใจอย่างยิ่ง	การประเมินเรื่องที่ ฟังและดู	3	3
3	ท 4.1 ม.4/7	การวิเคราะห์และประเมินการ ใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ต้องอาศัยความรู้ หลักและการใช้ภาษาที่ดี	การวิเคราะห์และ ประเมินการใช้ภาษา จากสื่อสิ่งพิมพ์และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3	3
4	ท 2.1 ม.4/2 ม.4/3	การเขียนเรียงความเกี่ยวกับ โลกส่วนตัวมีรูปแบบและขอบข่าย เนื้อหาที่ต้องศึกษาเพื่อเป็น แนวทางในการเขียนอย่างมี ประสิทธิภาพ การเขียนย่อความมี รูปแบบวิธีการที่แตกต่างไปตาม รูปแบบของงานเขียน	การเขียนเรียงความ เกี่ยวกับโลกส่วนตัว และการเขียนย่อ ความจากสื่อหลาย รูปแบบ	2	5
5	ท 2.1 ม.4/1	การเขียนสื่อสารในรูปแบบ จดหมาย ต้องรู้รูปแบบ และมี ทักษะในการใช้ภาษา	การเขียนสื่อสารใน รูปแบบจดหมาย	2	3

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา
ภาคเรียนที่ 2 รหัสวิชา ท 31102 เวลา 40 ชั่วโมง (ต่อ)

ลำดับที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ (Key Concept)	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
6	ท 4.1 ม.4/4	การแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ต้องรู้ลักษณะ บังคับของคำประพันธ์ และรู้ วิธีแต่งอย่างสร้างสรรค์และ ไพเราะ	การแต่งคำ ประพันธ์ ประเภทกาพย์	2	3
7	ท 1.1 ม.4/6 ท 5.1 ม.4/1 ม. 4/2 ม.4/3 ม. 4/4	หัวใจชายหนุ่มเป็นเรื่อง สะท้อนให้เห็นแนวคิดสำคัญ ในพระราชดำริของรัชกาลที่ 6 ที่ทรงค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนนำ วัฒนธรรมตะวันตกมา ผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย ผู้เรียนต้องเรียนรู้ให้เข้าใจ ต้องฝึกวิเคราะห์ วิเคราะห์ ประเมินค่า และสังเคราะห์ วรรณกรรมวรรณคดี	หัวใจชายหนุ่ม	4	4
ประเมินผล (สอบกลางภาค)				1	20

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางสิ่ววิทยา
ภาคเรียนที่ 2 รหัสวิชา ท 31102 เวลา 40 ชั่วโมง (ต่อ)

ลำดับที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ (Key Concept)	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
8	ท 1.1 ม.4/6 ท 5.1 ม.4/1 ม.4/2 ม.4/3 ม.4/4	ทุกข์ของชวามาในบทกวี เป็นบทพระราชนิพนธ์ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่ทรงสะท้อนให้เห็น ความทุกข์ของชวามาในแง่มุมของกวีหลายคน ผู้เรียนต้องเรียนรู้ให้เข้าใจ ต้องฝึกวิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินค่า และสังเคราะห์วรรณกรรมวรรณคดี	ทุกข์ของชวามาในบทกวี	3	4
9	ท 1.1 ม.4/6 ท 5.1 ม.4/1 ม.4/2 ม.4/3 ม.4/4	มงคลสูตรคำฉันท์เป็น วรรณคดีคำสอนที่รัชกาลที่ 6 ทรงแปลและเรียบเรียงมาจาก หลักธรรมคาถาบาลีจากพระไตรปิฎก เนื้อหากล่าวถึงมงคล 38 ประการ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ให้เข้าใจคติธรรม ต้องฝึกวิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินค่า และสังเคราะห์วรรณคดี	มงคลสูตรคำฉันท์	3	4

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา
ภาคเรียนที่ 2 รหัสวิชา ท 31102 เวลา 40 ชั่วโมง (ต่อ)

ลำดับที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ (Key Concept)	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
10	ท 1.1 ม.4/6 ท 5.1 ม.4/1 ม.4/2 ม.4/3 ม.4/4	มหาเวสสันดรชาดกเป็น วรรณคดีทางพระพุทธศาสนา ที่เป็นชาติสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ ของพระโพธิสัตว์ก่อนเป็น พระพุทธเจ้า ผู้เรียนต้อง เรียนรู้ให้เข้าใจสาระ ต้อง วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินค่า และสังเคราะห์วรรณคดี	มหาเวสสันดร ชาดก	3	4
11	ท 5.1 ม.4/5	วรรณกรรมท้องถิ่น ประเภทปริศนาคำทายแสดง ถึงภูมิปัญญาทางภาษาของ ชาวไทยในท้องถิ่นต่าง ๆ ผู้เรียนจึงควรได้ศึกษา และ รวบรวมไว้	วรรณกรรม พื้นบ้านในท้องถิ่น และภูมิปัญญาทาง ภาษาประเภท ปริศนาคำทาย	2	3
12	ท 4.1 ม.4/4	การใช้ภาษาในการสื่อสาร ให้เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล ผู้ใช้ ภาษาต้องรู้หลักการใช้และ ความเหมาะสม	การใช้ภาษาใน การสื่อสารให้ เหมาะสมแก่ โอกาส กาลเทศะ และบุคคล	8	10
ประเมินผล (สอบปลายภาค)				1	30
รวม				40	100

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การใช้ภาษาในการ
สื่อสารให้เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล จำนวน 8 ชั่วโมงทำการทดลองวิจัย

ระดับภาษา

ความหมายของระดับภาษา

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความหมายของระดับภาษา ไว้ดังนี้

วัลยา ช่างขวัญยืน (2552: 10-11) กล่าวถึงระดับภาษาโดยสรุป ได้ดังนี้ การเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมแก่โอกาสจะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ระดับภาษาที่กำหนดตามกาลเทศะหรือโอกาสในการใช้ภาษาแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ภาษาแบบเป็นทางการและภาษาแบบไม่เป็นทางการ โดยภาษาแบบเป็นทางการใช้ในโอกาสสำคัญ ๆ ทั้งที่เป็นพิธีการและในโอกาสสำคัญที่เป็นทางการ ภาษาแบบเป็นทางการอาจจัดเป็น 2 ระดับ คือ ภาษาระดับพิธีการ และภาษาระดับมาตรฐานราชการ หรือภาษาระดับทางการ ส่วนภาษาแบบไม่เป็นทางการเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันโดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน สามารถจัดเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับสนทนาและภาษาระดับกันเองหรือภาษาปาก

ผกาศรี เย็นบุตร และคณะ (2555: 2) อธิบายว่า ระดับภาษา หมายถึง การใช้ถ้อยคำสำนวนในภาษา โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมกาลเทศะ และเนื้อเรื่อง เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงสุด คือ จะใช้ภาษาโดยคำนึงถึงบุคคล (อายุ ฐานะทางสังคม) โอกาส และเนื้อเรื่องที่จะสื่อสารเป็นประเภท (การเมือง ศาสนา ฯลฯ)

ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2560: 146) กล่าวว่า ภาษาไทยมีระดับ ประเทศไทยมีวัฒนธรรมทางภาษา มีการใช้คำพูดให้เหมาะสมแก่บุคคลตามกาลเทศะ ระดับฐานะของบุคคล จึงทำให้ภาษามีหลายระดับ เช่น คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก คำสุภาพ หรือแม้แต่ภาษาทวิ เป็นต้น

กาญจนา ตันโพธิ์ (2561: 129) กล่าวว่า การใช้ภาษาเป็นศิลปะชั้นสูงอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้มีศิลปะย่อมรู้จักใช้ถ้อยคำภาษาให้เหมาะกับกาลเทศะ และฐานะของบุคคล การเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เหมาะกับระดับของบุคคล วัตถุประสงค์และกาลเทศะในการสื่อสารถือเป็นวัฒนธรรมที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องเรียนรู้ ผู้ส่งสารจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่ากำลังสื่อสารกับใคร อายุเท่าไร มีฐานะทางสังคมอย่างไร สนทนากันมากน้อยเพียงใด สื่อสารกันเพื่ออะไร ในโอกาสใด เป็นต้น หากผู้ส่งสารทราบดังกล่าวแล้วก็จะช่วยให้สามารถเลือกสรรและเรียบเรียงถ้อยคำได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับการให้ความหมายของนักวิชาการหลาย ๆ คน สรุปได้ว่าระดับภาษา หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาที่มีความลดหล่นของถ้อยคำตามโอกาส กาลเทศะ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยใช้คำให้เหมาะสมกับฐานะบุคคล โอกาส และกาลเทศะ เพื่อให้เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพสูงสุด

การแบ่งระดับภาษา

จากการศึกษาการแบ่งระดับภาษาของผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการจำนวน 4 แหล่งข้อมูล ได้แก่ วัลยา ช่างขวัญยืน (2552: 44 - 47), ผกาศรี เย็นบุตร และคณะ (2555: 2-6), ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2560: 146) และกาญจนา ต้นโพธิ์ (2561: 129) ผู้วิจัยจึงสามารถสังเคราะห์ระดับภาษาโดยไปเป็นไปในแนวทางเดียวกันได้ 2 ระดับ คือ ภาษาแบบเป็นทางการ และภาษาแบบไม่เป็นทางการได้ดังนี้

1. ภาษาแบบเป็นทางการ (หรืออาจเรียกว่าภาษาเขียน) เป็นภาษาที่ใช้อย่างถูกต้องตามระเบียบ แบบแผน มีสำนวนภาษาที่สละสลวย มีลักษณะเป็นทางการ ถูกต้องตามแบบแผนของภาษา ใช้ในการเขียนหรือการพูดที่เป็นโอกาสสำคัญ เหมาะสำหรับงานพระราชพิธี และพิธีการอื่น ๆ เช่น งานพิธีการ และงานที่เป็นทางการ แบ่งภาษาเป็น 2 ระดับ คือ ภาษาระดับพิธีการและภาษาระดับมาตรฐานราชการ ดังนี้

1) ภาษาระดับพิธีการ ภาษาระดับนี้ใช้งานที่เป็นพิธีการ เป็นภาษาที่สมบูรณ์แบบมีรูปประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อลังการ งดงาม ไพเราะ มีความประณีต อาจใช้ประโยคที่ซับซ้อนและใช้คำระดับสูง มีรูปประโยคความซ้อนให้ความหมายขยายค่อนข้างมาก ถ้อยคำที่ใช้เป็นภาษาระดับสูง คือใช้คำราชาศัพท์และใช้คำสุภาพ ภาษาระดับพิธีการมักใช้ในโอกาสสำคัญ เช่น ในงานพระราชพิธี กล่าวอวยพร กล่าวคำปราศรัย กล่าวรายงาน กล่าวเปิดประชุม กล่าวสดุดี กล่าวไว้อาลัย แนะนำบุคคลสำคัญ ๆ และยังใช้ในวรรณกรรมชั้นสูงอีกด้วย

2) ภาษาระดับมาตรฐานราชการ ภาษาระดับนี้ใช้งานที่เป็นทางการ มีลักษณะสมบูรณ์แบบ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รูปประโยคมีการเรียบเรียงอย่างถูกต้อง และใช้ถ้อยคำที่มีความสละสลวย ชัดเจน มักเป็นภาษาเขียนที่ใช้ถ้อยคำระดับสูงคือใช้คำสุภาพ เพื่อที่จะนำไปกล่าวเป็นคำปราศรัยกล่าวเปิดประชุม กล่าวสุนทรพจน์ กล่าวประกาศเกียรติคุณ และใช้ในการเขียนรายงานวิชาการ หนังสือราชการ หนังสือ ตำรา งานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความวิชาการ รายงานการประชุม และค่านำหนังสือต่าง ๆ เป็นต้น

2. ภาษาแบบไม่เป็นทางการ (หรืออาจเรียกว่าภาษาพูด) เป็นภาษาที่ไม่เคร่งครัดตามแบบแผน ใช้ในการเขียนและการพูดโดยทั่วไปในชีวิตประจำวันหรือโอกาสทั่ว ๆ ไป ที่ไม่เป็นทางการ แบ่งภาษาเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับสนทนา และภาษาปาก

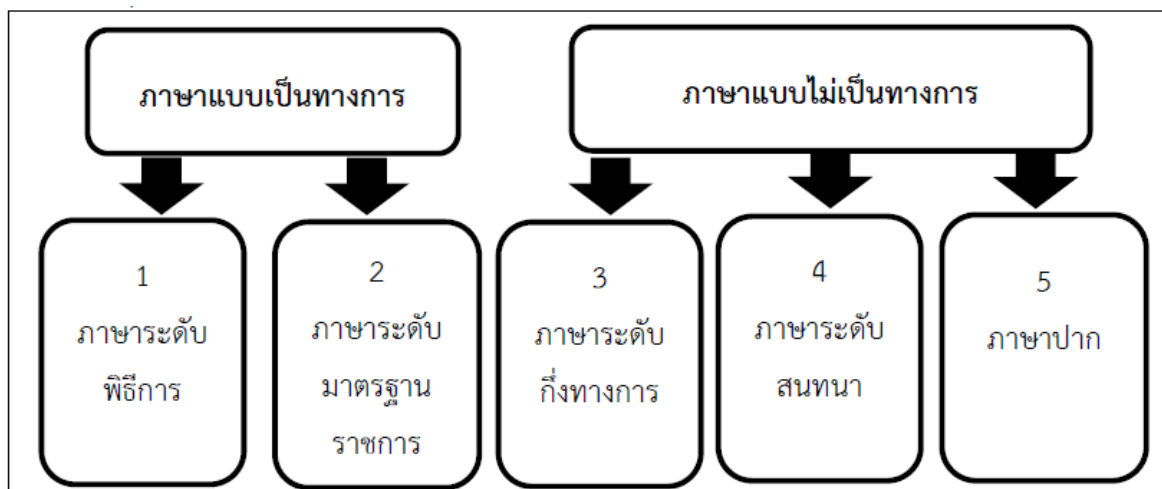
1) ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับนี้คล้ายกับภาษาระดับทางการ แต่ลดความทางการ โดยมีรูปประโยคอาจไม่สมบูรณ์และไม่ซับซ้อน อาจละบางส่วนของประโยค เช่น ประธาน กริยา กรรม และใช้ถ้อยคำระดับสามัญที่ใช้สื่อสารทั่วไปในชีวิตประจำวัน แต่ยังคงความสุภาพ ในบางครั้งมีภาษาระดับสนทนาเข้ามาปะปนด้วย เช่น กิน เที่ยว ทำงาน ดูหนัง ข้าว เหล้า รถเมล์

ผู้หญิง ฉันทน์ เธอ เขา ฯลฯ มักใช้ติดต่อธุรกิจ การประชุมและการสนทนากับผู้ที่ไม่สนิทสนม ใช้ในการเขียนที่ไม่เป็นทางการและไม่เป็นวิชาการมากนัก เช่น งานเขียนสารคดี บทความทั่วไปในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร บทบรรยายในนวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร ฯลฯ

2) ภาษาระดับสนทนา ภาษาระดับนี้มีรูปประโยคไม่สมบูรณ์และไม่ซับซ้อน มีลักษณะของภาษาพูดที่เป็นกลาง ๆ ใช้ถ้อยคำระดับต่ำปะปนอยู่บ้าง เช่น คำสแลง คำย่อ อักษรย่อ คำตัด คำภาษาต่างประเทศที่มีคำไทยใช้อยู่แล้ว คำเฉพาะกลุ่ม คำภาษาถิ่น คำเลียนเสียงพูด คำภาษาหนังสือพิมพ์ คำภาษาโฆษณา คำในภาษาอินเทอร์เน็ต ฯลฯ แต่ไม่ใช่คำหยาบ และยังคงมีความสุภาพภาษาระดับนี้มักใช้สนทนาโต้ตอบกับบุคคลที่รู้จักหรือสนทนากับบุคคลที่ยังไม่คุ้นเคย รวมทั้งใช้เจรจาในการซื้อขาย การประชุม การพูดที่ไม่เป็นทางการและการสนทนากับผู้ที่สนิทสนมและใช้ในการเขียนทั่วไปที่ไม่เป็นทางการและไม่เป็นวิชาการ เช่น การเขียนสารคดีบางประเภท การเขียนบันทึกส่วนตัว การเขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ นิยาย บทความ บทภาพยนตร์ สารคดีบางเรื่อง รายงานข่าว และการเขียนจดหมายส่วนตัว ฯลฯ

3) ภาษาปาก ภาษาระดับนี้เป็นภาษาระดับกันเอง ใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่คำนึงถึงหลักไวยากรณ์ ใช้ในวงจำกัดที่เป็นการส่วนตัว ใช้ถ้อยคำระดับต่ำปะปนเป็นส่วนใหญ่ เช่น คำสแลง คำย่อ คำตัด อักษรย่อ คำเฉพาะกลุ่ม คำภาษาต่างประเทศที่มีคำไทยใช้อยู่แล้ว คำภาษาถิ่น คำภาษาหนังสือพิมพ์ คำเลียนเสียงพูด คำในภาษาอินเทอร์เน็ต รวมทั้งคำหยาบ คำสบบถสาบาน คำด่าทอ คำเสียดสี ภาษาระดับนี้ใช้ในการสนทนากับผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยกันมาก ๆ เช่น เพื่อนหรือญาติพี่น้อง ในวงจำกัดที่เป็นการส่วนตัว หรือบางครั้งใช้พูดทะเลาะด่าทอกันเมื่อมีอารมณ์โกรธ อารมณ์สนุกสนาน ภาษาที่ใช้มักเป็นภาษาพูดเท่านั้น ไม่นิยมบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ภาษาปากนี้จึงไม่เหมาะสมกับงานเขียนทั่วไป นอกจากงานเขียนส่วนตัวและงานเขียนบันเทิงคดีบางประเภท เช่น นวนิยายหรือเรื่องสั้น บทละคร เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและบทบาทของตัวละคร อีกทั้งเพื่อให้ผู้รับสารได้รับอารมณ์รสตามเนื้อเรื่องด้วย

จะเห็นได้ว่า ภาษามีหลายระดับทั้งระดับใหญ่และระดับย่อย ผู้ใช้ภาษาต้องพิจารณาเลือกใช้ภาษาให้ถูกแบบและให้ถูกระดับ การใช้ภาษาผิดระดับย่อมก่อให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสาร ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นแผนภาพระดับภาษา ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2 แผนภาพระดับภาษา
(ศรีรัตน์ เอกปชชา, 2564)

คำราชาศัพท์

ความหมายของคำราชาศัพท์

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความหมายของคำราชาศัพท์ไว้ดังนี้

ปิยะ มาลากุล (2516: 3) กล่าวว่า ศัพท์ที่จะใช้เมื่อกราบบังคมทูลพระมหากษัตริย์หรือกราบทูลพระราชวงศ์ ไม่ใช่ศัพท์ที่พระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์ทรงใช้สำหรับพระองค์ท่านโดยเฉพาะ หรือพูดง่าย ๆ ก็คือศัพท์ที่ประชาชนใช้กับบุคคลที่เคารพสูงสุด

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2531: 157-158) กล่าวว่า คำราชาศัพท์ แปลว่า ศัพท์ สำหรับพระราชหรือศัพท์หลวง แต่ในที่นี้ให้ความหมายว่าศัพท์ที่ใช้ในราชการ เพราะในตำรานั้น บางคำไม่กล่าวเฉพาะสำหรับกษัตริย์หรือเจ้านายเท่านั้น กล่าวโดยทั่วไปถึงคำที่ใช้สำหรับบุคคลชั้นอื่น เช่น ขุนนางและพระสงฆ์ เป็นต้นด้วย เช่นคำว่า “ตาย” เป็นต้น คำราชาศัพท์นี้ เป็นระเบียบของภาษาที่จะต้องให้ถูกต้อง นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของไวยากรณ์ จักไม่กล่าวให้พิสดารตามตำราราชาศัพท์ ซึ่งมีแผนกหนึ่งต่างหาก ชั้นของบุคคลที่จะต้องให้คำราชาศัพท์นี้ มี 5 ชั้น คือ พระราชา เจ้านาย พระสงฆ์ ขุนนาง คนสุภาพ

สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์ (2538: 322) ได้ให้ความหมายของคำราชาศัพท์ ไว้ว่า คำเฉพาะใช้สำหรับเพ็ดทูลพระเจ้าแผ่นดินและเจ้านาย ต่อมาหมายรวมถึงคำที่ใช้กับพระภิกษุ ข้าราชการและสุภาพชน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541: 48) อธิบายคำว่า คำราชาศัพท์อาจแปลให้เข้าใจง่าย ๆ ว่า คือ ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระราชา แต่มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ ในฐานะต่าง ๆ กันไปในการศึกษาคำราชาศัพท์จึงมิได้ศึกษาแต่ถ้อยคำที่ใช้กับพระเจ้าแผ่นดินหรือ

กล่าวถึง พระเจ้าแผ่นดินเท่านั้น แต่จะต้องศึกษาให้กว้างออกไปถึงบุคคลชั้นต่าง ๆ ที่ลดหลั่นกันไป อีกด้วย การแสดงชั้นบุคคลในที่นี้ต้องเข้าใจว่าไม่ใช่เรื่องการแบ่งชั้นวรรณะคำราชาศัพท์อาจแปลให้เข้าใจ แต่เป็นการแสดงถึงระดับการใช้ภาษาใดก็ตามจะต้องมีความลดหลั่นตามกาลเทศะและบุคคลเสมอไป

เยาวลักษณ์ ชาติสุขศิริเดช (2545: 1) ได้ให้ความหมายของคำราชาศัพท์ ไว้ว่า คำราชาศัพท์ แปลตามรูปคำศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำสำหรับพระราชอา แต่ตามหลักภาษาไทยได้ให้ความหมายว่า คำที่ใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์
2. ศัพท์ที่ใช้สำหรับพระภิกษุสงฆ์
3. ศัพท์ที่ใช้สำหรับสุภาพชน

สนิท บุญฤทธิ์ (2536: 17) ได้กล่าวถึงคำราชาศัพท์ไว้ว่า คำราชาศัพท์เป็นวัฒนธรรมในภาษาไทยอย่างหนึ่งที่ใช้พูดให้เหมาะสมกับบุคคลในฐานะตำแหน่งต่าง ๆ หลายชั้นหลายตำแหน่ง ซึ่งพอจะแบ่งออกคร่าว ๆ เป็น 5 ชั้น ดังนี้ พระราชาและพระราชินี เจ้านาย (พระบรมวงศานุวงศ์) พระสงฆ์ ขุนนางหรือข้าราชการทั่วไป คำสุภาพหรือคำสามัญทั่วไป

เครือรัตน์ เรื่องแก้ว (2545: 1) กล่าวว่า คำราชาศัพท์ คือ คำสุภาพสำหรับใช้ให้เหมาะสมแก่ฐานะบุคคลทั้ง 5 ประเภท อันได้แก่ พระเจ้าแผ่นดิน พระบรมวงศานุวงศ์ พระสงฆ์ ข้าราชการ สุภาพชนทั่วไป

กำชัย ทองหล่อ (2554: 204) กล่าวว่า คำราชาศัพท์ คือ คำพิเศษพวกหนึ่งซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับชนชั้นของบุคคล ไม่เฉพาะแต่พระราชอาเท่านั้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 997) ได้ให้ความหมายของราชาศัพท์ คือ คำที่ใช้กราบบังคมทูล

ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2560: 157) อธิบายว่า คำราชาศัพท์ คือ คำสุภาพที่ใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลต่าง ๆ คำราชาศัพท์เป็นการกำหนดคำและภาษาที่สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมอันดีงามของไทย แม้คำราชาศัพท์จะมีโอกาสใช้ในชีวิตน้อย แต่เป็นสิ่งที่แสดงความละเอียดอ่อนและเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้กับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ

ประพนธ์ เรื่องณรงค์ (2562: 17) กล่าวว่า ราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นระเบียบแบบแผนเป็นภาษาราชการซึ่งราษฎรใช้กราบทูลพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ อีกประการหนึ่งไม่ทรงใช้ราชาศัพท์สำหรับพระองค์เอง เช่น ไม่ทรงใช้ว่า พระกรรมของฉันทน์ พระนาสิกของฉันทน์ พระหัตถ์ของฉันทน์ แต่ทรงใช้คำธรรมดา คือ หูของฉันทน์ จมูกของฉันทน์ มือของฉันทน์

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คำราชาศัพท์แต่เดิมหมายถึงการใช้คำสำหรับพระราชอา ต่อมาความหมายได้กว้างออกไป หมายถึงคำสุภาพสำหรับใช้ให้เหมาะสมแก่ฐานะของบุคคลทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ คำที่ใช้ในการกราบบังคมทูลพระเจ้าแผ่นดิน คำที่ใช้กราบทูลพระบรมวงศานุวงศ์

คำศัพท์ที่ใช้กับพระสงฆ์ สามเณร ข้าราชการ และคำสุภาพที่ใช้กับสามัญชน ซึ่งคำเหล่านี้มีข้อกำหนดในการใช้หรือมีวิธีใช้เฉพาะกับบุคคลและโอกาสที่ต่างกัน

ที่มาของคำราชาศัพท์

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงที่มาของคำราชาศัพท์ ไว้ดังนี้

พระวรวงศ์พิธีธู (2505) อ้างถึงใน สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ (2555: 10) ได้กล่าวถึงที่มาของคำราชาศัพท์กล่าวไว้ในหนังสือหลักภาษาไทยว่า แรกเริ่มก่อนมีคำราชาศัพท์ขึ้น เพราะไทยตั้งชาติในเขตที่เข้ามาปกครองใหม่ คือ เขตประเทศสยาม คนไทยก็เลือกคนที่มีความสามารถ โดยเป็นอัจฉริยบุคคลในปวงชน แล้วยกให้เป็นประมุขของชาติเพื่อคุ้มครองชาติให้มั่นคงและนำชาติให้ประสบชัย ตลอดถึงความเป็นอารยชาติ ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นประมุขนี้เรียกกันว่า พระราชาธิบดี

พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์ (2505) อ้างถึงใน สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ (2555: 10) ได้ตรัสถึงที่มาของคำราชาศัพท์ไว้ในปาฐกถา เรื่อง ภาษา สรุปได้ว่า นอกเหนือจากคำพูดปกติ มีคำพูดและวิธีพูดแบบเฉพาะสำหรับกลุ่มคนเฉพาะอีกด้วย เช่น คำราชาศัพท์ ชาวฝรั่งไม่มีคำราชาศัพท์ใช้เป็นคำเฉพาะ แต่มีการพูดเพื่อยกย่องชนชั้นกษัตริย์หรือชั้นผู้ดี แต่รูปแบบการพูดแบบนี้ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน โดยมากมักจะเป็นวิธีพูดอย่างสุภาพเท่านั้นเอง

สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ (2555: 9-10) ได้กล่าวถึง ที่มาของการใช้คำราชาบาลี สันสกฤต และเขมรเป็นคำราชาศัพท์ของไทยว่า การนำคำในภาษาเขมรมาใช้เป็นการเทิดพระเกียรติพระมหากษัตริย์ให้สูงขึ้น ในฐานะทรงเป็นผู้ปกครองแผ่นดิน คำเขมรที่ต่อมานำมาใช้เป็นราชาศัพท์นั้นในศิลาจารึกสุโขทัยหลักต่าง ๆ มีใช้อยู่มาก และใช้กับคนสามัญทั่วไป ไม่ได้ใช้กับพระมหากษัตริย์ ส่วนที่ใช้คำราชาบาลีสันสกฤตเป็นคำราชาศัพท์นั้น เพราะคำทั้งสองนี้เป็นคำทางพระพุทธศาสนาซึ่งถือว่าเป็นคำสูง จึงนำมาใช้เป็นราชาศัพท์ด้วย

คำราชาศัพท์มีใช้เป็นลายลักษณ์อักษรครั้งแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยา ดังที่ พลตรี หม่อมทวิวงศ์ถวัลยศักดิ์ (2507) อ้างถึงใน สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ (2555: 10) ที่ได้กล่าวถึงที่มาของคำราชาศัพท์กล่าวไว้ในเรื่อง กิริยามารยาทและการใช้ถ้อยคำในราชสำนัก สรุปได้ว่า ราชาศัพท์ที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรฉบับแรก เห็นจะเป็นกฎมณเฑียรบาลในรัชสมัย สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ กรุงศรีอยุธยา ในกฎมณเฑียรบาลฉบับนี้มีพระราชกำหนดถ้อยคำที่จะใช้กราบทูล คำที่ใช้เรียกสิ่งของใช้ และวิธีใช้คำรับ อาจถือเอาเป็นราชาศัพท์ฉบับแรกได้ ดังที่ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ก็ทรงแสดงพระมติทูลสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ไว้แล้วว่า ระเบียบราชาศัพท์จึงเริ่มขึ้นตั้งแต่รัชกาลสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ

กาญจนา นาคสกุล (2534: 28-29) อธิบายถึงที่มาของคำราชาศัพท์ สรุปได้ว่า มีการใช้คำราชาศัพท์มาตั้งแต่สมัยใดไม่มีหลักฐานที่จะยืนยันได้แน่นอน แต่จากการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะภาษาและถ้อยคำในศิลาจารึกสมัยสุโขทัยและในเอกสารอื่นได้พบว่า มีการเลือกใช้คำบางคำเพื่อแสดงความเคารพนบถที่มีต่อพระภิกษุสงฆ์และชนชั้นผู้ปกครองประเทศเป็นพิเศษกว่าผู้อื่นอยู่บ้าง เช่น ใช้คำว่า “นบ” แทนคำว่า “ไหว้” เมื่อใช้แก่ พระ พระพุทธรูป หรือ พระพุทธรูป เป็นต้น แต่ในจารึกต่าง ๆ ในสมัยสุโขทัย ชนชั้นผู้ปกครอง คือ พระเจ้าแผ่นดินในสมัยนี้ยังไม่มีการใช้ราชาศัพท์ในลักษณะที่ใช้คำที่แตกต่างไป หรือมีการประกอบคำอย่างคำราชาศัพท์ในปัจจุบัน เช่น พ่อขุนรามคำแหงพุดถึงสมเด็จพระราชบิดา พระราชมารดาว่า “พ่อกูชื่อศรีอินทราทิตย์ แม่กูชื่อนางเสือง” ในขั้นนี้จึงอาจจะพอสันนิษฐานว่าในสมัยสุโขทัยมีการใช้คำบางคำกับบุคคลหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทางศาสนา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเคารพเลื่อมใสสูงสุด แต่ยังมีได้มีคำราชาศัพท์ที่จะใช้กับชนชั้นผู้ปกครองอย่าง ในปัจจุบัน มาจนถึงระยะหลังของสุโขทัย เมื่อชนชั้นปกครองมีอำนาจมากขึ้น เนื่องจากต้องปกครองพระราชอาณาเขต ซึ่งขยายออกไปกว้างใหญ่ ความใกล้ชิดระหว่างผู้ปกครองกับผู้ถูกปกครองแบบพ่อปกครองลูกในสมัยสุโขทัยตอนต้นจึงไม่อาจกระทำได้ และเกิดช่องว่างระหว่างชนชั้นขึ้น แต่การยกชั้นปกครองนั้นน่าจะมิใช่แบบเทวราชาของเขมร หากเป็นธรรมราชาซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำทางศาสนาด้วย ถ้อยคำซึ่งใช้ในทางศาสนาจึงถูกนำมาใช้กับพระราชาคด้วยคำที่ใช้กับชนชั้นปกครองกับคำที่ใช้กับบุคคลทางศาสนา ส่วนหนึ่งจึงเหมือนกัน เช่น ใช้คำว่า เสด็จ ถวาย ทรง เป็นต้น ในตอนปลายสมัยสุโขทัยมีการใช้คำที่ไพเราะและมีวิธีการที่สร้างสรรค์ภาษาใช้กับพระเจ้าแผ่นดินมากขึ้น ทั้งคำเรียกขาน คำบรรยายกิริยาอาการและคำนามทั่วไป ซึ่งน่าจะจัดเป็นราชาศัพท์ได้แบบอย่างการใช้ราชาศัพท์น่าจะรับมาจากเขมร แต่วิวัฒนาการการใช้ราชาศัพท์เกิดจากพัฒนาการของภาษาในสังคมไทย กล่าวคือ คนไทยเป็นคนที่มึธรรมชาติอ่อนน้อมถ่อมตน ยกย่องผู้อื่นเป็นลักษณะนิสัยและวัฒนธรรมประจำชาติอยู่แล้ว การพุดจากับผู้ที่ควรเคารพ กับพ่อแม่กับครูบาอาจารย์ กับพระจะใช้คำสุภาพ อ่อนน้อม ผิดกับถ้อยคำที่ใช้กับคนเท่า ๆ กัน กับผู้น้อย หรือกับผู้ต่ำต้อยกว่าตน ลักษณะค่านิยมเช่นนี้เอง ย่อมส่งเสริมให้มีการยกย่องบุคคลใน 2 สถาบัน คือ สถาบันพระมหากษัตริย์ และสถาบันศาสนาด้วย การเคารพยกย่องสถาบันทั้งสอง เป็นการยกย่องเคารพที่สูงยิ่งกว่าการให้ความเคารพพ่อแม่ ครู อาจารย์ เพราะเกี่ยวข้องกับอำนาจที่อาจมีถึงชีวิต และเกี่ยวข้องกับความเชื่อซึ่งมีผลทางจิตใจ การยกย่องและให้ความเคารพนับนั้นยิ่งจะต้องสูงกว่าปกติเป็นธรรมดาวัฒนธรรมไทยจึงเป็นแรงผลักดันสำคัญแรงหนึ่งที่ทำให้เกิดการใช้คำราชาศัพท์

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2562: 19-25) อธิบายถึงที่มาของคำราชาศัพท์ สรุปได้ว่า ราชาศัพท์ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มใช้มาตั้งแต่สมัยใด สันนิษฐานว่าเริ่มใช้ในสมัยพระธรรมราชาที่ 1 (พระยาสิทธิไทย) กรุงสุโขทัย เพราะในไตรภูมิพระร่วงมีการใช้ราชาศัพท์ภาษาเขมรและภาษาสันสกฤต ต่อมาในสมัยอยุธยาเมื่อมีการกวาดต้อนชาวเขมรเข้ามาเป็นจำนวนมาก จึงนำคำเขมรมาใช้ในภาษาไทยหลายคำ

โดยเฉพาะคำว่า “สมเด็จพระ” เป็นคำราชาศัพท์ที่เขมรใช้นำหน้าพระนามพระมหากษัตริย์ และชาวไทยนำมาใช้เช่นกัน ไทยจัดการใช้ราชาศัพท์เป็นระเบียบแบบแผนด้วยการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรครั้งแรกในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศสมัยกรุงศรีอยุธยา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คำราชาศัพท์มีวิวัฒนาการมาแต่โบราณ ใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดิน และพระราชวงศ์ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยมีมหากษัตริย์เป็นพระประมุขของชาติมาตลอดหลายร้อยปีแล้ว ตั้งแต่กรุงสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน หลักฐานทางประวัติศาสตร์ชี้ชัดว่าชนชาติไทยมีศรัทธามั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันสูงเป็นที่เคารพสักการะ คนไทยมีความผูกพันกับศาสนาพุทธ ดังนั้นคำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นคำภาษาบาลีและสันสกฤตซึ่งเป็นคำทางศาสนา และมีการใช้คำเขมรเนื่องจากคนไทยมีความคุ้นเคยกับเขมร จึงยืมคำศัพท์มาใช้ให้เหมาะสมกับภาษาไทย

จากการศึกษาแหล่งข้อมูลที่กล่าวมา ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ที่มาคำราชาศัพท์ได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การยืมคำมาจากภาษาอื่น

1.1 ยืมมาจากภาษาเขมร

เขมรกับไทยมีความสัมพันธ์ทางการเมืองกันมานาน ดังนั้นคำราชาศัพท์ที่เป็นภาษาเขมรจึงมีมาก ทั้งยืมคำมาใช้ได้ทันทีในลักษณะคำราชาศัพท์สำเร็จรูป และยืมคำมาสร้างขึ้นใหม่ทั้งคำนามและคำกริยา เช่น

1.1.1 คำนาม เติมคำว่า “พระ” หรือ “พระราช” หน้าคำนั้น ๆ

1.1.1.1 คำนามอวัยวะ เช่น พระกำโบล พระขนง พระเพล่า เป็นต้น

1.1.1.2 คำนามอื่น ๆ เช่น พระราชดำริ พระธำมรงค์ พระราชดำรัส

พระราชอำนาจ พระกระยาเสวย เป็นต้น

1.1.2 คำกริยา ใช้เป็นคำกริยารราชาศัพท์สำเร็จรูป เช่น เสวย กริ้ว บรรทม

โปรด ตรัส ดำเนิน เสด็จ ประชวร กันแสง สรง และใช้ “ทรง” ใส่ข้างหน้าภาษาเขมรให้เป็นคำกริยาหรือคำนาม เช่น ทรงพระกันแสง ทรงบำเพ็ญ ทรงสดับ ทรงพระสรวล เป็นต้น

1.2 ยืมมาจากภาษาบาลีสันสกฤต

คำราชาศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาบาลีสันสกฤต มีดังนี้

1.2.1 หมวดอวัยวะ เช่น พระมัสสุ พระนลาฏ พระองค์ลี พระอังสา

พระอุทร พระทันตมังสะ พระกัจฉะ พระนาภี พระขานู พระเสโท พระเขษะ พระอสา เป็นต้น

1.2.2 หมวดเครื่องญาติ เช่น พระเปตตามหัยกา พระปัยยิกา พระอัยกา

พระราชบิดา พระราชชนนี พระมาตุจฉา พระเชษฐา พระอนุชา พระภคินี พระนัดดา เป็นต้น

1.2.3 หมวดเครื่องอุปโภค เช่น ฉลองพระบาท พระวิสูตร พระโอสถ เครื่องพระสุคนธ์ ธารพระกร พระกมณฑล เป็นต้น

1.2.4 คำกริยา เช่น ทรงปรารภนา ทรงพระราชนิพนธ์ ทรงศีล ทรงธรรม ทรงพระสุบิน ทรงพระประสูริ หายพระทัย ปลงพระเกศา เป็นต้น

2. การสร้างคำขึ้นใหม่

การสร้างคำราชาศัพท์ขึ้นใช้ใหม่ในภาษาไทยมีวิธีการสร้างคำ ดังนี้

2.1 ประสมคำไทยกับคำไทย เช่น รับสั่ง เครื่องต้น ช่างต้น เรือหลวง เรือนต้น เรือหลวง ตั้งเครื่อง เทียบเครื่อง เป็นต้น

2.2 เติมคำว่า “พระ” หรือ “พระราช” กับคำไทย ดังนี้

2.2.1 คำนาม

2.2.1.1 หมวดอวัยวะ เช่น พระปราง พระที่นั่ง เป็นต้น

2.2.1.2 หมวดเครือญาติ ได้แก่ พระเจ้าน้องนางเธอ พระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าลูกเธอ พระหลานเธอ เจ้าจอม เป็นต้น

2.2.1.3 หมวดเครื่องใช้ ได้แก่ พระคันฉ่อง พระสวาง พระคุมจานเครื่องต้น เป็นต้น

2.2.2 คำกริยา

2.2.2.1 ใช้ ทรง กับคำกริยาไทย เช่น ทรงขับ ทรงเล่น ทรงถาม ทรงเล่นเรือใบ เป็นต้น

2.2.2.2 ใช้ ทรง กับคำนามคำไทย เช่น ทรงม้า ทรงช้าง เป็นต้น

2.2.3 ประสมคำไทยหรือภาษาอื่นที่เป็นราชาศัพท์ ได้แก่

2.2.3.1 คำนาม เช่น พานพระศรี รถมพระที่นั่ง ลายพระราชหัตถ์ ดวงพระบรมราชสมภพ เป็นต้น

2.2.3.2 คำกริยา เช่น เสด็จเข้าที่พระบรรทม แยมพระสรวล ออกพระโอษฐ์ แยมพระโอษฐ์ ทอดพระเนตร เอาพระทัยใส่ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ที่มาของคำราชาศัพท์มีการยืมมาจากภาษาเขมรเป็นส่วนใหญ่ และมีคำภาษาบาลี สันสกฤตปะปนด้วย เนื่องด้วยเหตุทางการเมืองเขมรกับไทยจึงมีความสัมพันธ์กัน คำราชาศัพท์ที่เป็น ภาษาเขมรจึงมีมาก

การใช้คำราชาศัพท์

1. ระดับของคำราชาศัพท์ จากการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการหลายคน สามารถสรุประดับคำราชาศัพท์ แยกลำดับตามฐานะของบุคคลได้ 5 ระดับ ดังนี้

- 1.1 พระมหากษัตริย์และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
- 1.2 พระบรมวงศานุวงศ์ ได้แก่
 - 1.2.1 สมเด็จพระบรมชนกนาถ สมเด็จพระบรมราชชนนี
 - 1.2.2 สมเด็จพระเจ้าฟ้า
 - 1.2.3 พระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้า
 - 1.2.3 พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า
 - 1.2.4. พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้า
 - 1.2.5 หม่อมเจ้า
- 1.3 พระสงฆ์ สามเณร
- 1.4 ข้าราชการ
- 1.5 สามัญชน

2. การจำแนกคำราชาศัพท์ จากการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการหลายคน สามารถจำแนกคำราชาศัพท์ ได้ 3 ระดับ ดังนี้

- 2.1 ประเภทของคำราชาศัพท์ มี 4 ประเภท ดังนี้
 - 2.1.1 นามราชาศัพท์
 - 2.1.2 สรรพนามราชาศัพท์
 - 2.1.3 กริยารราชาศัพท์
 - 2.1.4 วิเศษณ์ราชาศัพท์
- 2.2 คำราชาศัพท์สำหรับพระภิกษุ
- 2.3 คำสุภาพ

ประโยชน์ของการศึกษาคำราชาศัพท์

ไพโรจน์ อยู่มณเฑียร (2540: 13) ได้บอกถึงประโยชน์ของการศึกษาคำราชาศัพท์ไว้ 6 ประการ คือ

1. ช่วยให้สามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เหมาะสมกับชั้นของบุคคล ทำให้ไม่มีปัญหาในการสื่อสาร
2. ได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของชาติ โดยที่ราชาศัพท์เป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่มีความประณีต นุ่มนวล และน่าฟัง

3. ทำให้รู้คำศัพท์มากขึ้นได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้ภาษาไทยที่ดี ผู้รู้มากย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่ว
ชำนาญ

4. ช่วยฝึกฝนอบรมจิตใจผู้ศึกษาให้ประณีตในการใช้ภาษาและผลทำให้เป็นคนมีนิสัย สุขุม
รอบคอบ ละเอียดลเอียด

5. ช่วยในการศึกษาวรรณคดีให้เข้าใจได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพราะวรรณคดีใช้ราชาศัพท์มาก

6. ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพให้กับตนเอง สามารถเข้าสมาคมกับผู้อื่นได้โดยไม่เคอะเขิน ไม่เป็นที่
เหยียดหยันของบุคคลอื่น เพราะได้ศึกษาถ้อยคำที่ควรใช้กับบุคคลตามฐานะมาแล้ว

วิเชียร เกษประทุม (2536: 24) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากคำราชาศัพท์ ไว้ดังนี้

1. ช่วยทำให้ใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสมตามฐานะของบุคคล
2. ช่วยให้อ่านและฟังคำราชาศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจความหมาย
3. ช่วยอบรมจิตใจของคนใช้คำราชาศัพท์ ทำให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอย่าง
ประณีต และทำให้รักความสวยงาม มีความสุขุม และความรอบคอบ

4. เกิดความภาคภูมิใจในคำราชาศัพท์ซึ่งแสดงให้เห็นภูมิธรรมที่สูงส่งของบรรพชน

5. ช่วยทำให้รู้คำศัพท์มากยิ่งขึ้น ทำให้เป็นคนที่มีทักษะทางภาษาและเป็นคนที่ “เป็นผู้รู้
ภาษาไทยดี”

จะเห็นได้ว่าการศึกษาคำราชาศัพท์จะทำให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เหมาะสมกับชั้นของบุคคล
ทำให้ไม่มีปัญหาในการสื่อสาร เพราะคำราชาศัพท์เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นพระประมุข คำราชาศัพท์บ่งบอกถึงความสวยงาม และความละเอียดในการใช้ภาษาไทย
ถ้าผู้พูดใช้ภาษาให้ถูกต้องจะทำให้เป็นบุคคลที่น่านับถือ ได้รับการยกย่อง ทำให้เป็นคนมีนิสัย สุขุม
รอบคอบ มีความละเอียดลออในการใช้ภาษา และยังเป็นบุคคลที่อนุรักษ์เอกลักษณ์ทางด้านภาษาของ
ชาติไทยไว้อีกด้วย

แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ความหมายของแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความหมายของแนวคิดห้องเรียนกลับด้านไว้
ดังนี้

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์ (2554: 20-24) ได้กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้าน
เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองจากงานที่ครูมอบหมายให้ทำ
นอกชั้นเรียน และผู้เรียนเรียนรู้จากวีดิทัศน์นอกเวลาเอง โดยเรียนแบบสืบหาความรู้ร่วมกันกับ
เพื่อนในชั้นเรียน ห้องเรียนกลับด้านเป็นการเข้าใกล้วิธีสอนแบบ “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” โดยครูคอย
ให้ความช่วยเหลือและชี้แนะ

จันทิมา ปัทมธรรมกุล (2555: 15-18) อธิบายว่า ห้องเรียนกลับด้าน คือการให้นักเรียนดูเนื้อหาบรรยายจากสื่อที่ใช้นอกห้องเรียนได้ ในห้องเรียนจะเป็นการฝึกทำโจทย์การบ้าน รวมทั้งเป็นการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีมาสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด นักเรียนแต่ละคนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ของตน เนื่องจากเป็นการใช้เทคโนโลยีควบคู่กับวิธีการสอนซึ่งช่วยตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ที่แตกต่างหลากหลายของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการนี้จะช่วยให้ได้แนวทางการสอนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556: 2) กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากงานที่ครูเคยมอบหมายให้ โดยผู้เรียนเรียนเองจากสื่อวีดิทัศน์นอกเวลาเรียน ในชั้นเรียนจริงนั้นจะเรียนแบบสืบค้นความรู้ร่วมกันกับเพื่อน โดยครูคอยช่วยเหลือและชี้แนะ

วิจารณ์ พานิช (2556: 27) ได้อธิบายว่า ห้องเรียนกลับด้าน คือ บทบาทของครูจะเปลี่ยนไปจากเดิม คือ ครูไม่ใช่ผู้บรรยายความรู้ แต่เป็นติวเตอร์หรือโค้ช หรือเป็นผู้ริเริ่มความสนใจโดยการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนคิด และเกิดความสนุกในการเรียน และครูสามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนได้

ณมน จีรังสุวรรณ และอภิสร่า ไชยจิตร (2558: 22) ให้ความหมายของการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบ “Flipped Classroom” ว่าหมายถึง การเรียนการสอนที่เปลี่ยนจากการเน้นอธิบายเนื้อหาในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว เปลี่ยนเป็นการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน และอธิบายเนื้อหาในรูปแบบอื่น ๆ แทน เช่น วิดิทัศน์หรือสื่อการสอนอื่นที่ผู้เรียนเข้าเรียนได้เมื่ออยู่นอกห้องเรียน ดังนั้นงานที่ครูเคยมอบให้ผู้เรียนทำ สามารถเปลี่ยนเป็นทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียนเพื่อช่วยกันค้นคว้าและคิดหาคำตอบ และร่วมกันอภิปราย ส่วนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เคยอธิบายในชั้นเรียนจะเปลี่ยนไปอยู่ในรูปแบบของสื่อที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เองได้ที่บ้านหรือที่อื่น ๆ ครูอาจตั้งคำถามเพื่อเปิดประเด็นหรือมอบให้ผู้เรียนไปค้นคว้า แล้วสรุปเนื้อหานั้น ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และนำมาอภิปรายในชั้นเรียน

Sams และ Bergmann (2012) ได้อธิบายไว้ว่า การสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน คือ นำสิ่งเดิมที่เคยทำในชั้นเรียนไปทำที่บ้าน และสิ่งที่ทำเป็นการบ้านมาทำให้เสร็จในห้องเรียน ทำให้หน้าที่ของครูเปลี่ยนไป คือ ครูไม่ใช่ผู้บรรยายความรู้ แต่เป็นเหมือนเป็นติวเตอร์ เปรียบครูเหมือนโค้ช หรือเป็นผู้ริเริ่มความคิด โดยเน้นตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกในการเรียน และครูเป็นคนที่อำนวยความสะดวกในชั้นเรียน

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ที่ครูจัดทำไว้ให้นอกเวลาเรียน และกลับมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อตอบประเด็นปัญหาและข้อสงสัย โดยมีครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ ตอบข้อสงสัยในการทำกิจกรรม

ความเป็นมาของห้องเรียนกลับด้าน

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญหลายคนได้กล่าวถึงความเป็นมาของห้องเรียนกลับด้าน สามารถสรุปดังนี้ จุดเริ่มต้นของการพัฒนานวัตกรรมประเภทนี้เกิดจากการจัดการเรียนการสอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนวู้ดแลนด์ พาร์ค เมืองวู้ดแลนด์ รัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีครูที่สอนวิทยาศาสตร์สองคนชื่อ โจนาธาน เบอร์แมนน์ และแอรอน แชมส์ ในปี ค.ศ. 2007 โจนาธานและแอรอนได้แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยถ่ายคลิป์วิดีโอที่ค้นการสอนของเขาเอาไว้สำหรับนักเรียนที่ขาดเรียน เขาได้เริ่มทำการบันทึกเทปวิดีโอซึ่งเป็นเนื้อหาสาระการสอนเพื่อให้นักเรียนนำไปศึกษาด้วยตนเองที่บ้าน จากนั้นผู้เรียนนำเอาผลการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองนำกลับมาสู่กระบวนการอภิปราย สืบเสาะ และสังเคราะห์คำตอบที่ขึ้นเรียนอีกรอบ ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดประสบการณ์ทางการเรียนดังกล่าว รูปแบบนี้เป็นการเรียนแบบกลับด้านที่เปลี่ยนแปลงจากปกติที่เรียนในโรงเรียน เมื่อเรียนเสร็จก็มีการบ้านไปทำต่อที่บ้าน แต่วิธีสอนแบบกลับด้านนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนต่อที่บ้านเองได้ แล้วนำงานหรือประสบการณ์ที่ได้รับมาจากโรงเรียนมาประยุกต์ความรู้เพิ่มในโรงเรียนโดยร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน และครูก็ให้คำแนะนำ อธิบาย คำตอบของสิ่งที่ผู้เรียนสงสัย

รูปแบบการสอนของโจนาธาน เบอร์แมนน์ และแอรอน แชมส์เริ่มพัฒนาแพร่ขยายออกไปในวงกว้าง จึงได้รับความสนใจจากหลายฝ่าย มีเพื่อนครูหลายคนที่เริ่มหันมาใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนนอกห้องเรียน และเก็บเวลาในชั้นเรียนไว้สำหรับการรวมกลุ่มทำแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมร่วมกันแทน จากการจัดแบ่งเวลาดังกล่าว พบว่า การแบ่งเวลาในห้องเรียนสำหรับการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ผลดีกว่าการเรียนการสอนแบบเดิม แต่ข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีการสอนนอกห้องเรียนนั้น คือ ควรเลือกเทคโนโลยีที่นักเรียนสามารถนำขึ้นมาเรียนได้ง่าย เรียนได้ในทุกสถานที่และไม่จำกัดเวลาในการใช้งานตามที่ต้องการไม่ว่าจะขณะเดินทางหรือในเวลาว่างอื่น ๆ ทั้งจากอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือสมาร์ทโฟน ทั้งนี้ยังรวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน เช่น การที่นักเรียนส่งอีเมลข้อสงสัย เพื่อสอบถามครูผู้สอนหรือการที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเพื่อเปิดประเด็นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ตอบหรือแก้ปัญหาบนหน้าเว็บไซต์ โดยเฉพาะการปรับใช้กับสื่อ ICT หลากหลายประเภทที่มีศักยภาพสูง

ดังนั้นการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเป็นการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่เปลี่ยนจากการเน้นอธิบายเนื้อหาในชั้นเรียนเป็นการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน โดยที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้เมื่ออยู่นอกชั้นเรียน แบบฝึกหัดหรือการบ้านที่ครูได้มอบหมายให้ผู้เรียนทำ สามารถนำมาแปลงเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันในห้องเรียน โดยให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าเพื่อหาคำตอบ และอภิปรายร่วมกัน เนื้อหาต่าง ๆ จะเปลี่ยนไปอยู่ในรูปแบบของสื่อออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เองที่บ้าน

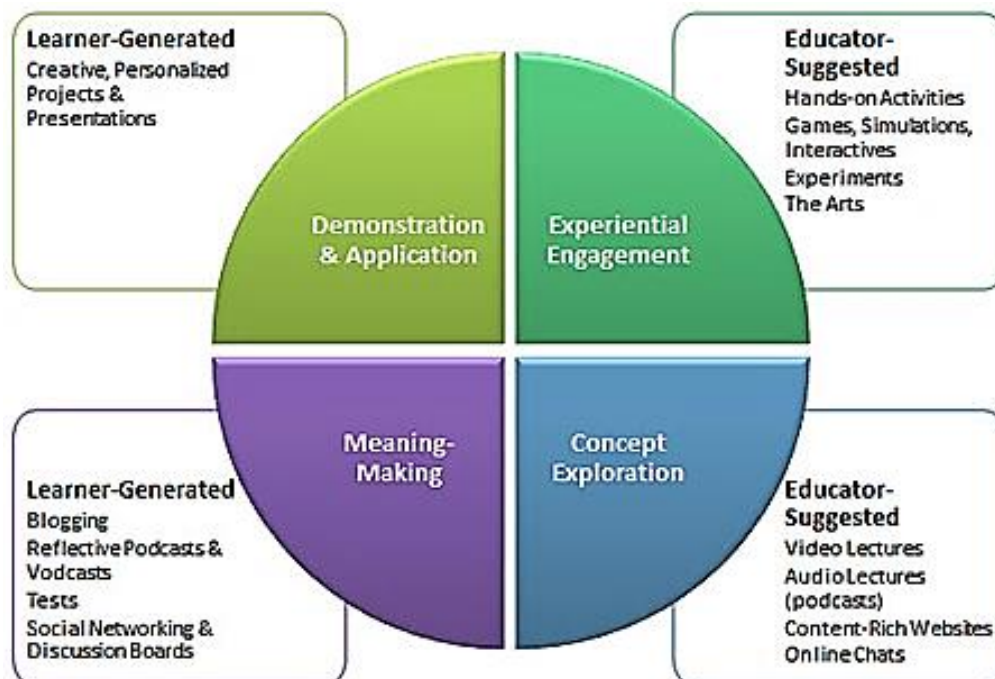
หรือที่อื่น ๆ ตามความต้องการ สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เปลี่ยนจากการจัดการเรียนการสอนแบบปกติที่เดิมเน้นเนื้อหาและการอธิบาย โดยสามารถเรียกลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ได้ว่า “เรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน”

องค์ประกอบของการเรียนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน มีองค์ประกอบสำคัญที่เกิดขึ้น 4 องค์ประกอบ เป็นวงจร ได้แก่ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556: 5)

1. การกำหนดวิธีเพิ่มประสบการณ์ มีครูเป็นผู้ชี้แนะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อเรียนเนื้อหาโดยใช้รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น เกม สถานการณ์ที่กำหนดขึ้นเอง การมีปฏิสัมพันธ์ การทดลอง หรืองานทางศิลปะสาขาต่าง ๆ
2. การสืบเสาะเพื่อให้เกิดมโนทัศน์รวบยอด ครูเป็นผู้ชี้แนะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจากสื่อหรือกิจกรรมหลายอย่าง เช่น วิดีทัศน์ที่บันทึกการอธิบาย สื่อบันทึกเสียง สื่อเว็บไซต์ หรือสื่อสนทนาออนไลน์
3. การสร้างองค์ความรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนประยุกต์องค์ความรู้เพื่อสร้างทักษะจากสิ่งที่เคยได้เรียนเอง เช่น ใช้ห้องเรียนความรู้อิเล็กทรอนิกส์ ใช้แบบทดสอบ ใช้สื่อสังคมออนไลน์ และใช้ห้องเรียนออนไลน์สำหรับอภิปราย
4. การสาธิตและประยุกต์ใช้ เป็นการส่งเคราะห์ความรู้รวบยอดที่สรรสร้าง เช่น การทำโครงการที่มีการนำเสนองานที่เกิดจากการสรรสร้างงาน

รูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สามารถกำหนดเป็นภาพเชิงกราฟิกดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 3 โมเดลห้องเรียนแบบกลับด้าน ด้าน (Flipped Classroom Model)
(สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556: 6)

วิจารณ์ พานิช (2556: 45) ได้อธิบายองค์ประกอบของการเรียนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อให้เรียนให้รู้จริงมีองค์ประกอบสำคัญที่เกิดขึ้น 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ให้ชัดเจน
2. ไตร่ตรองว่าวัตถุประสงค์ส่วนไหนควรเรียนแบบลงมือทำหรือ Inquiry
3. ส่วนไหนควรเรียนแบบรับถ่ายทอด
4. ให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าถึงวิดิทัศน์เพื่อเรียนสาระวิชา
5. สร้างกิจกรรมให้นักเรียนลงมือทำเพื่อเรียนรู้ในชั้นเรียน
6. สร้างวิธีสอบหลายวิธีเพื่อพิสูจน์ว่านักเรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ในแต่ละบทเรียน

สามารถสรุปรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านต้องมีความยืดหยุ่นของสภาพแวดล้อมในการเรียนจัดให้มีรูปแบบการเรียนที่หลากหลาย ครูผู้สอนต้องมีความตั้งใจในการสอน และมีการวางแผนการเตรียมการสอนมาอย่างดี มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยให้ความสำคัญการเรียนรู้เรื่องที่น่าสนใจ เพื่อให้การสอนเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด

ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

Millard (2012: 26-29) อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบห้องเรียนกลับด้าน ต้องอาศัยการวางแผนที่ดีจากผู้สอนเนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนมีส่วนสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความหมายและความคิดรวบยอดต่าง ๆ จากเนื้อหา โดยเฉพาะกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน หากผู้สอนมีการจัดสรรเวลาในการร่วมกิจกรรมในเวลาที่เหมาะสมแล้วจะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาจากสิ่งที่ผู้สอนต้องการสื่อถึง ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำสิ่งที่ได้ทำในห้องเรียนไปต่อยอดในการสร้างชิ้นงานหรือการนำเสนอผลงานได้ด้วยตนเองผ่านเครื่องมือต่าง ๆ ของตนเองต่อไป ดังตัวอย่าง กิจกรรมการอภิปรายในห้องเรียนกลับด้านโดยใช้อุปกรณ์ Clicker การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเวลา 1 ชั่วโมง ดังนี้

1. ตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบโดยใช้อุปกรณ์คลิกเกอร์ (Clickers) ใช้เวลา 5 นาที
 2. อภิปรายผลจากการตอบคำถามของผู้เรียน ใช้เวลา 5 นาที
 3. อธิบายประเด็นคำถามทั้งจากในห้องเรียนและจากคำถามออนไลน์ ใช้เวลา 10 นาที
 4. แบ่งกลุ่มย่อย เพื่อให้เป็นทีมสำหรับการแข่งขัน ใช้เวลา 5 นาที
 5. มอบหมายภารกิจสำหรับทีม เช่น การกำหนดประเด็นปัญหาในเนื้อหาที่เรียนเพื่อตอบคำถามในประเด็นต่าง ๆ ใช้เวลา 5 นาที
 6. อำนวยความสะดวกในการสนทนาระหว่างสมาชิกในทีมแล้วให้ลงคะแนน โดยใช้อุปกรณ์คลิกเกอร์ (Clickers) ใช้เวลา 15 นาที
 7. แสดงผลการตอบคำถามบนหน้าจอหน้าห้องเรียน ใช้เวลา 5 นาที
 8. สรุปอภิปรายผล และมอบรางวัลแก่ทีมผู้ชนะ ใช้เวลา 5 นาที
 9. วางแผนมอบหมายการเรียนรู้ และการบ้านสำหรับการเรียนในครั้งต่อไป ใช้เวลา 5 นาที
- วิจารณ์ พานิช (2556: 56-63) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบห้องเรียนกลับด้าน ไว้ดังนี้

1. สิ่งที่ต้องทำในวันแรก

ควรมุ่งไปดำเนินการทั้งห้องเรียนกลับทาง และทั้งเรียนให้รู้จริง (Mastery Learning) ที่รวมเรียกว่า Flipped Mastery ในวันแรกครูอธิบายประโยชน์ของการเรียนแบบใหม่ และให้เด็กดูวิดีโออธิบายวิธีเรียนแบบนี้
2. แจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบเรื่องการเรียนแบบใหม่

แจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่านักเรียนจะได้ประโยชน์อย่างไร ผู้ปกครองอาจเป็นห่วงเรื่องผลของการสอบ และในช่วงแรก ๆ อาจมีการต่อต้านบ้าง แล้วจะยอมรับและชื่นชมในที่สุด
3. สอนวิธีดูแลจัดการวิดีโอ

ให้ดูวิดีโอแบบตั้งใจดูจริง ๆ โดยไม่มีสิ่งรบกวนสมาธิ เช่น ไม่มีหูฟัง iPod เสียบบู ไม่เปิด

Facebook ไปพร้อม ๆ กัน ให้ครูวิดิทัศน์ด้วยกัน ฝึกใช้ปุ่มหยุดวิดิทัศน์ และชี้ประเด็นสำคัญในเรื่อง ลองให้นักเรียน คนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมวิดิทัศน์ ที่จะหยุดหรือย้อนกลับไปดูตอนสำคัญ แล้วร่วมกัน อภิปรายทั้งชั้นว่าหากตนเองเป็นผู้ควบคุมวิดิทัศน์จะดีต่อตนเองอย่างไร แต่ละคนดูได้เข้าใจเร็วช้า แตกต่างกันอย่างไร และการเรียนจากวิดิทัศน์ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนเป็นผู้มีอำนาจเหนือการเรียนของตนอย่างไร

4. กำหนดให้นักเรียนตั้งคำถามที่น่าสนใจ

เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้วิดิทัศน์มาก่อน ครูจึงกำหนดให้เด็กต้องมาตั้งคำถามที่น่าสนใจในชั้นเรียน โดยต้องเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับในวิดิทัศน์ และตัวเด็กเองไม่รู้คำตอบ นักเรียนแต่ละคน ต้องตั้งคำถามมาคนละ 1 คำถามต่อวิดิทัศน์ 1 ตอน ในชั้นเรียน จะมีช่วงเวลา “คำถามและคำตอบ” ที่สนุกสนานและมีคุณค่าต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง โดยนักเรียนอาจเรียนคนเดียวหรือเรียนเป็นกลุ่ม และเป็นการทำงานร่วมกับครู เป็นช่วงเวลาที่ครูได้เรียนรู้สูงมาก ได้มีโอกาสสังเกตความเข้าใจผิดของเด็ก และแก้ไขเสีย เป็นกติกากการเรียนที่ให้นักเรียนที่ในห้องเรียนปกติเลื่อนลอยจากการเรียน ไม่เคยพูด ไม่เคยถามครู ต้องมีส่วนตั้งคำถาม และช่วยกันหาคำตอบ บางคำถามครูก็ ไม่รู้คำตอบ ครูจึงได้มีโอกาสแสดงให้เด็กเห็นว่า การไม่รู้เป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เรื่องน่าอายหรือต้องปิดบัง การที่ครูได้ร่วมค้นคว้ากับเด็ก ทำให้เกิดความสัมพันธ์ ช่วยเหลือเด็กกล้าถามต่อ และที่สำคัญช่วยให้ครู ได้เรียนรู้ด้วย

5. วางรูปแบบห้องเรียนแบบกลับทางและเรียนให้รู้จริง

ห้องเรียนต้องเปลี่ยนจาก Classroom เป็น Studio คือ กลายเป็นห้องทำงานเป็นห้องที่ สนใจ คือการเรียนของตนเอง เรียนโดยการลงมือทำ ไม่ใช่โดยการฟังครูสอนในห้องเรียนแบบเก่า เครื่องใช้ต่าง ๆ ในห้อง ต้องเน้นการใช้งานเพื่อการเรียนของนักเรียน และเพื่อการเรียนแบบมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักเรียน ไม่ใช่เพื่อการสอนของครูอย่างแต่ก่อน เครื่องใช้เกือบทั้งหมดใน ห้องมีไว้ให้นักเรียนใช้ ไม่ใช่สงวนไว้ให้ครูเท่านั้นที่มีสิทธิ์ใช้อย่างในห้องเรียนแบบเก่า

6. ให้เด็กได้จัดการเวลาและงานของตนเอง

ในบางช่วงเวลาของเทอม นักเรียนบางคนอาจมีกิจกรรมพิเศษที่ต้องทำ เช่น งานเทศกาล หรือการแข่งขันกีฬา และช่วงนั้นก็ใกล้การสอบประจำภาคด้วย ในห้องเรียนกลับทางและเรียนให้รู้จริง นักเรียนสามารถเรียนไว้ล่วงหน้า เรียนวิชาบางวิชาให้จบเร็ว สามารถสอบไล่ก่อนเวลา และใช้เวลา ของวิชาที่เรียนจบเร็วเรียนวิชาอื่น นักเรียนที่เรียนช้าก็สามารถใช้เวลาเรียนช้าช่วงที่ต้องการได้ สอบส่วนใดไม่ผ่านก็สอบใหม่ได้เสมอ

7. ช่วยให้ผู้เรียนช่วยเหลือกันเอง

ห้องเรียนคือ Learning Hub (ไม่ใช่ Teaching Hub) สิ่งที่น่าสนใจคือนักเรียนเอง ไม่ใช่ครู นักเรียนจะให้ความสำคัญในข้อนี้ และรับรู้ร่วมกันและช่วยเหลือกัน จะเรียนรู้ร่วมกันเองโดยรวมตัวกัน

เป็นกลุ่มเพื่อ บางครั้งครูจะจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเรียนรู้เฉพาะเรื่อง เช่น นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจประเด็น ก จะรวมตัวกันเป็น Independent Study Group เรื่องประเด็น ก ในขณะที่นักเรียนคนอื่น ๆ หรือกลุ่มอื่นเรียนประเด็นอื่น การที่เด็กเรียนแบบช่วยเหลือกันนี้ ช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างลึกซึ้ง

8. สร้างระบบประเมินที่เหมาะสม

เราต้องการระบบประเมินที่ประเมินความเข้าใจของเด็กอย่างแม่นยำ ครูผู้ต้องรู้ว่าศิษย์ได้เรียนรู้อย่างไรจริงตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของวิชา

9. การประเมินเพื่อปรับปรุง (Formative Assessment)

ครูจะต้องสามารถบอกได้ทันทีว่าเด็กคนไหนยังไม่เข้าใจเรื่องอะไร เมื่อครูเดินไปรอบ ๆ ห้องเรียนแบบกลับทางและเรียนให้รู้จริง ครูจะลองสอบถามบางคำถามแก่นักเรียนบางคน และรีบแก้ความเข้าใจผิดให้เป็นการทดสอบแบบ Formative และ Feedback แก่นักเรียนทันที ช่วยให้เด็กเรียนได้อย่างถูกต้อง ไม่เดินผิดทาง

10. ถามคำถามที่ถูกต้องในการทดสอบแบบ Formative

ใช้วิธีการคุยกับเด็กของครู เป็นการคุยกันอย่างเป็นธรรมชาติ และเปี่ยมความเมตตาของครูเพื่อศิษย์ เพื่อสร้างความสนิทสนม รู้จักนักเรียนเป็นรายคน ให้นักเรียนรู้สึกว่าเขาเป็นบุคคลสำคัญของครู ให้ครูรู้จักความคิดของเขา และเพื่อให้ครูได้ช่วยให้ศิษย์แต่ละคนได้เรียนวิธีเรียนรู้

11. การสอบแบบได้ - ตก (Summative Evaluation)

เป็นการสอบเพื่อดูว่าเด็กบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่ โดยที่ครูต้องกำหนดว่าเกณฑ์สอบ ผ่าน-ไม่ผ่าน คืออะไร ผู้เขียนบอกตัวเองกำหนดเกณฑ์ “รู้จริง” ว่าต้องผ่านร้อยละ 75 ของข้อสอบ โดยที่ตอนออกข้อสอบ ครูกำหนดความยากง่ายของข้อสอบให้เด็กที่ได้เรียนรู้ “ความรู้ที่จำเป็น” (Essential Knowledge) ทั้งหมด จะสอบได้ร้อยละ 75 ส่วนอีกร้อยละ 25 ตอบได้ด้วยความรู้ส่วนที่เลยความจำเป็น (Nice to know) เด็กที่สอบได้ไม่ถึงร้อยละ 75 ต้องเรียนเสริมแล้วสอบใหม่ จนกว่าจะสอบได้

จากการศึกษาแหล่งข้อมูลที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กิจกรรมนอกห้องเรียน (เรียนวิชาที่บ้าน)

1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อการเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ไว้ในห้องเรียนออนไลน์ ครูชี้แนะวิธีการเข้าห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ให้แก่ผู้เรียนใน โดยให้ผู้เรียนใช้แอปพลิเคชัน Google Classroom เพื่อเข้าเรียนเนื้อหาใน <https://classroom.google.com>

2. ผู้เรียนเรียนรู้บทเรียนโดยการสืบค้นข้อมูล ครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ผู้สอนได้อัปโหลดไว้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com>

3. ผู้เรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดท้ายบทที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ใน <https://classroom.google.com> และเตรียมประเด็นปัญหาสำหรับอภิปราย

ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมในห้องเรียน (ทำการบ้านที่โรงเรียน) สามารถแบ่งกิจกรรม ได้ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

4. ครูซักถามผู้เรียนถึงเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนรู้มาล่วงหน้าที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> จากเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมา แล้วมีประเด็นปัญหาหรือข้อสงสัยต่าง ๆ นำมาตอบคำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

ขั้นสอน (50 นาที)

5. ผู้เรียนและครูร่วมกันอภิปรายประเด็นเรื่องที่ได้ศึกษาเรียนรู้ล่วงหน้า โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยให้สนทนา อภิปรายกันภายในกลุ่ม

6. ผู้เรียนลงมือทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

7. ผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ

ขั้นสรุป (5 นาที)

8. ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ

9. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาวิชาล่วงหน้าในช่วงเวลาที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com>

การเปรียบเทียบของการเรียนแบบเดิมกับการเรียนแบบกลับด้าน

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556: 4) ได้เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบกลับด้านกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านจะเน้นการสร้างความรู้โดยตัวผู้เรียนเอง ตามความรู้ ความสามารถ และสติปัญญาของแต่ละบุคคลตามขีดความสามารถทางการเรียนรู้ของแต่ละคน ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่ครูเคยจัดให้ผ่านสื่อเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบ และเป็นรูปแบบการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียนอย่างอิสระ ทั้งด้านความคิดและการปฏิบัติ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบปกติที่ครูจะเป็นผู้ส่งความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนในรูปแบบที่ครูเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น การสอนแบบกลับด้านเป็นการเปลี่ยนวิธีสอนของครูที่ครูไม่ใช่ผู้ถ่ายทอดความรู้อย่างเดียว แต่จะเป็นตัวต่อหรือโค้ชที่จะเป็นผู้ริเริ่มสร้างความสนุกในการเรียน รวมทั้งเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนในชั้นเรียนอีกด้วย

การเปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาทำกิจกรรมระหว่างการเรียนแบบเดิมกับห้องเรียนกลับด้าน แสดงในตารางที่ 4 (วิจารณ์ พานิช, 2556: 27)

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาเรียนระหว่างห้องเรียนแบบเดิมกับห้องเรียนกลับด้าน

ห้องเรียนแบบเดิม (Traditional)	ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)
กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน 5 นาที	กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน 5 นาที
ทบทวนการบ้าน งานที่ได้รับมอบหมาย 20 นาที	ถาม - ตอบ เรื่องวิทัศน์ 10 นาที
บรรยายเนื้อหาใหม่ 30 - 45 นาที	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูมอบหมาย หรือนักเรียนเป็นผู้คิดเอง หรือทำแล็บ 1 ชั่วโมง 15 นาที
กิจกรรมเรียนรู้ที่ครูมอบหมาย หรือนักเรียนคิดเอง หรือทำแล็บ 20 - 35 นาที	

ประโยชน์ที่เกิดจากการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556: 7-8) ได้สรุปประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านตามของโจนาธานและแอร์อนไว้ดังนี้

1. เปลี่ยนการสอนของครูจากการอธิบายหน้าห้องเรียนไปเป็นครูนำทำชิ้นงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือเปรียบเสมือนครูเป็นติวเตอร์
2. ใช้เทคโนโลยีแบบใหม่เน้นทันสมัยที่ผู้เรียนชอบ ใช้สื่อออนไลน์ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน
3. ช่วยผู้เรียนที่มีภาระงานเยอะ เนื่องจากผู้เรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ มาก ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนที่สอนด้วยวิทัศน์ที่อยู่ในรูปแบบออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ล่วงหน้าหรือเรียนในชั้นเรียนได้ง่าย ทำให้ผู้เรียนได้จัดการเวลาของตนเอง
4. ช่วยผู้เรียนที่เรียนอ่อนให้ค้นคว้าหาความรู้ ในชั้นเรียนปกติผู้เรียนลักษณะนี้จะถูกทิ้งท้ายแต่ในห้องเรียนกลับด้านผู้เรียนจะได้รับใจใส่ใจโดยอัตโนมัติ
5. ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันให้มีการพัฒนาในการเรียนตามระดับความสามารถของตนเอง เพราะผู้เรียนสามารถเรียนจากวิทัศน์ได้เอง จะหยุดหรือดูทีหลังได้ตามที่ตนเองต้องการที่จะเรียน
6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถหยุดและดูครูสอนย้อนหลังได้ ทำให้ผู้เรียนได้จัดการเวลาของตนเองได้ เมื่อรู้สึกไม่สนใจก็หยุดดูได้ สามารถแบ่งเวลาดูเป็นตอน ๆ ได้
7. ทำให้ผู้เรียนและครูมีการสื่อสารที่ดีต่อกันมากขึ้นกว่าการเรียนแบบออนไลน์ วิธีเรียนโดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้านผู้เรียนยังคงมาโรงเรียนเพื่อพบปะกับครู ให้ประโยชน์แบบผสมผสานกันระหว่างการเรียนแบบออนไลน์และการเรียนออนไซต์ ทำให้ครูเป็นทั้งพี่เลี้ยง เพื่อน เพื่อนบ้าน และผู้เชี่ยวชาญ

8. ทำให้ครูรู้จักผู้เรียนดี ครูไม่ใช่แค่ช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้อย่างเดียว แต่ต้องรับรู้ว่าผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง โดยการให้กำลังใจ รับฟัง ช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้เรียนที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

9. ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้นจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้น ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเคยทำตามคำสั่งของครูหรือทำงานให้เสร็จตามที่ครูกำหนด แต่เป็นการเรียนเพื่อตนเองที่ส่งผลให้ผู้เรียนเอาสนใจการเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ

10. เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ในชั้นเรียนปกติจะมีผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน มีความชอบและความถนัดแตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านจะช่วยให้ครูพบจุดด้อยและจุดเด่นของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนด้วยกันก็เห็นและนำจุดเด่นของแต่ละคนมาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

11. เปลี่ยนวิธีการเรียนใหม่ ช่วยให้ครูจัดการสอนในชั้นเรียนได้ตรงวัตถุประสงค์ สามารถสรรสร้างเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ และช่วยให้ผู้เรียนรู้ตัวของตนเองได้ดีที่สุด

12. โรงเรียนและผู้ปกครองมีการสื่อสารที่ดีระหว่างกัน ผู้ปกครองรับรู้และเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนที่ดีขึ้น

13. มีความความโปร่งใสในการจัดการเรียน เพราะการจัดการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านมีเนื้อหาการสอนอยู่ในวิดิทัศน์ เมื่อนำเนื้อหาไปเผยแพร่ออนไลน์ทำให้สาธารณชนได้ทราบ ทำให้มีความเชื่อมั่นในคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนให้ผู้ปกครองรับรู้

สรุปได้ว่าการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านเป็นการเปลี่ยนวิธีการสอนจากปกติครูเป็นผู้บรรยายหน้าชั้นเรียนมาเป็นผู้ฝึกและเป็นผู้แนะนำแนวทางแก่นักเรียน นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์นอกเวลาเรียน และกลับมาทำกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อตอบประเด็นปัญหาและข้อสงสัย โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ ตอบข้อสงสัยในการทำกิจกรรม โดยใช้เทคโนโลยีและสื่อสมัยใหม่มาจัดการเรียนการสอน เป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือนักเรียนที่ไม่มีเวลาเรียนเนื่องจากกิจกรรมเยอะ ซึ่งสามารถเรียนในระบบออนไลน์ เรียนได้ทุกที่ทุกเวลา สามารถทบทวนบทเรียนได้เอง ทำให้นักเรียนและครูมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน รวมถึงผู้ปกครองกับครูด้วยเช่นกัน และยังเป็น การสร้างความเชื่อมั่นในวิธีสอนให้สาธารณชนทราบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กนิษฐา บางภู่มร (2559) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2) ศึกษาผลการจัดการเรียน การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ 2.1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน 2.2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน 2.3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นเตรียมความพร้อม โดยมีการเตรียมพร้อมในห้องเรียนและความพร้อมนอกห้องเรียน ขั้นดำเนินการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน และขั้นประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งเป็นการประเมินระหว่างการจัดการเรียนรู้และการประเมินเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2) ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นพบว่า (1) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (2) คะแนนความสามารถในการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นในระดับมาก

วิวัฒน์ สงวนทรัพย์ (2559) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ห้องเรียนกลับด้าน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 3

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำนวน 48 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ และแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พรวาทเพ็ญธรรม เรื่องศรี (2560) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบ ห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบ ห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 2) ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียน การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเอง 3) เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเอง ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์สามพราน จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2) แผนการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์เรื่อง การอาชีพ 3) สื่อออนไลน์สำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่ส่งผลต่อการนำตนเอง เรื่องการอาชีพ 4) แบบวัดความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียน การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเองของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเองมีคะแนน โดยเฉลี่ยอยู่ ในระดับดีมาก ร้อยละ 88.65 3) ความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน

แบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พัชรินทร์ สิริธิภูมิ (2561) ได้ทำวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยและคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านก่อนและหลังการทดลอง 2) ศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนิคมวิทยา จังหวัดระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย 9 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทย 3) แบบประเมินคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับคุณภาพดี

วรรณกาญจน์ บุญยศ (2561) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ แบบห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องการนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์เรื่องการนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์แบบห้องเรียนกลับด้านกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน ตัวอย่างวิจัยได้จากการสุ่มแบบกลุ่มด้วยวิธีการจับสลาก ห้องเรียนมา 3 ห้อง จาก 4 ห้อง จำนวนห้องละ 30 คน รวม 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) บทเรียนออนไลน์ เรื่องการนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์แบบห้องเรียนกลับด้าน 3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนออนไลน์ด้านเนื้อหาและเทคนิคการผลิตสื่อ 5) แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์แบบห้องเรียนกลับด้าน และ 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องการนำเสนอด้วยโปรแกรม

คอมพิวเตอร์มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($M = 4.58$) 2) บทเรียนออนไลน์เรื่องการนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ $85.56/84.67$ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Marlowe (2012) ได้ทำวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการลดความตึงเครียดของผู้เรียนโดยการใช้ห้องเรียนกลับด้าน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการใช้ห้องเรียนกลับด้าน และการศึกษาการลดความตึงเครียดของผู้เรียนจากการใช้ห้องเรียนกลับด้าน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพราะผู้เรียนได้คู่วิธีทัศนการอธิบายนอกเวลาเรียน และสามารถส่งชิ้นงานนอกชั้นเรียนสำเร็จในเวลาที่เหมาะสมและวิธีเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านช่วยลดความตึงเครียดจากการเรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถศึกษาจากการคู่วิทัศน์ได้นอกชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดความสนุกสนานในชั้นเรียน เกิดประโยชน์และการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

Herold (2012) ได้ทำวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ เนื่องจากผู้สอนจะไม่มีเวลาบรรยายในชั้นเรียน จึงให้นักเรียนแต่ละคนเรียนด้วยตนเองมาจากนอกห้องเรียน ส่วนในชั้นเรียนจะเป็นการเรียนโดยใช้เทคนิคการอภิปราย การทดสอบประจำสัปดาห์เพื่อเป็นการทดสอบว่านักเรียนได้เรียนเนื้อหาบรรยายจากภายนอกก่อนที่จะอภิปรายในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังใช้นวัตกรรม Lego - based Workshop การทำโครงการและเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมภายนอกมาบรรยายพิเศษทำให้ห้องเรียนกลับทางช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ คลอบคลุมทั้งแบบการบรรยายแบบเดิมและการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การประเมินผลของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับทางผู้วิจัยใช้การสำรวจและการสัมภาษณ์นักเรียนและครูผู้สอน โดยสำรวจทั้งมุมมองของครูและนักเรียน วัดข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับการสอนของครูแต่ละคนตามแนวคิดห้องเรียนกลับทางให้มีคุณภาพ และดูผลการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับทาง ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีเวลามากขึ้นใน การเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเนื่องจากไม่มีชั่วโมงบรรยาย และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.5

Strayer (2012) ได้ทำวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบบรรยากาศการเรียนรู้ของห้องเรียนวิชาสถิติเบื้องต้นที่จัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านกับจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมในมหาวิทยาลัยเดียวกัน โดยเก็บข้อมูลจากการจัดบันทึก การสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ในห้องเรียนแบบดั้งเดิมมีระดับความพึงพอใจน้อยต่อห้องเรียนที่เน้นการเรียนรู้ในหลักสูตรและการมอบหมายชิ้นงาน

แต่นักเรียนในชั้นเรียนห้องเรียนกลับด้านมีความพึงพอใจในโครงสร้างของห้องเรียนเมื่อแรกเริ่มและในชั้นเรียน ผู้เรียนได้เปิดกว้างและมีส่วนร่วมมากขึ้นในการเรียนรู้แบบร่วมมือ และยอมรับนวัตกรรมการสอนแบบใหม่

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านจากหลายสาขาวิชา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นผลว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบทางการเรียน สามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ตามเวลาที่กำหนด ช่วยลดความตึงเครียดจากการเรียน เกิดความสนุกสนานในชั้นเรียน เกิดประโยชน์และการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น จะช่วยส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดห้องเรียนกลับด้านมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประเภทการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre-Experimental Designs) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ตัวอย่างวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 กำหนดประชากรและตัวอย่างวิจัย
 2. ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 - 2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 3. ขั้นดำเนินการทดลอง
 4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล
- รายละเอียดของการดำเนินการทดลองมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

- 1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา
- 1.3 ศึกษาหนังสือ เอกสาร และเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับระดับภาษาและคำราชาศัพท์
- 1.4 ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

1.5 ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2. กำหนดประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 ห้อง จำนวนนักเรียน 273 คน

2.2 ตัวอย่างวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 มีนักเรียนจำนวน 44 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบางลี่วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ชั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

2. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 3 ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม

2.1.2 ศึกษาหนังสือ เอกสาร และเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับระดับภาษาและคำราชาศัพท์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เนื้อหา วิธีสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงกำหนดจุดประสงค์ที่เป็นสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2.1.3 ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน แล้วนำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานวิธีการจัดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 8 แผน รวม 8 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) สาระสำคัญ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สาระการเรียนรู้ 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) ชิ้นงาน/ภาระงาน 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และ 9) การวัดและประเมินผล กำหนดการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 5 กำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

แผนการจัด การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ระยะเวลา (ชั่วโมง)
1	ระดับภาษา	1
2	ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา	1
3	ความเป็นมาของคำราชาศัพท์	1
4	การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์	1
5	การใช้คำกริยารราชาศัพท์และวิเศษณ์ราชาศัพท์	1
6	ข้อควรระวังการใช้คำราชาศัพท์	1
7	การใช้คำศัพท์สำหรับพระภิกษุ	1
8	การใช้คำสุภาพ	1
รวม		8

แผนการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กิจกรรมนอกห้องเรียน (เรียนวิชาที่บ้าน)

1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อการเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ไว้ในห้องเรียนออนไลน์ ครูชี้แนะวิธีการเข้าห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ให้แก่ผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนใช้แอปพลิเคชัน Google Classroom เพื่อเข้าเรียนเนื้อหาใน <https://classroom.google.com> โดยใช้รหัสการเข้าชั้นเรียน คือ osy3yhv

2. ผู้เรียนเรียนรู้บทเรียนโดยการสืบค้นข้อมูล ครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ผู้สอนได้อัปโหลดไว้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> โดยจะมีหัวข้อการเรียน 8 หัวข้อ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้

3. ผู้เรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดท้ายบทที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ใน <https://classroom.google.com> และเตรียมประเด็นปัญหาสำหรับอภิปราย

ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมในห้องเรียน (ทำการบ้านที่โรงเรียน) สามารถแบ่งกิจกรรม ได้ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

4. ครูซักถามผู้เรียนถึงเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนรู้มาล่วงหน้าที่ครูจัดทำไว้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> จากเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว มีประเด็นปัญหาหรือข้อสงสัยต่าง ๆ นำมาตอบคำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

ชั้นสอน (50 นาที)

5. ผู้เรียนและครูร่วมกันอภิปรายประเด็นเรื่องที่ได้ศึกษาเรียนรู้ล่วงหน้า โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยให้สนทนา อภิปรายกันภายในกลุ่ม

6. ผู้เรียนลงมือทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

7. ผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ

ขั้นสรุป (5 นาที)

8. ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ

9. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาวิชาล่วงหน้าในช่วงเวลาที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com>

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล (Index Of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน มาเรียม นิลพันธุ์ (2558: 161 - 162) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยคำนวณจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

$$\begin{aligned}\Sigma R &= \text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด} \\ N &= \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}\end{aligned}$$

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน โดยแบบทดสอบจะเป็นข้อสอบชุดเดียวกันในการทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้และหลังจัดการเรียนรู้ แต่มีการสลับข้อและตัวเลือก แบบทดสอบปรนัย มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบางลี่วิทยา สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 3 ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม

2.2.2 วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดเกี่ยวกับระดับภาษาและคำราชาศัพท์

2.2.3 ศึกษาหลักการสร้างข้อสอบโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำถามตามระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมและคณะ มาเรียม นิลพันธุ์ (2558: 166 - 167) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

- 1) ความรู้ (Knowledge)
- 2) ความเข้าใจ (Comprehension)
- 3) การนำไปใช้ (Application)
- 4) การวิเคราะห์ (Analysis)
- 5) การสังเคราะห์ (Synthesis)
- 6) การประเมินค่า (Evaluation)

2.2.4 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2.5 กำหนดระดับพฤติกรรมการวัดตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม และคณะ ตามระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน แบ่งเป็น 6 ระดับ ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ความเข้าใจ 3) การนำไปใช้ 4) การวิเคราะห์ 5) การสังเคราะห์ และ 6) การประเมินค่า

2.2.6 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และพฤติกรรม เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ แล้วจัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะที่สูงขึ้น โดยกำหนดค่าน้ำหนักของเนื้อหาและพฤติกรรมลงในตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังนี้

ตารางที่ 6 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ตามแนวคิดของบลูม และคณะ

เนื้อหาสาระ	พฤติกรรมการเรียนรู้						รวม จำนวน ข้อ
	ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	
ระดับภาษา	-	-	1	1	1	2	5
ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา	-	-	-	1	1	1	3
ที่มาของคำราชาศัพท์	1	2	-	-	-	-	3
การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์	-	-	1	1	2	-	4
การใช้คำกริยารราชาศัพท์และวิเศษณ์ราชาศัพท์	-	-	1	1	-	2	4
ข้อควรระวังการใช้คำราชาศัพท์	-	1	-	-	1	1	3
การใช้คำศัพท์สำหรับพระภิกษุ	-	-	2	-	-	2	4
การใช้คำสุภาพ	-	-	1	1	1	1	4
รวม (ข้อ)	1	3	6	5	6	9	30

2.2.7 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ

2.2.8 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา เนื้อหา และความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วเสนอ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ และด้านวัดและประเมินผล เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 (ดูในรายละเอียดในภาคผนวก ค)

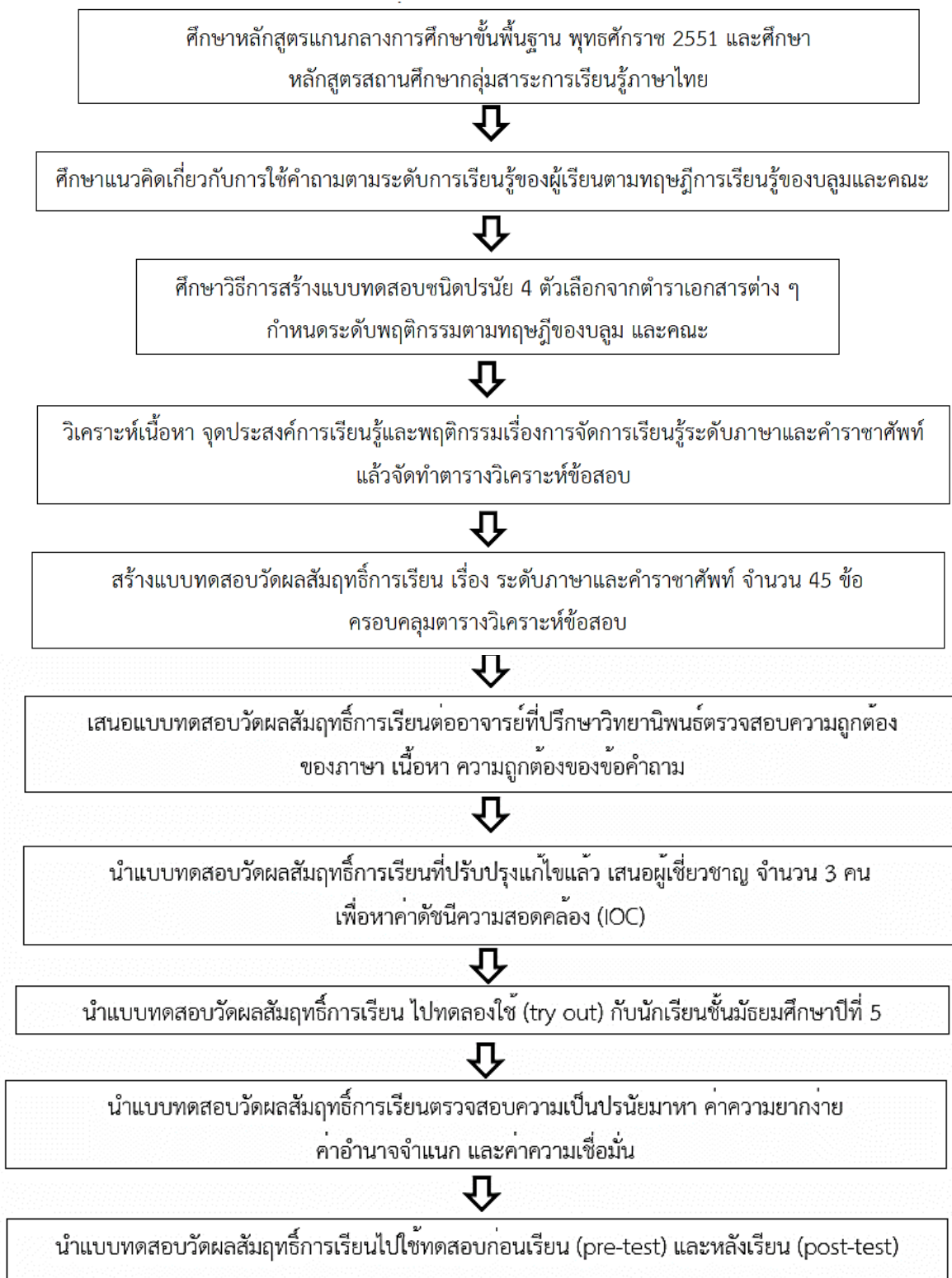
2.2.10 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 45 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบางสีวิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ที่เคยเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ มาแล้ว

2.2.11 ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ โดยข้อที่ตอบถูกนั้นให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายที่อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปถือว่ามีประสิทธิภาพ และจากการหาประสิทธิภาพของข้อสอบ ผู้วิจัยใช้ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.87 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21- 0.89 คัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 30 ข้อ

2.1.12 นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder - Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 180-188) แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

2.1.13 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ จำนวน 30 ข้อ ไปใช้ในการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) กับตัวอย่างวิจัย

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์สามารถสรุปได้ดังแผนภาพ

แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 นำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในด้านทฤษฎีและแนวคิดมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2.3.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ แบบมาตราประมาณค่า โดยการวัดระดับ 5 ระดับโดยนำมาเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 105) ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

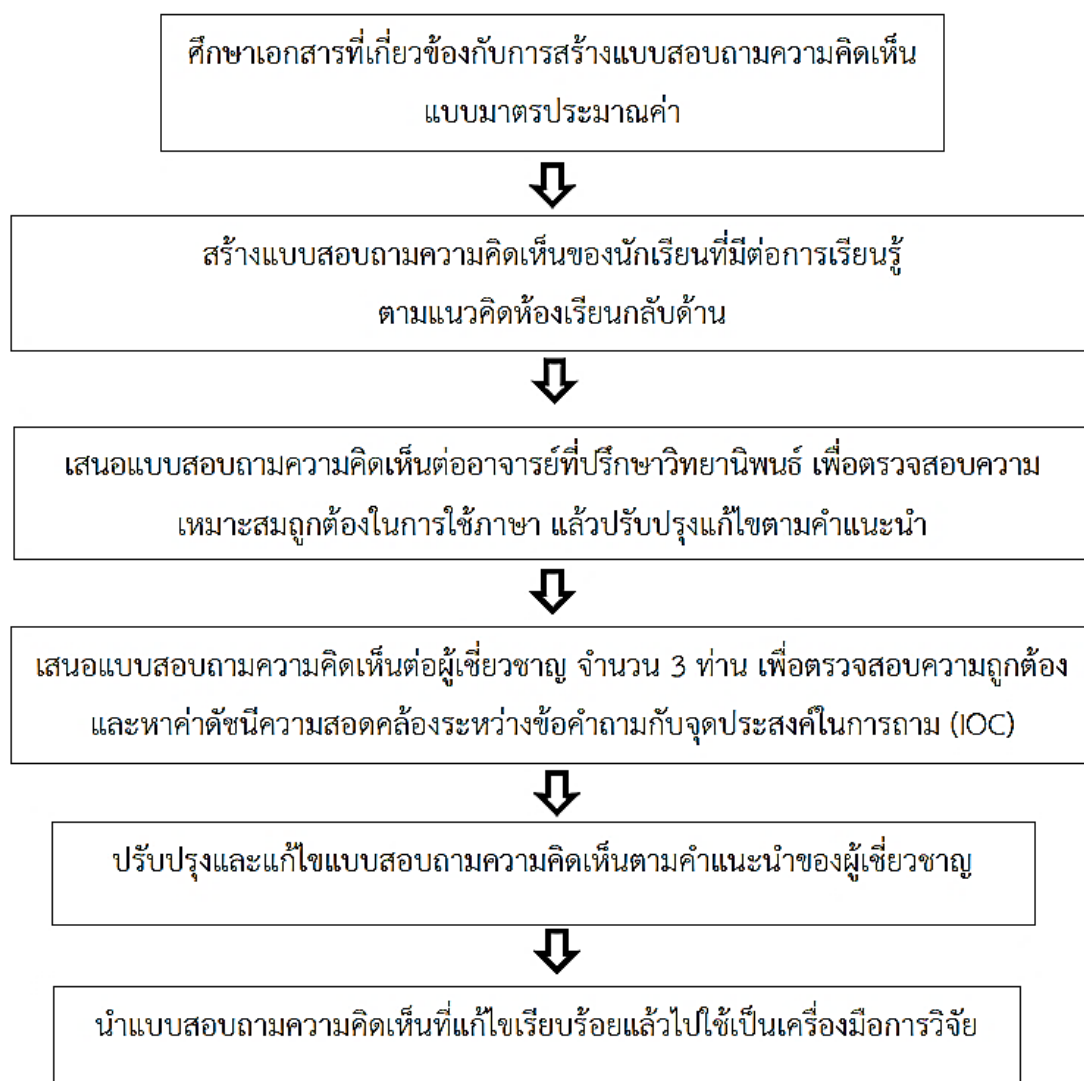
2.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขความถูกต้องเหมาะสม

2.3.5 นำเสนอแบบสอบถามความเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 คน ตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการถาม (Index Of Item Objective Congruence : IOC)

ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูในรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.3.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน สามารถสรุปได้ดังแผนภาพ

แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ขั้นตอนการทดลอง

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประเภทการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre-Experimental Designs) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้ มาเรียม นิลพันธุ์ (2558: 144)

แผนภาพที่ 7 แบบแผนการวิจัย

T_1	X	T_2
-------	---	-------

T_1 คือ การสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X คือ การจัดการเรียนสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

T_2 คือ การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) กับตัวอย่างวิจัย โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์

2.2 จัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่สร้างขึ้นจำนวน 8 แผน เวลาสอน 8 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

2.3 ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ซึ่งเป็นชุดเดียวกับก่อนเรียน (Pre-test) แต่มีการสลับข้อและตัวเลือก

2.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านไปสอบถามความคิดเห็นกับตัวอย่างวิจัย

2.5 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

1.2 หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของตัวอย่างวิจัยโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test dependent)

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
- 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	M	SD	t	P
ก่อนการจัดการเรียนรู้	44	30	10.95	3.52	24.64	0.00
หลังการจัดการเรียนรู้	44	30	20.30	2.33		

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านหลังการจัดการเรียนรู้ ($M = 20.30, SD = 2.33$) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M = 10.95, SD = 3.52$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ข้อ	รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.45	0.73	เห็นด้วยมาก	3
2	ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.45	0.82	เห็นด้วยมาก	3
3	มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.52	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด	2
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัย	4.70	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด	1
รวม		4.53	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด	(2)
5	ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนมีความน่าสนใจทันสมัย	4.07	0.62	เห็นด้วยมาก	4
6	บรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด	4.25	0.53	เห็นด้วยมาก	2
7	ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน	4.14	0.70	เห็นด้วยมาก	3
8	ครูให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง	4.75	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด	1
รวม		4.30	0.60	เห็นด้วยมาก	(3)
9	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้เรียนทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี	4.34	0.53	เห็นด้วยมาก	4
10	ฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น	4.93	0.25	เห็นด้วยมากที่สุด	1

ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
11	ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนระดับภาษาและคำราชาศัพท์	4.52	0.79	เห็นด้วยมากที่สุด	2
12	สามารถนำรูปแบบการเรียนไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ	4.39	0.78	เห็นด้วยมาก	3
รวม		4.55	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด	(1)
รวมความคิดเห็นทุกด้าน		4.45	0.61	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นลำดับที่ 1 ($M = 4.55$, $SD = 0.53$) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 2 ($M = 4.53$, $SD = 0.71$) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 3 ($M = 4.30$, $SD = 0.60$)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น ($M = 4.93$, $SD = 0.25$) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ($M = 4.52$, $SD = 0.79$) และข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี ($M = 4.34$, $SD = 0.53$)

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัย ($M = 4.70$, $SD = 0.63$) รองลงมา คือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($M = 4.52$, $SD = 0.66$) และข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($M = 4.45$, $SD = 0.82$) และผู้เรียนมีส่วนร่วมใน ชั้นเรียน ($M = 4.45$, $SD = 0.73$)

ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง ($M = 4.75$, $SD = 0.53$) รองลงมา คือ บรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด ($M = 4.25$, $SD = 0.53$) และข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ บรรยากาศในการเรียนมีความน่าสนใจ ทันสมัย ($M = 4.07$, $SD = 0.62$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
- 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.92 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.53 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 12 ข้อ

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประเภทการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre-Experimental Designs) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนโดยทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน แบบมาตราประมาณค่าโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 อาจจะเป็นเพราะว่า วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ของครู เพราะผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้จากสื่อการสอนที่ครูนำเสนอไว้บนชั้นเรียนบนสื่อออนไลน์ เป็นการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ล่วงหน้าก่อนที่จะมาเรียนในชั้นเรียน ดังนั้นแบบฝึกหัดที่เคยมอบหมายให้ทำล่วงหน้า สามารถมาทำเป็นกิจกรรมร่วมกันในห้องเรียนได้โดยการให้ผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันค้นคว้าเพื่อหาคำตอบ และแสดงความคิดเห็นร่วมกันจนได้คำตอบที่ถูกต้องโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ และอำนวยความสะดวกในการเรียน ครูสามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้จากการอภิปรายของผู้เรียนในชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นการเรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฌอน จีริงสุวรรณ และอภิสร่า ไชยจิตร (2558: 22) ที่กล่าวว่า ห้องเรียนกลับด้านเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเข้าเรียนได้เมื่ออยู่นอกห้องเรียน ดังนั้นงานที่ครูเคยมอบให้ผู้เรียนทำ สามารถเปลี่ยนเป็นทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียนเพื่อช่วยกันค้นคว้าและคิดหาคำตอบ และร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เนื่องจากการสอนของครูเปลี่ยนไปจากเดิมที่ครูเป็นผู้อธิบาย แต่ในทางกลับกันผู้เรียนกลับเป็นผู้นำเสนอและอภิปรายจึงทำให้ประสบผลสำเร็จในเรียนการสอนมากขึ้น สอดคล้องกับที่สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556: 2) และ Sams and Bergmann (2012) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่าวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านส่งผลให้หน้าที่ของครูเปลี่ยนไป คือ ครูไม่ใช่แต่บรรยายความรู้อย่างเดียว แต่เป็นเหมือนเป็นติวเตอร์ เปรียบครูเหมือนโค้ชหรือเป็นคนที่ริเริ่มความคิด โดยเน้นตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน และครูเป็นคนที่อำนวยความสะดวกในชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อนให้เรียนในระบบออนไลน์ได้ โดยการทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง จึงเป็นการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน

และเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิวัฒน์ สงวนทรัพย์ (2559) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 สอดคล้องไปในทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของพราวเพ็ญธรรม เรื่องศรี (2560) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อออนไลน์ที่ส่งผล ต่อการนำตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการประเมินการการนำตนเองของนักเรียนอยู่ใน ระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการ เรียนรู้แบบนำตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน และยัง สอดคล้องกับวรรณกาญจน์ บุญยศ (2561) ได้ทำวิจัยการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการ เรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การนำเสนอด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย หลังการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นด้านที่นักเรียนเห็น ด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มากขึ้น รองลงมาได้แก่ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนระดับภาษาและคำราชาศัพท์ และผู้เรียน ทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้เป็นอย่างดีเป็นลำดับสุดท้าย การที่ด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นด้านที่มีคะแนน มากกว่าด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เป็นการจัดการ เรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้มากที่สุด ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองมาก ที่สุด เพราะเป็นการเรียนที่บ้าน คือ เรียนออนไลน์นอกชั้นเรียนเพื่อทำแบบฝึกหัดที่ครูได้มอบหมายไว้ ผู้เรียนต้องเตรียมตัวก่อนเรียนทุกครั้งก่อนเรียนจริงในชั้นเรียน ดังนั้นการเรียนตามแนวคิดห้องเรียน กลับด้านผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ ต้องเข้าไปศึกษาเนื้อหาและต้องทำแบบฝึกหัดทั้งหมดที่ครูได้ มอบหมายไว้จึงจะสามารถมาเรียนจริงในชั้นเรียนได้รู้เรื่อง และเข้าใจเนื้อหาที่เคยได้เรียนไปแล้ว จึงเหมือนกับเป็นการทบทวนเนื้อหาอีกครั้งทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ งานวิจัยของกนิษฐา บางภู่มร (2559) ซึ่งได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบ ห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานที่มอบหมายมากขึ้นส่งผลให้มี ความสามารถในการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องไปใน

ทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของพัชรินทร์ สิทธิภูมิ (2561) ซึ่งได้ทำวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยและคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 อยู่ในระดับคุณภาพดี จากการประเมินทั้ง 3 ครั้ง พบว่าค่าเฉลี่ยมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน นักเรียนต้องสร้างความพร้อมและความกระตือรือร้นให้แก่ตนเองอยู่เสมอ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เนื่องจากเนื้อหา เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ เป็นเนื้อหาในสาระที่ 4 คือ หลักการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ยากที่มีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ต่ำกว่าร้อยละ 50 และต่ำกว่าระดับประเทศ แต่เมื่อผู้เรียนได้เรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านแล้ว ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนระดับภาษาและคำราชาศัพท์ อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนไม่รู้สึกว่ายาก เพราะได้เรียนด้วยตนเองก่อนนอกชั้นเรียน ก่อนที่จะมาเรียนทบทวนในชั้นเรียนอีกครั้ง ทุกครั้งที่เรียนในชั้นเรียนมีการอภิปรายร่วมกับเพื่อน ๆ และโดยภาพรวมผู้เรียนสามารถทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์กับการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านมากที่สุด

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 2 พบว่า ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัย รองลงมา คือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นการทำการบ้านที่โรงเรียน คือ ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูเคยได้มอบหมายไว้ในออนไลน์ แต่นำกลับมาทำอีกครั้งในชั้นเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการอภิปรายในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนสามารถถามในสิ่งที่สงสัยได้มากยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนเคยผ่านการเรียนรู้มาแล้ว และมีข้อคำถามที่ยังสงสัยอยู่ในตอนทำแบบฝึกหัดออนไลน์ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนเก็บข้อสงสัยเหล่านั้นมาถามครูในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dixon-Krauss (2010: 1-13) ที่กล่าวว่า การสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน จะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ขั้นสูง อันจะนำไปสู่การเรียนรู้แบบ Active Learning หลังจากที่ได้เข้าใจถึงบทบาทของตนเองและได้รับการแนะนำจากครู ผู้เรียนเริ่มเกิดการปรับตัวและการเพียรพยายามทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ตนสนใจทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถปรับพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของตัวเองได้ดีขึ้น การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านจะกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบเพื่อที่จะนำมาอภิปรายผลในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน

ชั้นเรียนและเกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Osman and Jamaludin (2014: 124-131) ที่ระบุว่าสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านนี้ จะช่วยให้ผู้สอนได้บรรลุผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน ทำให้การจัดการเรียนรู้นั้นมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นด้วยกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้มากที่สุด เป็นลำดับที่ 2

ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ครูให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง รองลงมา คือ บรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด และข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือ บรรยากาศในการเรียนมีความน่าสนใจ ทันทสมัย การที่ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นด้านที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยสุดเป็นลำดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีมากถึง 44 คน ผู้เรียนอาจจะมีรู้สึกมีความเป็นส่วนตัวน้อย ทำให้ผู้เรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย แต่บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ไม่ตึงเครียด เพราะครูได้แนะนำอย่างเป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนไม่มีความรู้สึกว่าการเรียนนั้นมีความยาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Marlowe (2012) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการลดความตึงเครียดของผู้เรียนโดยการใช้ห้องเรียนกลับด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนสูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยลดความตึงเครียดจากการเรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถศึกษาจากการดูวิดีโอที่ได้นอกชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดความสนุกสนานในชั้นเรียน เกิดประโยชน์และการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น เพราะการเรียนในชั้นเรียนครูคอยดูแลและตอบข้อสงสัยของผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา ผู้เรียนจึงไม่รู้สึกตึงเครียด และรู้สึกว่าเนื้อหา เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์มีความยากเกินไป และการที่ผู้เรียนให้คะแนนบรรยากาศในการเรียนมีความน่าสนใจ ทันทสมัยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านในชั้นเรียนเป็นการเรียนเนื้อหาเดิมที่ผู้เรียนได้เคยเรียนด้วยตนเองไปแล้วนอกชั้นเรียน แล้วนำกลับมาเรียนทบทวนอีกรอบ อาจจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ผู้เรียนคิดเห็นว่าเนื้อหาเป็นเนื้อหาเดิมจึงน่าสนใจน้อย และระหว่างที่เรียนในชั้นเรียนไม่สามารถใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเปิดดูเนื้อหาออนไลน์ที่ได้ลงมือทำแบบฝึกหัดไป ผู้เรียนต้องอภิปรายและทำใบงาน จึงคิดเห็นว่าบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนทันทสมัยน้อยที่สุด

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จึงถือว่าเหมาะสมต่อการนำมาจัดการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน แล้วกลับมาเรียนเนื้อหาซ้ำอีกรอบในชั้นเรียน ดังนั้นครูจึงมีบทบาทคอยช่วยเหลือ ชี้แนะการเรียนรู้ และส่งเสริมให้อภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน ครูต้องกระตุ้นผู้เรียนและคอยตอบคำถามจากผู้เรียนอยู่ตลอด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างแท้จริง

2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านต้องร่วมมือกับผู้ปกครอง เพราะผู้เรียนเรียนที่บ้านผู้ปกครองต้องกำชับบุตรหลานของตนให้เรียนรู้บทเรียนออนไลน์ด้วยตนเอง จึงจะสามารถเกิดองค์ความรู้จากการเรียนเนื้อหาวิชานั้น ๆ อาจจำเป็นต้องติดตามการเรียนนอกชั้นเรียนของผู้เรียนตลอดโดยใช้กลุ่มไลน์ห้องเรียนหรือกลุ่มไลน์ผู้ปกครอง เพื่อติดต่อและกำชับให้ผู้เรียนลงมือทำแบบฝึกหัดออนไลน์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวิธีสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เช่น การสอนรูปแบบโครงงานเป็นฐาน การสอนรูปแบบ E – Learning เป็นต้น เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาวิธีสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับแหล่งการเรียนรู้ออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น Thai MOOC Skill Lane หรือ S Learning เพื่อให้เหมาะสมกับความเจริญของเทคโนโลยี

รายการอ้างอิง

- Bergmann, J., & Sams, A. . (2012). **Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day**. Washington, D.C.: International Society for Technology in Education.
- Dixon-Krauss, L. (2010). **Vygotsky in The Classroom : Mediated Literacy Instruction and Assessment**. U.K.: Pearson.
- Herold, M. and others. (2012). **Student and Instructor Experiences in the Inverted**. IEEE Computer Society: Washington, D.C.
- Jamaludin, R., and Osman, S. Z. M. (2014). **The Use of a Flipped Classroom to Enhance Engagement and Promote Active Learning**. Education and Practice, 5(2), 124-131.
- Marlowe, C. A. (2012). **The Effect of the flipped classroom on student achievement and stress**. Bozeman, Montana: Montana State University.
- Millard, E. (2012). **5 Reasons Flipped Classrooms Work**. University Business, 15(11), 26-29.
- Strayer, J. (2012). **How Learning in An Inverted Classroom Influences Cooperation, Innovation and Task Orientation**. Learning Environments Research., 15, 171-193.
- กนิษฐา บางภู่มร. (2559). "การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี". วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). **คู่มือครูภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา ตันโพธิ์. (2561). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โอ. เอส.

พริ้นติ้ง เฮ้าส์ จำกัด.

กาญจนา นาคสกุล. (2534). “ภาษากับความเป็นไทย” (Vol. 5). น.117-120. วัฒนธรรมทางภาษาของ
ไทย. สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และ
มหาวิทยาลัยสยาม.

กาญจนา นาคสกุล. (2538). ที่มาของราชาศัพท์ในภาษาไทย. วัฒนธรรมไทย, 5(27), 28-29.

กำชัย ทองหล่อ. (2554). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 53). กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.

เคอรี่รัตน์ เรื่องแก้ว. (2545). ราชาศัพท์. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

จันทิมา ปัทมธรรมกุล. (2555). The flipped classroom กับการเรียนการสอนในประเทศไทย.

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 28(2), 15-18.

ณมน จิรังสุวรรณ และอภิสร่า ไชยจิตร. (2558). Flipped Classroom : เรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่
โรงเรียน? พัฒนาเทคนิคศึกษา, 27(94), 21-26.

ดวงเดือน สำเร็จทรัพย์. (2564). ครูชำนาญการโรงเรียนบางลี่วิทยา. สัมภาษณ์, 21 มกราคม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร:
สุวีริยาสาส์น.

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2562). ราชาศัพท์ สำหรับนักเรียน-นักศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์.

ปราณี กุลละวณิชย์ และคณะ. (2540). ภาษาที่ศนา. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำรา
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิย มาลากุล. (2516). การใช้ถ้อยคำราชาศัพท์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

ผกาศรี เย็นบุตร และคณะ. (2555). หนังสือเรียนภาษาไทย 6 เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท สำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด.

พรานเพ็ญธรรม เรื่องศรี. (2560). “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านสื่อ
ออนไลน์ที่ส่งผลต่อการนำตนเอง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาการงานอาชีพและ
เทคโนโลยี”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชรินทร์ สิทธิภูมิ. (2561). “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลักการใช้ภาษาไทยและคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ไพโรจน์ อยู่มณเฑียร. (2540). หลักราชาศัพท์ (ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร: ทฤษฎี.

ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ. (2560). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยหลักภาษา
และการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: บริษัท

อักษรเจริญทัศน์ จำกัด.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่9). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เยาวลักษณ์ ชาติสุขศิริเดช. (2545). คำราชาศัพท์น่ารู้. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา

7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.

วทัญญู สว่างประเสริฐ. (2564). ครูโรงเรียนบางลิ่ววิทยา. สัมภาษณ์, 21 มกราคม.

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอชิป จิตตฤกษ์. (2554). ทักษะแห่งอนาคต การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21.

กรุงเทพมหานคร: โอเพ่นเวิลด์.

วรรณกาญจน์ บุญยศ. (2561). "การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียน

กลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์".

วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระ

จอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง.

วัลยา ช่างขวัญยืน. (2552). การใช้ภาษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: โครงการตำราและหนังสือ คณะ

อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิจารณ์ พาณิช. (2556). ครูเพื่อศิษย์สร้างห้องเรียนกลับทาง. กรุงเทพมหานคร: เอสอาร์พรีนติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด.

ดักส์ จำกัด.

วิเชียร เกษประทุม. (2536). กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

วิวัฒน์ สงวนทรัพย์. (2559). "การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน". วิทยานิพนธ์การศึกษ

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สนิท บุญฤทธิ. (2536). ราชศัพท์. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ. (2555). ราชศัพท์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ไทย

วัฒนาพานิช.

สำนักทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ม.6 จำแนกราย

มาตรฐานการเรียนรู้ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2561-2563. เข้าถึงเมื่อ 1 เมษายน 2564

เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th>.

สุจริต เพียรชอบ. (2538). การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2538). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัตรา อุตมั่ง. (2558). แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน : ภาพฝันที่เป็นจริงในวิชาภาษาไทย. วิชาการ

ศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 16(1), 51-58.
สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2556). การพัฒนาครูโดยการสร้างระบบพี่เลี้ยง. แพร์: แพร์การพิมพ์.
อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2531). หลักภาษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. นางสาวกิติพร พลศรี

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
 วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย)
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 สถานที่ทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวิสุทธรังษี

2. นางสาวศิริพร เอ็มสวัสดิ์

ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
 วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประเมินผลและการวิจัยการศึกษา)
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 สถานที่ทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนมัธยมฐานบินกำแพงแสน

3. นายศาสตรวิทย์ บรรจุทัณฑ์

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
 สถานที่ทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนบางลี่วิทยา

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ อว 8606 (พ.ศ.) 323

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวกิติพร พลศรี

ด้วย นายศรีรัตน์ เอกปัทมา รหัสประจำตัว 60255314 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้
ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริชมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606(กก)/324

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวศิริพร เอมสวัสดิ์

ด้วย นายศิริรัตน์ เอกปัทมา รหัสประจำตัว 60255314 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจуй)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606(นส)/325
 ๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พระราชวังสนามจันทร์
 อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายศาสตราจารย์ บรรจฐทรัพย์

ด้วย นายศิริรัตน์ เอกปัทมา รหัสประจำตัว 60255314 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้
 ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
 ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
 นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (น.ร.) / 326

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางลี่วิทยา

ด้วย นายศรีรัตน์ เอกปัทมา รหัสประจำตัว 60255314 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้
ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน " มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1
เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง การใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท 31102 จำนวน 8 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ระดับภาษา ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง
 ผู้สอนนายศรีรัตน์ เอกปัสชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางลี่วิทยา

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม. 4-6/3 ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารได้ (K)
- 3.2 ผู้เรียนสามารถจำแนกระดับของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารได้ (K)
- 3.3 ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องตามระดับของภาษาได้ (P)
- 3.4 ผู้เรียนบอกความสำคัญของการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง (A)

4. สาระสำคัญ

ระดับภาษาหมายถึงการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามโอกาส กาลเทศะ และบุคคล แบ่งเป็น 2 แบบ คือ ภาษาแบบเป็นทางการ ได้แก่ ภาษาระดับพิธีการ และภาษาระดับมาตรฐานราชการ ส่วนภาษาแบบไม่เป็นทางการ ได้แก่ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับสนทนา และภาษาปากเมื่อผู้เรียนรู้ระดับภาษาจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาส กาลเทศะ และบุคคล

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 ด้านความรู้ (K)
 - ระดับภาษา
- 5.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)
 - การจำแนก
 - การวิเคราะห์
 - การแสวงหาข้อมูล
 - การสื่อสาร

- การทำงานเป็นกลุ่ม

5.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- ใฝ่เรียนรู้

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

6.1 ความสามารถในการสื่อสาร

- การรับสาร-ส่งสาร

6.2 ความสามารถในการคิด

- การคิดวิเคราะห์

6.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- การเรียนรู้ด้วยตนเอง

- การทำงานกลุ่ม

- การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

- การใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย

- การนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

7.1 ชิ้นงาน –

7.2 ภาระงาน

7.2.1 การตอบคำถามใบงานที่ 1 เรื่อง ระดับภาษา

8. การวัดและประเมินผล

8.1 วิธีการวัดและประเมินผล

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

8.1.2 ประเมินการทำใบงานที่ 1 เรื่อง ระดับภาษา

8.2 เครื่องมือการวัดผล

8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

8.2.2 แบบประเมินใบงานที่ 1 เรื่อง ระดับภาษา

8.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

8.3.1 เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ประเด็นการสังเกต	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การแบ่งหน้าที่กันทำงาน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ครบทุกคน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
ความร่วมมือกันทำงาน	ร่วมมือกันทำงานได้ครบทุกคน	ร่วมมือกันทำงานได้ ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	ร่วมมือกันทำงานได้ ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
การแสดงความคิดเห็น	มีการแสดงความคิดเห็นได้ครบทุกคน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เกณฑ์การผ่าน ระดับ พอใช้

7 - 9 คะแนน หมายถึง ดี

4 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้

3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

8.3.2 เกณฑ์การประเมินผลการทำงานที่ 1 เรื่อง ระดับภาษา

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
การบอกความหมายของระดับภาษา	บอกความหมายได้ถูกต้อง ครบถ้วนทุกข้อ และยกตัวอย่างประกอบถูกต้องทั้งหมด 5 ข้อ	บอกความหมายได้ถูกต้อง ครบถ้วนทุกข้อ และยกตัวอย่างประกอบถูกต้องชัดเจน 4 ข้อ	บอกความหมายได้ถูกต้อง 3 ข้อ ขึ้นไป และยกตัวอย่างประกอบถูกต้องชัดเจน 3 ข้อ	บอกความหมายได้ถูกต้องน้อยกว่า 3 ข้อ และยกตัวอย่างประกอบถูกต้องน้อยกว่า 3 ข้อ
การวิเคราะห์และ	วิเคราะห์ และบอก	วิเคราะห์ และบอก	วิเคราะห์ และบอก	วิเคราะห์ และบอก

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
บอกเหตุผลของ การจัดระดับของ ภาษา	เหตุผลของการจัด ระดับภาษาได้ถูกต้อง ทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ	เหตุผล ของการจัด ระดับภาษาได้ถูกต้อง จำนวน 4 ข้อ	เหตุผลของการจัด ระดับ ภาษา ได้ ถูกต้องจำนวน 3 ข้อ	เหตุผลของการจัด ระดับ ภาษา ได้ ถูกต้องน้อยกว่า 3 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ประเมินผลการทำใบงานที่ 1 เรื่อง ระดับภาษา เกณฑ์การผ่าน ระดับพอใช้

- 7 - 8 คะแนน หมายถึง ดี
- 5 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้
- 2 - 4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน)

9.1 กิจกรรมนอกห้องเรียน (เรียนเนื้อหาที่บ้าน)

1. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ เรื่อง ระดับภาษา จาก <https://classroom.google.com> ใช้รหัส OSY3YHV

2. ผู้เรียนตอบคำถาม เรื่อง ระดับภาษาที่อยู่ใน <https://classroom.google.com> ดังนี้

2.1 จงบอกความหมายของระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารตามประเภทต่าง ๆ ในใบงานที่ 1 ตอนที่ 1

2.2 จงวิเคราะห์ข้อความต่อไปนี้ในใบงานที่ 1 ตอนที่ 2 ว่าข้อความเป็นภาษาระดับใด เพราะเหตุใด

9.2 กิจกรรมในห้องเรียน (ทำการบ้านที่โรงเรียน)

- ชั้นนำ

1. ครูให้ผู้เรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่มีความหมายว่า “ฉันทน์” ที่เป็นบุรุษสรรพนามที่ 1 แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าคำเหล่านั้นใช้กับใคร อย่างไรบ้าง

2. ครูสนทนากับผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง ระดับภาษา

- ชั้นสอน

1. ครูซักถามผู้เรียน เรื่อง ระดับภาษา ที่ได้เรียนรู้มาล่วงหน้าที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์จาก <https://classroom.google.com> ว่าภาษาไทยแบ่งออกเป็นกี่ระดับ มีภาษาระดับอะไรบ้าง และครูอธิบายเพิ่มเติมให้ถูกต้อง สมบูรณ์

2. ครูแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ แล้วให้แต่ละคนกำหนดหมายเลขประจำตัวให้สมาชิกภายในกลุ่ม เป็นหมายเลข 1-5 ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายเรื่องระดับภาษาที่ได้ศึกษาเรียนรู้ล่วงหน้าในบทเรียนออนไลน์นอกห้องเรียน

3.ครูให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะของระดับภาษาแต่ละระดับและหากใช้ภาษาไม่ถูกต้องจะมีผลอย่างไร โดยให้สมาชิกที่มีหมายเลข 1-5 แบ่งกันอภิปรายในกลุ่ม เรื่องการแบ่งระดับภาษา ดังนี้

- หมายเลข 1 อภิปรายเรื่อง ภาษาระดับพิธีการ
- หมายเลข 2 อภิปรายเรื่อง ภาษาระดับมาตรฐานราชการ
- หมายเลข 3 อภิปรายเรื่อง ภาษาระดับกึ่งทางการ
- หมายเลข 4 อภิปรายเรื่อง ภาษาระดับสนทนา
- หมายเลข 5 อภิปรายเรื่อง ภาษาปาก

4. ครูนำข้อความจำนวน 5 ข้อความ ตามประเภทของระดับภาษาขึ้นมาเสนอในโปรแกรมนำเสนอภาพนิ่งให้ผู้เรียนดูแล้วสุ่มถามจำนวน 5 กลุ่ม ว่าข้อความแต่ละข้อความจัดอยู่ในภาษาระดับใด เพราะเหตุใด

5. เมื่อผู้เรียนทุกกลุ่มตอบคำถาม ครูสอบถามผู้เรียนกลุ่มอื่นว่าข้อความข้างต้นจัดเป็นระดับภาษาที่ถูกต้องหรือไม่ ผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ โดยครูอธิบายเพิ่มเติมให้ถูกต้อง สมบูรณ์

6. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ 1 ตอนที่ 1 และ 2 เรื่อง ระดับภาษา แล้วให้แต่ละกลุ่มนำคำตอบมานำเสนอหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนกลุ่มอื่นช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

- ชั้นสรุป

1. ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ระดับภาษา ว่าสามารถแบ่งได้เป็นกี่ระดับ แต่ละระดับใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง

2. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนไปทบทวนความรู้ เรื่อง ระดับภาษา จาก <https://classroom.google.com> ในบทเรียนออนไลน์อีกครั้ง และให้ผู้เรียนศึกษา เรื่อง ข้อควรระวังในการใช้ระดับภาษา ใน <https://classroom.google.com> สำหรับเตรียมเรียนชั่วโมงถัดไป

10. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการเรียนรู้

- 10.1.1 ตัวอย่างข้อความจำนวน 5 ข้อความ ตามประเภทของระดับภาษา
- 10.1.2. ใบงานที่ 1 เรื่อง ระดับภาษา

10.2 แหล่งการเรียนรู้

- 10.2.1 <https://classroom.google.com>

สื่อการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ระดับภาษา

ระดับภาษา

ระดับภาษา หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาที่มีความลดหล่นของถ้อยคำตามโอกาส กาลเทศะ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยใช้คำให้เหมาะสมกับฐานะบุคคล โอกาส และกาลเทศะ

ประเภทของระดับภาษา

ภาษาไทยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ภาษาแบบเป็นทางการ และภาษาแบบไม่เป็นทางการ ดังนี้

1. ภาษาแบบเป็นทางการ (หรืออาจเรียกว่าภาษาเขียน) เป็นภาษาที่ใช้อย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผน มีสำนวนภาษาที่สละสลวย มีลักษณะเป็นทางการ ถูกต้องตามแบบแผนของภาษา แบ่งภาษาเป็น 2 ระดับ คือ ภาษาระดับพิธีการและภาษาระดับมาตรฐานราชการดังนี้

1) ภาษาระดับพิธีการเป็นภาษาที่สมบูรณ์แบบ มีรูปประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ งดงาม ไพเราะ มีความประณีต มักใช้ในโอกาสสำคัญ เช่น ในงานพระราชพิธี กล่าวอวยพร กล่าวคำปราศรัย กล่าวรายงาน กล่าวเปิดประชุม กล่าวสดุดี กล่าวไว้อาลัย แนะนำบุคคลสำคัญ ๆ และยังใช้ในวรรณกรรมชั้นสูงอีกด้วย

ตัวอย่าง

ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขมาแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน ทรงทำนุบำรุงบ้านเมือง บำบัดทุกข์บำรุงสุขของอาณาประชาราษฎร์ด้วยทศพิธราชธรรม และชัตติยวัตร ชัตติยธรรม พระมหากษัตริย์คุณดังกล่าวทำให้พระมหากษัตริย์ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจของปวงชนชาวไทยตลอดมา
ที่มา สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ (2564: 6)

2) ภาษาระดับมาตรฐานราชการเป็นภาษาที่ใช้ในงานที่เป็นทางการ มีลักษณะสมบูรณ์แบบ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ใช้ถ้อยคำที่มีความสละสลวย ชัดเจน มักเป็นภาษาเขียน เพื่อที่จะนำไปกล่าวเป็นคำปราศรัยกล่าวเปิดประชุม กล่าวสุนทรพจน์ กล่าวประกาศเกียรติคุณ และใช้ในการเขียนรายงานวิชาการ หนังสือราชการ หนังสือ ตำรา งานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความวิชาการ รายงานการประชุม และค่านำหนังสือต่าง ๆ

ตัวอย่าง

ตามที่ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมประชุมหารือเรื่องการเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เนื่องจากสถานการณ์โดยรวมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อาจจะมี ความรุนแรงมากขึ้นและจะกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน จึงมีมติให้เลื่อนการเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จากวันที่ 17 พฤษภาคม 2564 เป็นวันที่ 1 มิถุนายน 2564

จาก <https://moe360.blog/2021/05/19/19-may-2564>

2. ภาษาแบบไม่เป็นทางการ (หรืออาจเรียกว่าภาษาพูด) เป็นภาษาที่ไม่เคร่งครัดตามแบบแผน ใช้ในการเขียนและการพูดโดยทั่วไปในชีวิตประจำวันหรือโอกาสทั่ว ๆ ไป ที่ไม่เป็นทางการ แบ่งภาษาเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับสนทนา และภาษาปากดังนี้

1) ภาษาระดับกึ่งทางการภาษาระดับนี้คล้ายกับภาษาระดับทางการ แต่ลดความทางการ โดยมีรูปประโยคอาจไม่สมบูรณ์และไม่ซับซ้อน แต่ยังคงความสุภาพ ในบางครั้งมีภาษาระดับสนทนาเข้ามาปะปนด้วย มักใช้ติดต่อธุรกิจ การประชุม และใช้ในการเขียนที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก เช่น งานเขียนสารคดี บทความทั่วไปในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร บทบรรยายในวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร เป็นต้น

ตัวอย่าง

ตามที่ประเทศไทยติดตามทวงคืนโบราณวัตถุ 2 รายการ ได้แก่ ทับหลังปราสาทหนองหงส์ จ.บุรีรัมย์ และทับหลังปราสาทเขาโล้น จ.สระแก้ว ซึ่งถูกลักลอบนำออกนอกแผ่นดินไทยไปจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย นครซานฟรานซิสโก ประเทศสหรัฐอเมริกาและเมื่อมีการตรวจสอบจนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมของสหรัฐฯ และพิจารณาสืบสุดคดีแล้ว ปรากฏว่าโบราณวัตถุทั้ง 2 รายการ เป็นกรรมสิทธิ์ของไทย

จาก <https://www.thairath.co.th/news/local/bangkok/2105292>

2) ภาษาระดับสนทนาเป็นภาษามีรูปประโยคไม่สมบูรณ์และไม่ซับซ้อน มีลักษณะของภาษาพูดที่เป็นกลาง ๆ ยังคงมีความสุภาพมักใช้สนทนาได้ตอบกับบุคคลที่รู้จักหรือสนทนากับบุคคลที่ยังไม่คุ้นเคย และใช้ในการเขียนทั่วไปที่ไม่เป็นทางการและไม่เป็นวิชาการ เช่น การเขียนสารคดีบางประเภท การเขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ นิยาย บทความบทภาพยนตร์ รายงานข่าว และการเขียนจดหมายส่วนตัว เป็นต้น

ตัวอย่าง

การกลับมาครั้งนี้ทำให้เขาได้พบกับทราย (เอสเธอร์ สุปรีย์ลีลา) ผู้หญิงคนสนิทของพี่ชายตนเอง ซึ่งเป็นรักแรกที่ไม่อาจลืมของเขา แม้ว่าเธอจะมีคำถามต่อทรายมากมายเกี่ยวกับเรื่องราวในอดีต แต่การหายตัวไปของพี่ชายย่อมสำคัญกว่า เธอจึงออกตามหาพี่ชายจนได้พบกับเงื่อนงำบางอย่างเกี่ยวกับการหายตัวไปของณรินทร์

จาก <https://www.thairath.co.th/novel/PayuSai>

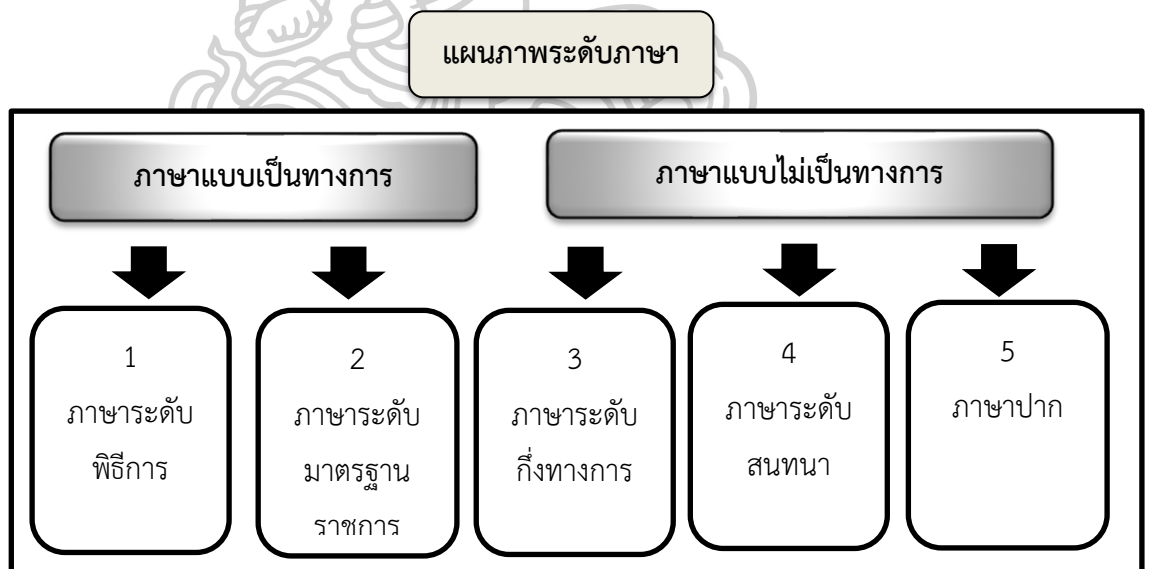
3) ภาษาปากภาษาระดับนี้เป็นภาษาระดับกันเอง ใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่คำนึงถึงหลักไวยากรณ์ ใช้ในวงจำกัดที่เป็นการส่วนตัว ภาษาระดับนี้ใช้ในการสนทนากับผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยกันมาก ๆ เช่น เพื่อนหรือญาติพี่น้องใน วงจำกัดที่เป็นการส่วนตัว หรือบางครั้งใช้พูดทะเลาะด่าทอต่อกัน เมื่อมีอารมณ์โกรธ อารมณ์สนุกสนาน ภาษาที่เข้มแข็งเป็นภาษาพูดเท่านั้น ไม่นิยมบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

ตัวอย่าง

บุญหล่นทับหนุ่มโรงเกลือ ดวงเฮงถูกรางวัลที่ 1 กลายเป็นเศรษฐีใหม่ พาด 2 ใบรับทรัพย์ก้อนโต 12 ล้านบาท เจ้าตัวฝันว่ารับปริญญา แต่มีคนมาบอกว่าพ่อตาย เลยถือปริญญาบัตรไปงานศพพ่อ พอตื่นเข้าไปหาซื้อเลขอายุพ่อ 67 แต่ไม่มี มีแต่เลขดั่งแม่น้ำหนึ่ง 972 ซื้อมา 2 ใบกลายเป็นรางวัลใหญ่

จาก <https://www.thairath.co.th/news/local/northeast/2106040>

จะเห็นได้ว่าภาษามีหลายระดับทั้งระดับใหญ่และระดับย่อย ผู้ใช้ภาษาต้องพิจารณาเลือกใช้ภาษาให้ถูกแบบและให้ถูกระดับการใช้ภาษาผิดระดับย่อมก่อให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสาร ระดับภาษาสามารถสรุปเป็นแผนภาพระดับภาษา ได้ดังนี้

ใบงานที่ 1 ระดับภาษา

ตอนที่ 1 จงบอกความหมายของระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารตามประเภทต่าง ๆ และยกตัวอย่างสถานการณ์ที่ใช้ภาษาในระดับนั้น ๆ ดังนี้

1. จงบอกความหมายของภาษาแบบเป็นทางการ

ตอบ

.....

.....

.....

1.1 จงบอกความหมายของภาษาระดับพิธีการและใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง

(จงยกตัวอย่าง 3 สถานการณ์ขึ้นไป)

ตอบ

.....

.....

.....

1.2 จงบอกความหมายของภาษาระดับมาตรฐานราชการและใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง

(จงยกตัวอย่าง 3 สถานการณ์ขึ้นไป)

ตอบ

.....

.....

.....

2. จงบอกความหมายของภาษาแบบไม่เป็นทางการและใช้ในสถานการณ์ใด

ตอบ

.....

.....

.....

2.1 จงบอกความหมายของภาษาระดับกึ่งทางการและใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง

(จงยกตัวอย่าง 3 สถานการณ์ขึ้นไป)

ตอบ

.....

.....

.....

2.2 จงบอกความหมายของภาษาระดับสนทนาและใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง

(จงยกตัวอย่าง 3 สถานการณ์ขึ้นไป)

ตอบ

.....

.....

.....

2.3 จงบอกความหมายของภาษาปากและใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง

(จงยกตัวอย่าง 3 สถานการณ์ขึ้นไป)

ตอบ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 จงวิเคราะห์ข้อความต่อไปนี้ว่าเป็นภาษาระดับใดเพราะเหตุใด

2.1 ใหม่ เผยว่า ถ้าพูดถึง “วันทอง” ใหม่เชื่อว่าหลายคนคงมีภาพจำว่าเป็นตัวละครในวรรณคดีที่สง่างามจนทุกวันนี้หลายคนเอาคำนี้ไปพูดเปรียบเทียบกับผู้หญิงหลายใจว่าเป็น “นางวันทอง” คือคนทั้งประเทศตราหน้าเธอว่าเป็นผู้หญิงสองใจมากกว่า 200 ปี ทั้งที่ไม่มีใครรู้เลยว่า “วันทอง” สองใจจริงไหม

จาก <https://d.dailynews.co.th/entertainment/823011/>

ตอบ ภาษาระดับ.....เพราะ.....

2.2 ณ มหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จเถลิงถวัลยราชย์ดำรงเป็นพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ 10

สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ (2564: 5)

ตอบ ภาษาระดับ.....เพราะ.....

2.3 พายุ “เตี้ยนหมู่” ถล่มสุรินทร์น้ำทะลัก ต้องย้ายหมู่น้ำท่วมทุลักทุเล น้ำทะลัก คนงานต้องช่วยกันย้ายหมูแม่พันธุ์และลูกหมูรวม 30 ตัว หนีน้ำท่วม

จาก <https://www.dailynews.co.th/news/311649/>

ตอบ ภาษาระดับ.....เพราะ.....

2.4 การเข้าสู่สังคมดิจิทัล โรคอุบัติใหม่ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โลก เด็กและเยาวชนจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อให้มีความพร้อมและมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำเนินชีวิตในสังคมวิถีใหม่อย่างมีคุณภาพและมีความสุข

จาก <https://moe360.blog/2022/01/07/prime-minister-message/>

ตอบ ภาษาระดับ.....เพราะ.....

2.5 รองประธานาธิบดีไมค์ เพนซ์ และนางคาเรน เพนซ์ สุภาพสตรีหมายเลขสองตอบรับคำเชิญของ นายโจ ไบเดน ในการเข้าร่วมเป็นหนึ่งในแขกกิตติมศักดิ์ ให้กับพิธีสาบานตนรับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐคนที่ 46 ของไบเดน

จาก <https://d.dailynews.co.th/foreign/818044/>

ตอบ ภาษาระดับ.....เพราะ.....

เฉลยใบงานที่ 1 ระดับภาษา

1. จงบอกความหมายของระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาษาแบบเป็นทางการ

ตอบ เป็นภาษาที่ใช้อย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผน มีสำนวนภาษาที่สละสลวย มีลักษณะเป็นทางการ ถูกต้องตามแบบแผนของภาษา แบ่งภาษาเป็น 2 ระดับ คือ ภาษาระดับพิธีการและภาษาระดับมาตรฐานราชการ

1.1 ภาษาระดับพิธีการ

ตอบ เป็นภาษาที่สมบุรณ์แบบ มีรูปประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อลังการ งดงาม ไพเราะ มักใช้ในโอกาสสำคัญ เช่น ในงานพระราชพิธี กล่าวอวยพร กล่าวคำปราศรัย กล่าวรายงาน กล่าวเปิดประชุม และยังใช้ในวรรณกรรมชั้นสูงอีกด้วย

1.2 ภาษาระดับมาตรฐานราชการ

ตอบ เป็นภาษาที่ใช้ในงานที่เป็นทางการ มีลักษณะสมบุรณ์แบบ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มักเป็นภาษาเขียนเพื่อที่จะนำไปกล่าวเป็นคำปราศรัยกล่าวเปิดประชุม กล่าวสุนทรพจน์ และใช้ในการเขียนรายงานวิชาการ หนังสือราชการ หนังสือ ตำรา งานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความวิชาการ รายงานการประชุม และค่านำหนังสือต่าง ๆ

2. ภาษาแบบไม่เป็นทางการ

ตอบ เป็นภาษาที่ไม่เคร่งครัดตามแบบแผน ใช้ในการเขียนและการพูดโดยทั่วไปในชีวิตประจำวันหรือโอกาสทั่ว ๆ ไป ที่ไม่เป็นทางการ แบ่งภาษาเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับสนทนา และภาษาปาก

2.1 ภาษาระดับกึ่งทางการ

ตอบ ภาษาระดับนี้คล้ายกับภาษาระดับทางการ แต่ลดความทางการ แต่ยังคงความสุภาพ มักใช้ติดต่อธุรกิจ การประชุม และใช้ในการเขียนที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก เช่น งานเขียนสารคดี บทความทั่วไปในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร บทบรรยายในนวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร เป็นต้น

2.2 ภาษาระดับสนทนา

ตอบ เป็นภาษาที่มีลักษณะของภาษาพูดที่เป็นกลาง ๆ ยังคงมีความสุภาพ มักใช้สนทนาโต้ตอบกับบุคคลที่รู้จักหรือสนทนากับบุคคลที่ยังไม่คุ้นเคย และใช้ในการเขียนทั่วไปที่ไม่เป็นทางการและไม่เป็นวิชาการ เช่น การเขียนสารคดีบางประเภท การเขียนหนังสือพิมพ์ นิยาย บทความบทภาพยนตร์ รายงานข่าว เป็นต้น

2.3 ภาษาปาก

ตอบ เป็นภาษาระดับกันเอง ใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ ใช้ในวงจำกัดที่เป็นการส่วนตัว ใช้ในการสนทนากับผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยกันมาก ๆ เช่น เพื่อนหรือญาติพี่น้องใน วงจำกัดที่เป็นการส่วนตัว หรือบางครั้งใช้พูดทะเลาะด่าทอต่อกันเมื่อมีอารมณ์โกรธ อารมณ์สนุกสนาน ภาษาที่เข้มแข็งเป็นภาษาพูดเท่านั้น ไม่นิยมบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

2. จงวิเคราะห์ข้อความต่อไปนี้ว่าเป็นภาษาระดับใดเพราะเหตุใด

2.1 ใหม่ เผยว่า ถ้าพูดถึง “วันทอง” ใหม่เชื่อว่าหลายคนคงมีภาพจำว่าเป็นตัวละครในวรรณคดีที่สง่างาม จนทุกวันนี้หลายคนเอาคำนี้ไปพูดเปรียบกับผู้หญิงหลายใจว่าเป็น “นางวันทอง” คือคนทั้งประเทศตราหน้าเธอว่าเป็นผู้หญิงสองใจมากกว่า 200 ปี ทั้งที่ไม่มีใครรู้เลยว่า “วันทอง” สองใจจริงไหม

ตอบ ภาษาระดับสนทนา เพราะเป็นภาษาที่ใช้คำพูดที่เป็นกลาง ๆ แต่ยังคงมีความสุภาพ

2.2 ณ มหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จเถลิงถวัลยราชย์ดำรงเป็นพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ 10

ตอบ ภาษาระดับพิธีการ เพราะเป็นภาษาที่เป็นภาษาที่สมบูรณ์แบบ มีรูปถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2.3 พายุ “เตี้ยนหมู่” ถล่มสุรินทร์น้ำทะลัก ต้องย้ายหมู่น้ำท่วมทุกทุกเลนน้ำทะลัก คนงานต้องช่วยกันย้ายหมูแม่พันธุ์และลูกหมู รวม 30 ตัว หนีน้ำท่วม

ตอบ ภาษาปาก เพราะเป็นภาษาพูดที่ใช้ภาษาเป็นกันเอง

2.4 การเข้าสู่สังคมดิจิทัล โรคอุบัติใหม่ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โลก เด็กและเยาวชนจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อให้มีความพร้อมและมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำเนินชีวิตในสังคมวิถีใหม่อย่างมีคุณภาพและมีความสุข

ตอบ ภาษาระดับมาตรฐานราชการ เพราะเป็นภาษาที่ใช้กล่าวรายงานทางราชการ

2.5 รองประธานาธิบดีไมค์ เพนซ์ และนางคาเรน เพนซ์ สุภาพสตรีหมายเลขสองตอบรับคำเชิญของนายโจ ไบเดน ในการเข้าร่วมเป็นหนึ่งในแขกกิตติมศักดิ์ ให้กับพิธีสาบานตนรับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 46 ของไบเดน

ตอบ ภาษาระดับกึ่งทางการ เพราะเป็นภาษาที่ใช้ในหนังสือพิมพ์แต่ยังคงมีความสุภาพอยู่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง การใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท 31102 จำนวน 8 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง
 ผู้สอนนายศรียรัตน์ เอกปัทมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางลี่วิทยา

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม. 4-6/3 ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ผู้เรียนสามารถบอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารได้ (K)
- 3.2 ผู้เรียนสามารถแก้ไขภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามระดับภาษาได้อย่างถูกต้อง (P)
- 3.3 ผู้เรียนบอกความสำคัญของการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง (A)

4. สาระสำคัญ

ภาษามีหลายระดับ ผู้ใช้ภาษาต้องพิจารณาเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระดับของภาษา การใช้ภาษาผิดระดับย่อมนำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสาร การใช้ภาษาควรใช้ถ้อยคำตามโอกาส กาลเทศะ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร เพื่อให้เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อผู้เรียนรู้ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาจะสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสัมพันธภาพระหว่างบุคคลกาลเทศะ ไม่ใช้ภาษาผิดระดับ และไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสาร

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 ด้านความรู้ (K)
 - ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาระดับต่าง ๆ
- 5.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)
 - การวิเคราะห์
 - ทักษะการคิดแก้ปัญหา
 - ทักษะการปรับตัว

- การแสวงหาข้อมูล
- การทำงานเป็นกลุ่ม

5.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

6.1 ความสามารถในการสื่อสาร

- การรับสาร-ส่งสาร

6.2 ความสามารถในการคิด

- การคิดวิเคราะห์
- การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

6.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- การทำงานกลุ่ม
- การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

- การใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
- การนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

7.1 ชิ้นงาน –

7.2 ภาระงาน

- 7.2.1 การตอบคำถามใบงานที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

8. การวัดและประเมินผล

8.1 วิธีการวัดและประเมินผล

- 8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 8.1.2 ประเมินการทำใบงานที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

8.2 เครื่องมือการวัดผล

- 8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 8.2.2 แบบประเมินใบงานที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

8.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

8.3.1 เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมกรรมการทำงานกลุ่ม

ประเด็นการสังเกต	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การแบ่งหน้าที่กันทำงาน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ครบทุกคน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
ความร่วมมือกันทำงาน	ร่วมมือกันทำงานได้ครบทุกคน	ร่วมมือกันทำงานได้ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	ร่วมมือกันทำงานได้ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
การแสดงความคิดเห็น	มีการแสดงความคิดเห็นได้ครบทุกคน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

การสังเกตพฤติกรรมกรรมการทำงานกลุ่ม เกณฑ์การผ่าน ระดับ พอใช้

7 - 9 คะแนน หมายถึง ดี

4 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้

3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

8.3.2 เกณฑ์การประเมินผลการทำงานใบงานที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
การบอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา	บอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาครบถ้วนมากกว่า 3 ข้อขึ้นไป	บอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาได้ชัดเจน 3 ข้อ	บอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาได้ 2 ข้อ	บอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาได้ 1 ข้อ
การแก้ไขภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามระดับภาษาได้ถูกต้อง	แก้ไขภาษาได้ถูกต้องตามระดับภาษาได้ถูกต้องจำนวน 9 - 10 ข้อ	แก้ไขภาษาได้ถูกต้องตามระดับภาษาได้ถูกต้องจำนวน 7 - 8 ข้อ	แก้ไขภาษาได้ถูกต้องตามระดับภาษาได้ถูกต้องจำนวน 5 - 6 ข้อ	แก้ไขภาษาได้ถูกต้องตามระดับภาษาได้ถูกต้องน้อยกว่า 5 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ประเมินผลการทำใบงานที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา เกณฑ์การผ่าน ระดับ ดี

7 - 8 คะแนน หมายถึง ดีมาก

5 - 6 คะแนน หมายถึง ดี

3 - 4 คะแนน หมายถึง พอใช้

2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน)

9.1 กิจกรรมนอกห้องเรียน (เรียนเนื้อหาที่บ้าน)

1. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ เรื่อง ข้อควรระวังในการใช้ระดับภาษา จาก [Error! Hyperlink reference not valid.](#) ใช้รหัส UPSNUAG

2. ผู้เรียนตอบคำถาม เรื่อง ข้อควรระวังในการใช้ระดับภาษา ที่อยู่ใน <https://classroom.google.com> คำถาม ดังนี้

2.1 จงบอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาอย่างน้อย 3 ข้อ ขึ้นไป พร้อมคำอธิบายพอสังเขป

2.2 จงเปลี่ยนประโยคภาษาไม่เป็นทางการต่อไปนี้ให้เป็นภาษาทางการ (จำนวน 10 ข้อ)

9.2 กิจกรรมในห้องเรียน (ทำการบ้านที่โรงเรียน)

- ชี้นำ

1. ครูติดแถบข้อความบนกระดาน 3 ข้อความ ได้แก่ “กูชอบเรียนห้องแอร์ มันเย็นดี” “เราชอบเรียนในห้องแอร์เพราะเย็นดี” และ “ผมชอบเรียนในห้องปรับอากาศเพราะเย็นดีครับ” ผู้เรียนสังเกตข้อความข้างต้นและสุมผู้เรียนว่า ข้อความทั้งสามต่างกันอย่างไรบ้าง และเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

2. ครูสนทนากับผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

- ชี้อสอน

1. ครูซักถามผู้เรียน เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา ที่ได้เรียนรู้มาล่วงหน้าที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์จาก <https://classroom.google.com> ว่าการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระดับภาษาควรคำนึงถึงปัจจัยอะไรบ้าง ครูอธิบายเพิ่มเติมให้ถูกต้อง สมบูรณ์

2. ครูแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายเรื่องข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา ที่ได้ศึกษาเรียนรู้ล่วงหน้าในบทเรียนออนไลน์นอกห้องเรียนโดยให้ผู้เรียนอภิปรายว่า หากใช้ภาษา ไม่เหมาะสมกับบุคคล เวลา สถานที่ จะมีผลอย่างไร พร้อมยกตัวอย่าง

3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา โดยให้ตัวแทนอ่านโจทย์คำถาม และบอกคำตอบ ส่วนสมาชิกที่เหลือ เป็นฝ่ายสังเกต ตรวจสอบคำตอบให้ถูกต้อง สมาชิกในกลุ่มผลัดกัน เป็นคนอ่านและตอบคำถามให้ครบทุกคน

4. ครูเฉลยใบงานโดยการสุ่มถามผู้เรียนเล่นเกมเปิดแผ่นป้าย โดยนำคำถามจำนวน 10 ข้อที่ให้เปลี่ยนภาษาไม่เป็นทางการให้เป็นภาษาทางการ (แผ่นป้ายเปิดจะเป็นภาษาไม่เป็นทางการ แผ่นป้ายปิดจะเป็นเฉลยภาษาทางการ)

5. ผู้เรียนและครูร่วมกันเฉลยคำตอบจนครบทุกข้อ แล้วครูอธิบายเพิ่มเติมให้ถูกต้อง สมบูรณ์
- **ขั้นสรุป**

1. ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาว่ามีข้อควรคำนึงและสังเกตในการใช้ภาษาอย่างไร

2. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนไปทบทวนความรู้ เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา จาก <https://classroom.google.com> ในบทเรียนออนไลน์อีกครั้ง และให้ผู้เรียนศึกษา เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> สำหรับเตรียมเรียนชั่วโมงถัดไป

10. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการเรียนรู้

10.1.1 ตัวอย่างข้อความจำนวน 3 ข้อความ ตามความแตกต่างของระดับภาษา

10.1.2. ใบงานที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

10.1.3แผ่นป้ายคำถามจำนวน 10ข้อ

10.2 แหล่งการเรียนรู้

10.2.1 <https://classroom.google.com>

สื่อการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

ระดับภาษามีความสำคัญในการใช้ภาษาอย่างมาก เพราะจะช่วยให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ การใช้ภาษาให้ถูกระดับมีข้อควรคำนึงดังนี้

1. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ถ้าเป็นบุคคลที่คุ้นเคยกันมากอาจใช้ภาษาปากได้ แต่ถ้าไม่คุ้นเคยควรใช้ภาษาระดับสนทนา ต้องพิจารณาว่าผู้รับสารคือใคร มีฐานะทางสังคมสูงกว่าต่ำกว่า หรือเท่ากันกับผู้ส่งสาร เพื่อจะได้เลือกสรรถ้อยคำมาใช้ให้เหมาะสมไม่ผิดระดับภาษา

2. กาลเทศะ หมายถึง เวลา หรือโอกาส สถานที่ ในขณะที่กำลังใช้ภาษาอยู่ เช่น การสื่อสารในที่สาธารณะกลุ่มใหญ่ที่เป็นทางการควรใช้ภาษาระดับกึ่งทางการขึ้นไป แต่ถ้าในที่ไม่เป็นทางการสามารถใช้ภาษาแบบไม่เป็นทางการได้

3. เนื้อความ หมายถึง สารที่ต้องการพูด หรือเขียน ผู้ส่งสารต้องเลือกใช้ระดับภาษาแตกต่างกันไปตามเนื้อความที่จะสื่อ เช่น เนื้อเรื่องเกี่ยวกับการประกาศทางราชการต้องใช้ภาษาระดับมาตรฐานราชการเป็นต้น

4. วิธีการสื่อสาร ควรระวังการสื่อสารที่มีลักษณะเปิดเผย เช่น การสื่อสารสาธารณะในออนไลน์ที่มีผู้อื่นรู้เห็นด้วยแม้จะส่งสารถึงเพื่อนใกล้ชิดสนิทสนม ก็ไม่ควรใช้ภาษาปากที่ไม่สุภาพส่งผลให้มีผู้อื่นรู้ว่าผู้ส่งสารเป็นคนอย่างไร อาจจะมีผลสะท้อนกลับในด้านลบมายังผู้ส่งสารได้

ข้อควรสังเกตการใช้ระดับภาษา

1. การใช้คำสรรพนามมีข้อควรสังเกต ดังนี้

การใช้คำสรรพนาม	ภาษาแบบเป็นทางการ	ภาษาแบบไม่เป็นทางการ		
	ภาษาระดับพิธีการและภาษาระดับมาตรฐานราชการ	ภาษาระดับกึ่งทางการ	ภาษาระดับสนทนา	ภาษาปาก
- คำสรรพนามที่ใช้แทนตนเอง (สรรพนามบุรุษที่ 1)	ข้าพ ระ พุ ทธเจ้า ข้าพเจ้าผมกระผม ดิฉัน	กระผม ผม ดิฉัน ฉัน	ฉัน ดิฉัน กัน เรา หนู หรืออาจใช้คำนาม แทนผู้พูด เช่น ปีก ครู แม่ พ่อ ฯลฯ	ข้า เตียน กู

การใช้คำสรรพนาม	ภาษาแบบเป็นทางการ	ภาษาแบบไม่เป็นทางการ		
	ภาษาระดับพิธีการและภาษาระดับมาตรฐานราชการ	ภาษาระดับกึ่งทางการ	ภาษาระดับสนทนา	ภาษาปาก
- คำสรรพนามที่ใช้แทนผู้รับสาร (สรรพนามบุรุษที่ 2)	ท่านทั้งหลาย ท่าน คุณ	ท่านทั้งหลาย ท่าน คุณ	เธอหรืออาจใช้คำนามแทน ผู้ฟัง เช่น นิด หมอ พี่ ป้า น้ำ ลุง ฯลฯ	เอ็ง มึง

2. การใช้คำนาม

คำนามที่ใช้ในภาษาระดับทางการส่วนใหญ่ใช้ภาษาเขียนจะมีความแตกต่างจากภาษาระดับไม่เป็นทางการที่ใช้ภาษาพูด เช่น

ภาษาระดับที่ไม่เป็นทางการ	ภาษาระดับที่เป็นทางการ
งานแต่ง	งานมงคลสมรส
โรงจำนำ	สถานธนาณูเคราะห์
แสดมภ์	ไปรษณียากร
โรงพัก	สถานีตำรวจ
ใบรับรอง	หนังสือรับรอง
รถเมล์	รถประจำทาง

3. การใช้คำกริยา

คำกริยาที่ใช้ในภาษาระดับทางการส่วนใหญ่ใช้ภาษาเขียน จะมีความแตกต่างจากภาษาระดับไม่เป็นทางการที่ใช้ภาษาพูด เช่น

ภาษาระดับที่ไม่เป็นทางการ	ภาษาระดับที่เป็นทางการ
ตาย	ถึงแก่กรรม
กิน, ทาน, รับประทาน,	บริโภค
พูด, เจาจา	สนทนา
โกง	ทุจริต
ก๊อบ (Coppay)	คัดลอก
เวอ์ (Over)	เกินควร

4. การใช้คำซ้อน

คำซ้อนมักใช้ในระดับภาษาไม่เป็นทางการ ส่วนใหญ่เป็นคำซ้อนที่บอกลักษณะหรือแสดงความรู้สึก เช่น เปรี้ยวจัด เย็นเจี๊ยบ วนเวียน มากมาย รู้จักมักคุ้น ขโมยขโจร ผลหมากรากไม้ เป็นต้น

ใบงานที่ 2 ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

1. จงบอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาอย่างน้อย 3 ข้อ ขึ้นไป พร้อมคำอธิบายพอสังเขป

ตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงเปลี่ยนประโยคที่ใช้ภาษาไม่เป็นทางการให้เป็นภาษาทางการ

2.1 เขาขอไปรับรองแพทย์จากโรงพยาบาล

ตอบ

.....

2.2 หนังสือเล่มนี้มันมาก

ตอบ

.....

2.3 มีแบงค์พัน 100 ใบ

ตอบ

.....

2.4 สมใจซื้รถเครื่องมาโรงเรียน

ตอบ

.....

2.5 สมชายไม่มีใบขับขี่

ตอบ

.....

2.6 สมหญิงนั่งรถเมล์มาโรงเรียน

ตอบ

.....

2.7 ผู้เรียนต้องมาโรงเรียนก่อนแปดโมง

ตอบ

.....

2.8 ครูถูกหวยรางวัลที่ 1

ตอบ

.....

2.9 เขาโกงการสอบโดยการก๊อບข้อสอบของเพื่อน

ตอบ

.....

2.10 ปรีชานำแสดมภ์เก่าแก่ไปขายที่โรงจํานํ้า

ตอบ

.....

เฉลยใบงานที่ 2 ข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษา

1. จงบอกข้อควรคำนึงการใช้ระดับภาษาอย่างน้อย 3 ข้อ ขึ้นไป พร้อมคำอธิบายพอสังเขป

- ตอบ
1. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ถ้าเป็นบุคคลที่คุ้นเคยกันมากอาจใช้ภาษาปากได้ แต่ถ้าไม่คุ้นเคยควรใช้ภาษาระดับสนทนา
 2. กาลเทศะ การสื่อสารในที่สาธารณะกลุ่มใหญ่ที่เป็นทางการควรใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ ขึ้นไป แต่ถ้าในที่ไม่เป็นทางการสามารถใช้ภาษาแบบไม่เป็นทางการได้
 3. เนื้อความ ผู้ส่งสารต้องเลือกใช้ระดับภาษาแตกต่างกันไปตามเนื้อความที่จะสื่อ เช่น เนื้อเรื่องเกี่ยวกับการประกาศทางราชการต้องใช้ภาษาระดับมาตรฐานราชการ
 4. วิธีการสื่อสาร ควรระวังการสื่อสารที่มีลักษณะเปิดเผย เช่น การสื่อสารสาธารณะในออนไลน์ที่มีผู้อื่นรู้เห็นด้วยไม่ควรใช้ภาษาปากที่ไม่สุภาพเพราะอาจจะมีผลสะท้อนกลับในด้านลบ

2. จงเปลี่ยนประโยคภาษาไม่เป็นทางการต่อไปนี้ให้เป็นภาษาทางการ

2.1 เขาขอใบรับรองแพทย์จากโรงพยาบาล

ตอบ เขาขอหนังสือรับรองแพทย์จากโรงพยาบาล

2.2 หนังสือเรื่องนี้ดีมาก

ตอบ ภาพยนตร์เรื่องนี้สนุกมาก

2.3 มีแบงค์พัน 100 ใบ

ตอบ มีธนบัตรใบละ 1,000 บาท 100 ใบ

2.4 สมใจซื้อรถเครื่องมาโรงเรียน

ตอบ สมใจซื้อรถจักรยานยนต์มาโรงเรียน

2.5 สมชายไม่มีใบขับขี่

ตอบ สมชายใบอนุญาตขับขี่

2.6 สมหญิงนั่งรถเมล์มาโรงเรียน

ตอบ สมหญิงนั่งรถโดยสารประจำทางมาโรงเรียน

2.7 ผู้เรียนต้องมาโรงเรียนก่อนแปดโมง

ตอบ ผู้เรียนต้องมาโรงเรียนก่อนแปดนาฬิกา

2.8 ครูถูกหวยรางวัลที่ 1

ตอบ ครูถูกยกย่องเป็นข้าราชการรางวัลที่ 1

2.9 เขาโง่งการสอบโดยการก๊อบบข้อสอบของเพื่อน

ตอบเขาทุจริตการสอบโดยการคัดลอกข้อสอบของเพื่อน

2.10 ปรีชานำแสดมภ์เก่าแก่ไปขายที่โรงจำนำ

ตอบปรีชานำไปรษณียากรเก่าไปจำหน่ายที่สถานธนานุเคราะห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง การใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท 31102 จำนวน 8 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง
 ผู้สอนนายศรียรัตน์ เอกปัสชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางลี่วิทยา

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม. 4-6/3 ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ผู้เรียนสามารถบอกที่มาของคำราชาศัพท์ได้ (K)
- 3.2 ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์การสร้างคำราชาศัพท์ได้ (K)
- 3.3 ผู้เรียนสามารถทำแผนผังความคิดที่มาของคำราชาศัพท์ได้ (P)
- 3.4 ผู้เรียนบอกความสำคัญของการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง (A)

4. สาระสำคัญ

คำราชาศัพท์มีวิวัฒนาการมาแต่โบราณใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดิน และพระราชวงศ์ คนไทยมีความผูกพันกับศาสนาพุทธ ดังนั้นคำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นคำภาษาบาลีและสันสกฤตซึ่งเป็นคำทางศาสนา และมีการใช้คำเขมรเนื่องจากคนไทยมีความคุ้นเคยกับเขมร จึงยืมคำศัพท์มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภาษาไทย เมื่อผู้เรียนรู้ที่มาของคำราชาศัพท์จะทำให้เข้าใจถึงวิวัฒนาการของคำราชาศัพท์ได้ชัดเจน

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 ด้านความรู้ (K)
 - ที่มาของคำราชาศัพท์
 - การสร้างคำราชาศัพท์
- 5.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)
 - การวิเคราะห์
 - การแสวงหาข้อมูล

- การสื่อสาร
- การทำงานเป็นกลุ่ม

5.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน
- รักความเป็นไทย

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

6.1 ความสามารถในการสื่อสาร

- การรับสาร-ส่งสาร

6.2 ความสามารถในการคิด

- การคิดวิเคราะห์

6.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- การทำงานกลุ่ม
- การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

- การใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
- การนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

7.1 ชิ้นงาน –

7.2 ภาระงาน

- 7.2.1 การตอบคำถามใบงานที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 วิธีการวัดและประเมินผล

- 8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 8.1.2 ประเมินการทำใบงานที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์

8.2 เครื่องมือการวัดผล

- 8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 8.2.2 แบบประเมินใบงานที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์

8.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

8.3.1 เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมกรรมการทำงานกลุ่ม

ประเด็นการสังเกต	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การแบ่งหน้าที่กันทำงาน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ครบทุกคน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
ความร่วมมือกันทำงาน	ร่วมมือกันทำงานได้ครบทุกคน	ร่วมมือกันทำงานได้ ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	ร่วมมือกันทำงานได้ ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
การแสดงความคิดเห็น	มีการแสดงความคิดเห็นได้ครบทุกคน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

การสังเกตพฤติกรรมกรรมการทำงานกลุ่ม เกณฑ์การผ่าน ระดับ พอใช้

7 - 9 คะแนน หมายถึง ดี

4 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้

3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

8.3.2 เกณฑ์การประเมินผลการทำงานที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
การบอกที่มาของคำราชาศัพท์	บอกที่มาได้ครบถ้วน ถูกต้อง ชัดเจน ไม่มีข้อบกพร่อง	บอกที่มาได้ถูกต้อง มีข้อบกพร่องในการบอกที่มา 1 ที่	บอกที่มาได้ถูกต้อง มีข้อบกพร่องในการบอกที่มา 2 ที่	มีข้อบกพร่องในการบอกที่มา มากกว่า 2 ที่ขึ้นไป
การวิเคราะห์การสร้างคำราชาศัพท์	วิเคราะห์การสร้างคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ครบ จำนวน 10 ข้อ	วิเคราะห์การสร้างคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง จำนวน 8-9 ข้อ	วิเคราะห์การสร้างคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง จำนวน 6-7 ข้อ	วิเคราะห์การสร้างคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง น้อยกว่า 6 ข้อ

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
การบอกประโยชน์ ของคำราชาศัพท์	บอกประโยชน์ของคำ ราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ 5 ข้อ ขึ้นไป	บอกประโยชน์ของคำ ราชาศัพท์ได้ถูกต้อง จำนวน 4 ข้อ	บอกประโยชน์ของ คำราชาศัพท์ได้ ถูกต้องจำนวน 3 ข้อ	บอกประโยชน์ของคำ ราชาศัพท์ได้ถูกต้อง น้อยกว่า 3 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ประเมินผลการทำใบงานที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ เกณฑ์การผ่าน ระดับ ดี

10 - 12 คะแนน หมายถึง ดีมาก

7 - 9 คะแนน หมายถึง ดี

4 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้

3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน)

9.1 กิจกรรมนอกห้องเรียน (เรียนเนื้อหาที่บ้าน)

1. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ จาก

Error! Hyperlink reference not valid. ใช้อีเมล UPSNUAG

2. ผู้เรียนตอบคำถาม เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ที่อยู่ใน <https://classroom.google.com>

ดังนี้

2.1 คำราชาศัพท์มีความเป็นมาอย่างไร

2.2 การสร้างคำราชาศัพท์มีลักษณะใดบ้าง

2.3 คำราชาศัพท์มีประโยชน์อย่างไร

9.2 กิจกรรมในห้องเรียน (ทำการบ้านที่โรงเรียน)

- ชี้นำ

1. ครูให้ผู้เรียนดูพระบรมฉายาลักษณ์พระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี แล้วสุ่มถามผู้เรียนว่า คำราชาศัพท์มีใช้ในสมัยใด

2. ครูสนทนากับผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์

- ชีสอน

1. ครูซักถามผู้เรียน เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ ที่ได้เรียนรู้มาล่วงหน้าที่ครูจัดทำให้ในห้องเรียนออนไลน์จาก <https://classroom.google.com> ว่าราชาศัพท์มีความเป็นมาอย่างไร มีการสร้างคำราชาศัพท์อย่างไรบ้าง และครูอธิบายเพิ่มเติมให้ถูกต้อง สมบูรณ์

2. ครูแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5คน คละกันตามความสามารถ ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายที่มาของคำราชาศัพท์ การสร้างคำราชาศัพท์ และประโยชน์ของคำราชาศัพท์ที่ได้ ศึกษาเรียนรู้ล่วงหน้าในบทเรียนออนไลน์นอกห้องเรียนแล้วนำเรื่องที่อภิปรายมาทำเป็นแผนผังความคิดลงในกระดาษขนาด A1 เพื่อทบทวนความรู้

3. ครูสุ่มนักเรียน 1 กลุ่มนำเสนอแผนผังความคิด ให้นักเรียนในชั้นร่วมกันพิจารณาความ ถูกต้อง

4. ผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ เมื่อทำเสร็จครูสุ่มถามคำตอบ จากผู้เรียน ผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ โดยครูอธิบายเพิ่มเติมให้ถูกต้อง สมบูรณ์

- ชั้นสรุป

1. ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ ว่ามีความเป็นมาอย่างไร

2. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนไปทบทวนความรู้ เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์ จาก <https://classroom.google.com> ในบทเรียนออนไลน์อีกครั้ง และให้ผู้เรียนศึกษา เรื่อง การใช้ คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> สำหรับเตรียมเรียน ชั่วโมงถัดไป

10. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการเรียนรู้

10.1.1 พระบรมฉายาลักษณ์พระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี

10.1.2. ใบงานที่ 3 เรื่อง ที่มาของคำราชาศัพท์

10.1.3 กระดาษ A1

10.2 แหล่งการเรียนรู้

10.2.1 <https://classroom.google.com>

สื่อการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ที่มาของคำราชาศัพท์

ที่มาของคำราชาศัพท์

ที่มาของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์มีวิวัฒนาการมาแต่โบราณ ใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดิน และพระราชวงศ์ ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยมีมหากษัตริย์เป็นพระประมุขของชาติมาตลอดหลายร้อยปีแล้ว ตั้งแต่กรุงสุโขทัย จนถึงปัจจุบัน หลักฐานทางประวัติศาสตร์ชี้ชัดว่า คนชาติไทยมีศรัทธามั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันสูงเป็นที่เคารพสักการะ คนไทยมีความผูกพันกับศาสนาพุทธ ดังนั้นคำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นคำภาษาบาลีและสันสกฤตซึ่งเป็นคำทางศาสนา และมีการใช้คำเขมรเนื่องจากคนไทยมีความคุ้นเคยกับเขมร จึงยืมคำศัพท์มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภาษาไทยคำราชาศัพท์ได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การยืมคำมาจากภาษาอื่น

1.1 ยืมมาจากภาษาเขมร

เขมรกับไทยมีความสัมพันธ์กันทางประวัติศาสตร์ คำราชาศัพท์จากภาษาเขมรจึงมีมาก ทั้งยืมคำมาใช้ได้ทันทีในลักษณะคำราชาศัพท์สำเร็จรูป และยืมคำมาสร้างขึ้นใหม่ทั้งคำนามและคำกริยา เช่น

1.1.1 คำนาม เดิมคำว่า “พระ” หรือ “พระราช” หน้าคำนั้น ๆ

- คำนามอวัยวะ ได้แก่ พระกำโบล พระขนง พระเพลา เป็นต้น

- คำนามอื่น ๆ ได้แก่ พระราชดำริ พระอัมรงค์ พระราชดำรัส เป็นต้น

1.1.2 คำกริยา ใช้เป็นคำกริยารราชาศัพท์สำเร็จรูป เช่น เสวย กริ้ว บรรทม โปรต ตรัส ดำเนิน เสด็จ ประชวร กันแสง สรง และใช้ “ทรง” ใส่ข้างหน้าภาษาเขมรให้เป็นคำกริยาหรือคำนาม เช่น ทรงพระกันแสง ทรงบำเพ็ญ ทรงสดับ ทรงพระสรวล เป็นต้น

1.2 ยืมมาจากภาษาบาลีสันสกฤต

คำราชาศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาบาลีสันสกฤต มีดังนี้

1.2.1 หมวดอวัยวะ เช่น พระมัสสุ พระอุทร พระทันตมังสะ พระชานู เป็นต้น

1.2.2 หมวดเครื่องญาติ เช่น พระเปตตามหัยกา พระปัยยิกา พระอัยกา พระราชบิดา พระราชชนนี พระมาตุจฉา พระเชษฐา พระอนุชา พระภคินี พระนัดดา เป็นต้น

1.2.3 หมวดเครื่องอุปโภค เช่น ฉลองพระบาท พระวิสูตร พระโอสถ เป็นต้น

1.2.4 คำกริยา เช่น ทรงปรารภนา ทรงศีล ทรงธรรม ทรงพระสุบิน เป็นต้น

1.3 ยืมมาจากภาษาอื่น ๆ เช่น

- คำยืมจากภาษามลายู เช่น พระศรี (หมาก) พระสุจหนี่ (เครื่องปูลาด)
- คำยืมจากภาษามอญ เช่น พระแสง (อาวุธ)
- คำยืมจากภาษาชวา เช่น พระบันเหน่ง (เข็มขัด)
- คำยืมจากภาษาจีน เช่น พระเก้าอี้ ฉลองพระหัตถ์ตะเกียบ โต๊ะทรงพระอักษร
- คำยืมจากภาษาอังกฤษ เช่น พระโอรน (บัลลังก์มาจากคำว่า Throne)
- คำยืมจากภาษาเปอร์เซีย เช่น พระสนม พระสุหร่าย

2. การสร้างคำขึ้นใหม่

การสร้างคำราชาศัพท์ขึ้นใช้ใหม่ในภาษาไทยมีวิธีการสร้างคำ ดังนี้

2.1 ประสมคำไทยกับคำไทย เช่น รับสั่ง เครื่องต้น ช่างต้น เรือหลวง เรือต้น
เรือหลวง ตั้งเครื่อง เทียบเครื่อง เป็นต้น

2.2 เติมคำว่า “พระ” หรือ “พระราช” กับคำไทย ดังนี้

2.2.1 คำนาม

- หมวดย้วยวะ เช่น พระปราง พระที่นั่ง เป็นต้น
- หมวดเครือญาติ ได้แก่ พระเจ้าน้องนางเธอ พระเจ้าลูกยาเธอ
เจ้าจอม พระเจ้าลูกเธอ พระหลานเธอ เป็นต้น
- หมวดเครื่องใช้ ได้แก่ พระคันฉ่อง พระแท่น จานเครื่องต้น เป็นต้น

2.2.2 คำกริยา

- ใช้ ทรง กับคำกริยาไทย เช่น ทรงชี้ ทรงเล่น ทรงถาม เป็นต้น
- ใช้ ทรง กับคำนามคำไทย เช่น ทรงม้า ทรงช้าง เป็นต้น

2.3 ประสมคำไทยหรือภาษาอื่นที่เป็นราชาศัพท์ ได้แก่

2.3.1 คำนาม เช่น พานพระศรี ลายพระราชหัตถ์ เป็นต้น

2.3.2 คำกริยา เช่น แยมพระโอษฐ์ แยมพระสรวล เอาพระทัยใส่ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ที่มาของคำราชาศัพท์มีการยืมมาจากภาษาเขมรเป็นส่วนใหญ่ และมีคำภาษาบาลีสันสกฤตปะปนด้วย เพราะเขมรกับไทยมีความสัมพันธ์กันทางประวัติศาสตร์ คำราชาศัพท์จากภาษาเขมรจึงมีมาก

ประโยชน์ของการศึกษาคำราชาศัพท์

1. ช่วยให้สามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เหมาะสมกับชั้นของบุคคล
2. ได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเครื่องแสดงถึงภูมิธรรมอันสูงส่งของบรรพบุรุษ
3. ทำให้รู้คำศัพท์มากสามารถอ่านและฟังข้อความที่ใช้ราชาศัพท์ได้เข้าใจและถูกต้อง
4. ช่วยในการศึกษาวรรณคดีให้เข้าใจได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพราะวรรณคดีใช้ราชาศัพท์มาก
5. ช่วยฝึกฝนอบรมจิตใจผู้ศึกษาให้ประณีตในการใช้ภาษาเป็นผลทำให้เป็นคนมีนิสัยสุ่มรอบคอบ ละเอียดลออ

จะเห็นได้ว่าการศึกษาคำราชาศัพท์จะทำให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เหมาะสมกับชั้นของบุคคล ทำให้ไม่มีปัญหาในการสื่อสาร เพราะคำราชาศัพท์เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข คำราชาศัพท์บ่งบอกถึงความสวยงาม และความละเอียดในการใช้ภาษาไทย ถ้าผู้พูดใช้ภาษาให้ถูกต้องจะทำให้เป็นบุคคลที่น่านับถือ ได้รับการยกย่อง ทำให้เป็นคนมีนิสัยสุ่มรอบคอบ มีความละเอียดลออในการใช้ภาษา และยังเป็นบุคคลที่อนุรักษ์เอกลักษณ์ทางด้านภาษาของชาติไทยไว้อีกด้วย

ใบงานที่ 3 ที่มาของคำราชาศัพท์

1. คำราชาศัพท์มีความเป็นมาอย่างไร

ตอบ

.....

.....

.....

2. การสร้างคำราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

ตอบ

.....

.....

.....

3. คำราชาศัพท์มีประโยชน์อย่างไร

ตอบ

.....

.....

.....

4. จงบอกคำราชาศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ว่ามีการยืมคำมาจากภาษาใด

- 4.1 พระกระยาเสวย ตอบ
- 4.2 พระแสง ตอบ
- 4.3 พระเนตร ตอบ
- 4.4 พระราชดำรัส ตอบ
- 4.5 สวรรคต ตอบ

5. จงบอกลักษณะการสร้างคำราชาศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ว่าเป็นคำราชาศัพท์ที่คำไทย ประสมกับคำไทยหรือคำราชาศัพท์ที่คำไทยประสมกับคำภาษาอื่น

- 5.1 พระรากลขวิญญู ตอบ
- 5.2 บั้นพระองค์ ตอบ
- 5.3 พานพระศรี ตอบ
- 5.4 พระที่นั่ง ตอบ
- 5.5 พระพินาง ตอบ

ใบงานที่ 3 ที่มาของคำราชาศัพท์

1. คำราชาศัพท์มีความเป็นมาอย่างไร

ตอบ คำราชาศัพท์มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่กรุงสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน คนชาติไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์ คนไทยมีความผูกพันกับศาสนาพุทธ ดังนั้นคำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นคำภาษาบาลีและสันสกฤตซึ่งเป็นคำทางศาสนา และมีการใช้คำเขมรเนื่องจากคนไทยมีความคุ้นเคยกับเขมร จึงยืมคำศัพท์มาใช้ให้เหมาะสมกับภาษาไทย

2. การสร้างคำราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

ตอบ การสร้างคำราชาศัพท์มีลักษณะดังนี้ 1. การยืมคำมาจากภาษาอื่นได้แก่ 1.1 ภาษาบาลีสันสกฤต 1.2 ภาษาเขมร 1.3 ภาษาอื่น ๆ 2. การสร้างคำขึ้นใหม่ได้แก่ 2.1 ประสมคำไทยกับคำไทย 2.2 ใช้คำ “พระ พระราช” ประสมกับคำไทย 2.3 ประสมคำไทยกับคำภาษาอื่นที่เป็นราชาศัพท์อยู่แล้ว

3. คำราชาศัพท์มีประโยชน์อย่างไร

ตอบ

1. ช่วยให้เราสามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เหมาะสมกับชั้นของบุคคล
2. ได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเครื่องแสดงถึงภูมิธรรมอันสูงส่งของบรรพบุรุษ
3. ทำให้รู้คำศัพท์มาก สามารถอ่านและฟังข้อความที่ใช้ราชาศัพท์ได้เข้าใจและถูกต้อง
4. ช่วยในการศึกษาวรรณคดีให้เข้าใจได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพราะวรรณคดีใช้ราชาศัพท์มาก
5. ช่วยฝึกฝนอบรมจิตใจผู้ศึกษาให้ประณีตในการใช้ภาษาเป็นผลทำให้เป็นคนมีนิสัย สุขุม รอบคอบ ละเอียดลออ

4. จงบอกคำราชาศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ว่ามีกริยาจากภาษาใด

4.1 พระกระยาเสวย	<u>ตอบ</u> ภาษาเขมร
4.2 พระแสง	<u>ตอบ</u> ภาษามอญ
4.3 พระเนตร	<u>ตอบ</u> ภาษาบาลีสันสกฤต
4.4 พระราชดำรัส	<u>ตอบ</u> ภาษาเขมร
4.5 สวรรคต	<u>ตอบ</u> ภาษาบาลีสันสกฤต

5. จงบอกลักษณะการสร้างคำราชาศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ว่าเป็นคำราชาศัพท์ที่คำไทย ประสมกับคำไทยหรือคำราชาศัพท์ที่คำไทยประสมกับคำภาษาอื่น

5.1 พระรากลขวัณ	<u>ตอบ</u> คำไทยประสมกับคำไทย
5.2 บั้นพระองค์	<u>ตอบ</u> คำไทยประสมกับคำภาษาอื่น
5.3 พานพระศรี	<u>ตอบ</u> คำไทยประสมกับคำภาษาอื่น
5.4 พระที่นั่ง	<u>ตอบ</u> คำไทยประสมกับคำไทย
5.5 พระพินาง	<u>ตอบ</u> คำไทยประสมกับคำไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง การใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล
รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัสวิชา ท 31102 จำนวน 8 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง
ผู้สอนนายศรรัตน์ เอกปัสชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางลี่วิทยา

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานท4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม. 4-6/3 ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 ผู้เรียนสามารถบอกลักษณะของคำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์ได้ (K)
- 3.2 ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์การสร้างคำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์ได้ (K)
- 3.3 ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนคำนามสามัญให้เป็นคำนามราชาศัพท์ได้ถูกต้อง (P)
- 3.4 ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนคำสรรพนามสามัญให้เป็นคำสรรพนามราชาศัพท์ได้ถูกต้อง (P)
- 3.5 ผู้เรียนสามารถใช้คำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์ในประโยคได้ถูกต้อง(P)
- 3.6 ผู้เรียนบอกความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ได้ (A)

4. สาระสำคัญ

คำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์เป็นคำที่บัญญัติขึ้นโดยเฉพาะ คำนามราชาศัพท์บางคำอาจนำคำนามสามัญโดยใช้คำประสมให้เป็นราชาศัพท์ โดยประกอบข้างหน้าหรือข้างหลัง เพื่อให้พิเศษกว่าคำธรรมดาทั่วไปจนเป็นคำนามราชาศัพท์ส่วนคำสรรพนามราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้แทนชื่อ ซึ่งจำแนกตามชั้นหรือฐานะของบุคคลที่มีฐานันดรศักดิ์ต่างกัน เมื่อผู้เรียนรู้อาจสามารถใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับฐานะบุคคล

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 ด้านความรู้ (K)
 - การใช้คำนามราชาศัพท์
 - การใช้สรรพนามราชาศัพท์
- 5.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)
 - การวิเคราะห์
 - การแสวงหาข้อมูล

- การสื่อสาร
- การทำงานเป็นกลุ่ม

5.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน
- รักความเป็นไทย

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

6.1 ความสามารถในการสื่อสาร

- การรับสาร-ส่งสาร

6.2 ความสามารถในการคิด

- การคิดวิเคราะห์

6.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- การทำงานกลุ่ม
- การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

- การใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
- การนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

7.1 ชิ้นงาน –

7.2 ภาระงาน

7.2.1 การตอบคำถามในใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 วิธีการวัดและประเมินผล

8.1.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

8.1.2 ประเมินการทำใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

8.2 เครื่องมือการวัดผล

8.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

8.2.2 แบบประเมินใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

8.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

8.3.1 เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ประเด็นการสังเกต	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การแบ่งหน้าที่กันทำงาน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ครบทุกคน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ ไม่ครบจำนวน 1-2 คน	แบ่งหน้าที่กันทำงานได้ ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
ความร่วมมือกันทำงาน	ร่วมมือกันทำงานได้ครบทุกคน	ร่วมมือกันทำงาน ทำงานได้ไม่ครบ จำนวน 1-2 คน	ร่วมมือกันทำงานได้ไม่ครบจำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
การแสดงความคิดเห็น	มีการแสดงความคิดเห็นได้ครบทุกคน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ไม่ครบ จำนวน 1-2 คน	มีการแสดงความคิดเห็นได้ไม่ครบ จำนวนมากกว่า 2 คน ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เกณฑ์การผ่าน ระดับ พอใช้

7 - 9 คะแนน หมายถึง ดี

4 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้

3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

8.3.2 เกณฑ์การประเมินผลการทำงานใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การบอกลักษณะ คำนามราชาศัพท์ คำสรรพนามราชาศัพท์ และการสร้างคำนามราชาศัพท์	บอกลักษณะและการสร้างคำได้ครบถ้วนทุกข้อ และยกตัวอย่างประกอบชัดเจนทุกข้อ	บอกลักษณะและการสร้างคำได้ครบถ้วนทุกข้อ และขาดการยกตัวอย่างประกอบเพียง 1 ข้อ	บอกลักษณะและการสร้างคำไม่ครบและขาดการยกตัวอย่างประกอบมากกว่า 1 ข้อ ขึ้นไป

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
การเปลี่ยนคำสามัญเป็นคำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์	เปลี่ยนคำสามัญเป็นคำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์ได้ถูกต้องจำนวน 8-10 ข้อ	เปลี่ยนคำสามัญเป็นคำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์ได้ถูกต้องจำนวน 5-7 ข้อ	เปลี่ยนคำสามัญเป็นคำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์ได้ถูกต้องน้อยกว่า 5 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ประเมินผลการทำใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

เกณฑ์การผ่าน ระดับ ดี

5 - 6 คะแนน หมายถึง ดีมาก

3 - 4 คะแนน หมายถึง ดี

2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน)

9.1 กิจกรรมนอกห้องเรียน(เรียนเนื้อหาที่บ้าน)

1. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ จาก [Error! Hyperlink reference not valid.](#) ใช้รหัส UPSNUAG

2. ผู้เรียนตอบคำถาม เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ที่อยู่ใน <https://classroom.google.com> ดังนี้

2.1 คำนามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

2.2 คำสรรพนามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

2.3 การสร้างคำนามราชาศัพท์มีวิธีการ อย่างไร

2.4 การสร้างคำสรรพนามราชาศัพท์มีวิธีการ อย่างไร

9.2 กิจกรรมในห้องเรียน(ทำการบ้านที่โรงเรียน)

- ชี้นำ

ครูนำคำถามขึ้นบนโปรแกรมนำเสนอภาพนิ่ง แล้วอ่านคำถามให้ผู้เรียนร่วมกันตอบว่ามีคำว่า “เสด็จ” ที่เป็นคำสรรพนามก็คำ ได้แก่คำไหนบ้าง

คำถาม “**เสด็จ**ให้มาทูลถาม**เสด็จ**ว่าจะเสด็จหรือไม่เสด็จ ถ้า**เสด็จ**จะเสด็จ **เสด็จ**จะเสด็จด้วย **เสด็จ**ตรัสตอบให้กลับไปทูล**เสด็จ**ว่า**เสด็จ**จะเสด็จ ถ้า**เสด็จ**จะเสด็จด้วย **เสด็จ**ก็จะดีพระทัยมาก”

2. ครูร่วมเฉลยคำตอบกับผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์ และสรรพนามราชาศัพท์

- ขั้นสอน

1. ครูให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ที่ได้เรียนรู้มาแล้วหน้าที่ครูจัดทำไว้ในห้องเรียนออนไลน์จาก <https://classroom.google.com> โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ ให้อภิปรายว่าคำนามราชาศัพท์และคำสรรพนามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร มีการสร้างคำนามราชาศัพท์อย่างไร และคำสรรพนามราชาศัพท์ต้องใช้อย่างไรบ้าง ครูอธิบายเพิ่มเติมให้ถูกต้อง สมบูรณ์

2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ โดยนำคำตอบที่ได้มาช่วยกันบันทึกความหมาย ลักษณะ การสร้างคำ และวิธีการใช้คำราชาศัพท์ลงในใบงานให้เรียบร้อย

3. ครูจับเวลาการทำงาน 15 นาที เมื่อหมดเวลาครูจับสลากเพื่อเรียงลำดับกลุ่มที่ 1-9 เพื่อให้ทายภาพปริศนาคำนามราชาศัพท์ กลุ่มละ 2 ครั้ง โดยมีวิธีการเล่น ดังนี้

3.1 ภาพปริศนาคำนามราชาศัพท์มีทั้งสิ้น 18 ภาพ ดังนี้

1. บ้าน (พระราชวัง)	2. ทรีพย์ (พระราชทรีพย์)
3. วันเกิด (วันพระราชสมภพ)	4. แว่นตา (ฉลองพระเนตร)
5. เพื่อน (พระสหาย)	6. ตราพระมหากษัตริย์ (พระราชลัญจกร)
7. อาวุธ (พระแสง)	8. เลือด (พระโลหิต)
9. พี่สาว (พระภคินี)	10. คำพูด (พระราชดำรัส)
11. สวน (สวนหลวง)	12. รถยนต์ (รถยนต์พระที่นั่ง)
13. ห้องอาบน้ำ (ห้องสรง)	14. โต๊ะกินข้าว (โต๊ะเสวย)
15. ห้องนอน (ห้องบรรทม)	16. ช้าง (ช้างต้น)
17. ม้า (ม้าต้น, ม้าทรง)	18. พระราชพิธีบรมราชาภิเษก)

3.2 ครูเรียกกลุ่มที่ 1-9ตอบกลุ่มละ 2 รอบ ถ้าตอบถูกได้คะแนนข้อละ 25 คะแนน แต่ถ้าตอบผิดหักคะแนนข้อละ 25 คะแนน มีเงื่อนไขคือ ถ้าเรียกกลุ่มไหนแล้วตอบไม่ได้สามารถใช้สิทธิ์ “ข้าม” ได้แค่ครั้งเดียวให้กลุ่มต่อไปตอบแทน แต่ถ้ากลุ่มต่อไปตอบไม่ได้ก็ไม่สามารถใช้สิทธิ์ “ข้าม” ให้กลุ่มต่อไปตอบแทนได้แค่ครั้งเดียวเช่นกัน กลุ่มไหนตอบแทนได้จะได้คะแนน 25 คะแนน

3.3 เมื่อเรียกถามครบทุกกลุ่ม ครูนับคะแนนเพื่อหาผู้ชนะในการทายปริศนาคำนามราชาศัพท์

4. จากนั้นผู้เรียนและครูร่วมกันเฉลยใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องโดยครูอธิบายให้ถูกต้อง สมบูรณ์

- ชั้นสรุป

1. ผู้เรียนและครูช่วยกันสรุปหลักเกณฑ์การสร้างคำนามราชาศัพท์และการใช้คำสรรพนามราชาศัพท์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

2. ครูมอบหมายให้ผู้เรียนไปทบทวนความรู้ เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์ จาก <https://classroom.google.com> ในบทเรียนออนไลน์อีกครั้ง และให้ผู้เรียนศึกษาเรื่อง การใช้กริยารราชาศัพท์และวิเศษณ์ราชาศัพท์ใน <https://classroom.google.com> สำหรับเตรียมเรียนชั่วโมงถัดไป

10. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการเรียนรู้

10.1.1 คำถามบนโปรแกรมนำเสนอภาพนิ่ง

10.1.2. ใบงานที่ 4 เรื่อง การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

10.1.3 สลาก

10.1.4 ภาพปริศนาคำนามราชาศัพท์ จำนวน 18 ภาพ

10.2 แหล่งการเรียนรู้

10.2.1 <https://classroom.google.com>

สื่อการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

1. คำนามราชาศัพท์

คำนามราชาศัพท์คือคำเรียกสิ่งของพระมหากษัตริย์ คำนามราชาศัพท์บางคำอาจนำคำนามสามัญประสมให้เป็นราชาศัพท์ โดยประกอบข้างหน้าหรือข้างหลังเพื่อให้พิเศษกว่าคำธรรมดาทั่วไปจนเป็นคำนามราชาศัพท์

การสร้างคำนามราชาศัพท์ได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 เติมคำประกอบข้างหน้าคำนาม

1.1.1 เติมคำ **พระบรมอรรคราชพระบรมมหาราช พระบรมมหา พระบรมราช พระบรม พระอัครราช พระอัคร** พระมหาประกอบข้างหน้าคำนามที่เป็นสิ่งสำคัญอันควรยกย่องเช่น

พระบรมอรรคราชบรรพบุรุษ (บรรพบุรุษของพระมหากษัตริย์)

พระบรมมหาราชวัง (ที่อยู่ของพระมหากษัตริย์)

พระบรมมหาชนก (พ่อของพระมหากษัตริย์)

พระบรมราชานุเคราะห์ (ความอนุเคราะห์ของพระมหากษัตริย์)

พระบรมราโชวาท (คำสั่งสอนของพระมหากษัตริย์)

พระบรมราชาภิเษก (พระราชพิธีในการสถาปนาขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์)

1.1.2 เติมคำ **พระราช**ประกอบข้างหน้าคำนามที่เป็นสิ่งสำคัญรองลงมาเช่น

พระราชวัง (ที่อยู่) พระราชชนิษฐา (น้องสาว) วันพระราชสมภพ (วันเกิด)

พระราชดำรัส (คำพูด) พระราชทรัพย์ (ทรัพย์สิน) พระราชลัญจกร (ตราใช้สำหรับประทับ)

1.1.3 เติมคำ **พระ**ประกอบข้างหน้าคำนามที่เป็นสิ่งสามัญทั่วไป ที่ไม่ถือว่าสำคัญ เช่น

พระภคินี (พี่สาว) พระสหาย (เพื่อน) ฉลองพระเนตร (แว่นตา)

พระโลหิต (เลือด) พระแสง (อาวุธ) พระป้า (ป้าชื่อของบรรพบุรุษ)

1.2 เติมคำประกอบข้างหลังคำนาม

1.2.1 เติมคำ **หลวง ดัน ทรง พระที่นั่ง** ข้างหลังคำนามที่มีได้กล่าวให้เป็นความสำคัญและคำส่วนใหญ่เป็นคำไทยเช่น

เรือหลวง (เรือของพระมหากษัตริย์) สวานหลวง (สวานของพระมหากษัตริย์)

ช้างตัน (ช้างที่ดีของพระมหากษัตริย์) ม้าตัน (ม้าที่ดีของพระมหากษัตริย์)

เรือทรง (เรือของพระมหากษัตริย์) ม้าทรง (ม้าของพระมหากษัตริย์)

1.2.2 เติมคำบางคำประกอบข้างหลังค่านามคำอื่น ๆ ให้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น น้ำ **ทรง** (น้ำสำหรับอาบน้ำ) ห้อง**ทรง** (ห้องอาบน้ำ) ของ**เสวย** (ของกิน) โต๊ะ**เสวย** (โต๊ะกินข้าว) ห้อง**บรรทม** (ห้องนอน) ที่**ประทับ** (ที่อยู่) ที่**ประพาส** (ที่พักต่างถิ่น)

2. คำสรรพนามราชาศัพท์

คำสรรพนามราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้แทนชื่อ ซึ่งจำแนกตามชั้นหรือฐานะของบุคคลที่มีฐานันดรศักดิ์ต่างกันการใช้คำสรรพนามราชาศัพท์มีหลักการใช้ ดังนี้

บุรุษที่ 1	บุรุษที่ 2	บุรุษที่ 3	ใช้กับ
ข้าพระพุทธเจ้า	ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท	พระองค์	พระมหากษัตริย์
	ใต้ฝ่าละอองพระบาท		พระบรมวงศ์ - พระบรมราชชนนีพันปีหลวง - สมเด็จพระบรมราชินี - สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
	ใต้ฝ่าพระบาท	พระองค์, พระองค์ท่าน	- สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ - สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี - พระบรมวงศ์ชั้นพระองค์เจ้า (ที่เป็นพระราชโอรสธิดาของพระมหากษัตริย์)
เกล้ากระหม่อม (ชาย)	ฝ่าพระบาท		พระอนุวงศ์ชั้นพระเจ้าน้องนางเธอ พระองค์เจ้า และพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า (ที่ทรงกรม)
เกล้ากระหม่อมฉัน (หญิง)			
กระหม่อม (ชาย)			พระอนุวงศ์ชั้นพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า (ที่ไม่มีทรงกรม), หม่อมเจ้า
หม่อมฉัน (หญิง)			
เกล้ากระหม่อม		ท่าน	เจ้านายชั้นสูง

ใบงานที่ 4 การใช้ค่านามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

1. ค่านามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

ตอบ

.....

2. การสร้างค่านามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร จงอธิบายพอสังเขป

ตอบ

.....

.....

.....

3. คำสรรพนามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

ตอบ

.....

.....

4. จงเปลี่ยนค่านามสามัญต่อไปนี้เป็นค่านามราชาศัพท์ให้ถูกต้อง

4.1 วัง ตอบ

4.2 สหาย ตอบ

4.3 โลหิต ตอบ

4.4 รถยนต์ ตอบ

4.5 ห้องอาบน้ำ ตอบ

5. จงเปลี่ยนคำสรรพนามสามัญเป็นคำสรรพนามราชาศัพท์ให้ถูกต้องตามฐานะ

ของบุคคล

5.1 ข้าพเจ้า (กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว)

ตอบ

5.2 ท่าน (ขานต่อสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฯ)

ตอบ

5.3 ท่าน (ขานต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว)

ตอบ

5.4 ผม (พูดต่อหม่อมเจ้า)

ตอบ

5.5 กระผม (ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี)

ตอบ

เฉลยใบงานที่ 4 การใช้คำนามราชาศัพท์และสรรพนามราชาศัพท์

1. คำนามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

ตอบ คำนามราชาศัพท์คือคำเรียกสิ่งของพระมหากษัตริย์

2. การสร้างคำนามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไรจงอธิบายพอสังเขป

ตอบ การสร้างคำนามราชาศัพท์ได้มี 2 ลักษณะ คือ 1. ประกอบข้างหน้าคำนาม 2. ประกอบข้างหลังคำนามเพื่อให้พิเศษกว่าคำธรรมดาทั่วไปจนเป็นคำนามราชาศัพท์

3. คำสรรพนามราชาศัพท์มีลักษณะอย่างไร

ตอบ คำสรรพนามราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้แทนชื่อ ซึ่งจำแนกตามชั้นหรือฐานะของบุคคลที่มีฐานันดรศักดิ์ต่างกัน

4. จงเปลี่ยนคำนามสามัญต่อไปนี้เป็นคำนามราชาศัพท์ให้ถูกต้อง

4.1 วัง	<u>ตอบ</u> พระราชวัง
4.2 สหาย	<u>ตอบ</u> พระสหาย
4.3 โลหิต	<u>ตอบ</u> พระโลหิต
4.4 รถยนต์	<u>ตอบ</u> รถยนต์พระที่นั่ง
4.5 ห้องอาบน้ำ	<u>ตอบ</u> ห้องสรง

5. จงเปลี่ยนคำสรรพนามสามัญเป็นคำสรรพนามราชาศัพท์ให้ถูกต้องตามฐานะของบุคคล

- 5.1 ข้าพเจ้า (กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว)
ตอบ ข้าพระพุทธเจ้า
- 5.2 ท่าน (ขานต่อสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฯ)
ตอบ ใต้ฝ่าละอองพระบาท
- 5.3 ท่าน (ขานต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว)
ตอบ ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท
- 5.4 ท่าน (ขานต่อพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ)
ตอบ ฝ่าพระบาท
- 5.5 กระผม (ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี)
ตอบ เกล้ากระหม่อม, กระหม่อม (ชาย), หม่อมฉัน (หญิง)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท 31102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2564
 คำสั่ง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงใน
 กระดาษคำตอบ

1. ข้อใดใช้ภาษาเป็นทางการ

1. พายุดีเปรสชันบริเวณทะเลจีนใต้มีแนวโน้มจะทวีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุโซนร้อน
2. การศึกษาไทยในทุกวันนี้เป็นยุคสังคมนิยมแห่งการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง
3. แผ่นดินไหวในประเทศญี่ปุ่นทำให้เกิดความเสียหายนับไม่ถ้วน
4. วัคซีนถือเป็นความหวังสำคัญของการต่อสู้กับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

2. “เนื่องจากสถานการณ์โดยรวมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อาจจะมีควมรุนแรงมากขึ้นและจะกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน จึงมีมติให้เลื่อนการเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564”

จากข้อความข้างต้นจัดเป็นภาษาระดับใด

1. ภาษาระดับพิธีการ
2. ภาษาระดับมาตรฐานราชการ
3. ภาษาระดับกึ่งทางการ
4. ภาษาระดับสนทนา

3. “ตำรวจบอกว่าจะใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดในการสลายการชุมนุม”

จากข้อความข้างต้น ข้อใดเปลี่ยนเป็นภาษาระดับมาตรฐานราชการได้ถูกต้อง

1. ตำรวจประกาศว่าจะใช้มาตรการขั้นสูงสุดในการสลายการชุมนุม
2. ตำรวจประกาศว่าจะใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดในการสลายการชุมนุม
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจประกาศว่าจะใช้มาตรการขั้นสูงสุดในการยุติการชุมนุม
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจประกาศว่าจะใช้มาตรการขั้นเข้มข้นในการยุติการชุมนุม

4. “การขับเคลื่อนประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน เป็นหน้าที่ของพลเมืองไทยทุกคน รวมทั้งเด็กและเยาวชนอันเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศ”

จากข้อความข้างต้นเป็นภาษาระดับพิธีการหรือไม่ เพราะเหตุใด

1. เป็นภาษาระดับพิธีการเพราะเป็นภาษาที่ใช้ในการบรรยาย
2. ไม่เป็นภาษาระดับพิธีการเพราะเป็นภาษาที่ใช้ในการบรรยาย
3. เป็นภาษาระดับพิธีการเพราะเป็นใช้ถ้อยคำและประโยคเป็นทางการใช้ในการกล่าวรายงานในพิธี
4. ไม่เป็นภาษาระดับพิธีการเพราะใช้คำว่า “เด็ก” ที่เป็นภาษาไม่เป็นภาษาระดับพิธีการ

5. “เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ของประเทศที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคม และนำพาประเทศไทยสู่อนาคต ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ สังคม และวิถีชีวิต”

จากข้อความข้างต้นเป็นภาษามาตรฐานราชการ เพราะเหตุใด

1. เป็นภาษาในการกล่าวรายงาน เพราะ การกล่าวรายงานต่อที่ประชุมชนต้องใช้ภาษาทางการ
2. เป็นภาษาที่ใช้ในการบรรยายในชั้นเรียน เพราะ ในชั้นเรียนห้ามใช้ภาษาไม่เป็นทางการ
3. เป็นภาษาที่ใช้ในการประกาศเกียรติคุณ เพราะ การกล่าวต้องใช้ภาษาระดับมาตรฐานราชการขึ้นไป
4. เป็นภาษาที่ใช้ในการรายงานการประชุม เพราะ ลักษณะภาษาเป็นภาษาเขียนที่เป็นทางการ

6. ข้อใดเปลี่ยนเป็นภาษาทางการได้ถูกต้องทุกคำ

1. รถเมล์ หมา งานแต่ง เปลี่ยนเป็น รถประจำทางสุนัข งานสมรส
2. ขอความช่วยเหลือ แสตมป์ เล่าเรื่องราว เปลี่ยนเป็น ขอความอนุเคราะห์ไปรษณียากร พรรณนา
3. เชิญพระ เชิญ ช่างเดินรถโดยสาร เปลี่ยนเป็น นิมนต์ อันเชิญ ช่างเดินรถประจำทาง
4. ไบร่บรอง รับประทาน เปลี่ยนเป็น แบบรับรอง บริโภค สถานีตำรวจ

7. “ใบรับรองแพทย์ต้องออกก่อนวันที่ยื่นห้ามเกิน 1 เดือน เป็นหลักฐานขอทำใบขับขี่”

จากข้อความข้างต้นข้อใดเปลี่ยนเป็นภาษาทางการได้ถูกต้องที่สุด

1. ใบรับรองแพทย์ต้องออกก่อนวันยื่นคำขอไม่เกิน 1 เดือน เพื่อขอหลักฐานประกอบ ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ
2. หนังสือรับรองแพทย์ต้องออกก่อนวันยื่นคำขอไม่เกิน 1 เดือน เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบ การขอใบอนุญาตขับรถยนต์
3. หนังสือรับรองแพทย์ต้องออกก่อนวันยื่นคำขอไม่เกิน 1 เดือน เพื่อขอหลักฐานประกอบ ใบอนุญาตขับขี่
4. ใบรับรองแพทย์ต้องออกก่อนวันยื่นคำขอไม่เกิน 1 เดือน เพื่อขอหลักฐานประกอบ ใบอนุญาตขับขี่

8. ประชาสัมพันธ์โรงเรียนประกาศว่า “มีคนเจอใบรับรองนักเรียนของเด็กชายสมมติแล้ว ให้มาเอาได้ที่ห้องประชาสัมพันธ์”

จากข้อความข้างต้นเป็นใช้ภาษาที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด และต้องเปลี่ยนภาษาดังกล่าวให้ถูกต้องอย่างไร

1. ถูกต้อง เพราะเป็นการประกาศให้นักเรียนฟัง ไม่ต้องเปลี่ยนภาษาใหม่
2. ไม่ถูกต้อง เพราะต้องใช้ภาษาทางการ ต้องเปลี่ยนภาษาเป็น “มีผู้พบหนังสือรับรองสถานภาพ การเป็นนักเรียนของคุณสมมติแล้ว ให้มารับคืนได้ที่ห้องประชาสัมพันธ์”
3. ไม่ถูกต้อง เพราะต้องใช้ภาษาถึงทางการ ต้องเปลี่ยนภาษาเป็น “มีผู้พบหนังสือรับรองการเป็นนักเรียนของเด็กชายสมมติแล้ว ให้มารับคืนได้ที่ห้องประชาสัมพันธ์”
4. ไม่ถูกต้อง เพราะต้องใช้ภาษาประกาศที่เป็นระดับสนทนา ต้องเปลี่ยนภาษาเป็น “มีคนพบใบรับรองการเป็นนักเรียนของเด็กชายสมมติแล้ว ให้มารับคืนได้ที่ห้องประชาสัมพันธ์”

9. ข้อใดกล่าวถึงที่มาของคำราชาศัพท์ถูกต้องที่สุด

1. คำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นภาษาเขมร
2. คำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นภาษาบาลี
3. คำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นภาษาสันสกฤต
4. คำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มักเป็นภาษาบาลีสันสกฤต และเขมร

10. ข้อใดเป็นคำราชาศัพท์ที่เกิดจากการสร้างคำขึ้นใหม่ทั้งหมด

1. รับสั่ง พระแท่น ผนวช
2. ห้องเครื่อง พระสาาง พระพีนาง
3. เครื่องต้น พระราชวัง โปรต
4. พระที่นั่ง ทรงดนตรี สรง

11. “พระราชวัง” และ “ทรงเครื่องใหญ่” เป็นคำราชาศัพท์ที่เกิดจากการสร้างคำลักษณะใด

1. เกิดจากคำภาษาไทยรวมกันทั้งหมด
2. เกิดจากคำภาษาต่างประเทศรวมกันทั้งหมด
3. เกิดจากคำภาษาต่างประเทศรวมกับคำภาษาไทย และคำภาษาไทยรวมกับคำภาษาไทย
4. เกิดจากคำภาษาต่างประเทศรวมกับคำภาษาไทย และคำภาษาต่างประเทศรวมกับคำภาษาไทย

12. ถ้าจะกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวเองอย่างไร

1. หม่อมฉัน
2. เกล้ากระหม่อม
3. ข้าพระพุทธเจ้า
4. กระผม

13. ข้อใดจับคู่ประเภทของคำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง

1. ใต้ฝ่าพระบาท - คำนามราชาศัพท์
2. พระอัครชายา - คำนามราชาศัพท์
3. พระองค์ท่าน - คำสรรพนามราชาศัพท์
4. เกล้ากระหม่อม - คำสรรพนามราชาศัพท์

14. คำนามสามัญ “เครื่องบิน” และ “รถยนต์” สามารถทำให้เป็นคำนามราชาศัพท์ได้อย่างไร

1. เครื่องบินหลวง รถยนต์หลวง
2. เครื่องบินหลวง รถยนต์พระที่นั่ง
3. เครื่องบินพระที่นั่ง รถยนต์พระที่นั่ง
4. เครื่องบินพระที่นั่ง รถยนต์หลวง

15. คำนามสามัญ “วัง” และ “ศาสน์” สามารถทำให้เป็นคำนามราชาศัพท์ได้อย่างไร

1. พระมหाराชาวัง พระศาสน์	2. พระบรมราชวัง พระศาสน์
3. พระบรมมหาราชวัง พระราชศาสน์	4. พระบรมราชวัง พระราชศาสน์

16. ข้อใดใช้คำว่า “ทรง” ได้ถูกต้อง

1. ทรงพระอักษร	2. ทรงโปรดดนตรีไทย
3. ทรงเสด็จพระราชดำเนิน	4. ทรงเสวยพระกระยาหาร

17. ข้อใดจับคู่ประเภทของคำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง

1. บรรทม – กริยาราชศัพท์
2. พระเดชพระคุณ – กริยาราชศัพท์
3. พระพุทธเจ้าข้า – คำวิเศษณ์ราชศัพท์
4. ขอรับกระหม่อม – คำวิเศษณ์ราชศัพท์

18. “นายกรัฐมนตรีตาย” จากข้อความข้างต้นเป็นใช้คำกริยาที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด และต้องเปลี่ยนคำกริยาดังกล่าวให้ถูกต้องอย่างไร

1. ถูกต้อง เพราะ สามารถใช้คำสรรพนามว่า “ตาย” กับนายกรัฐมนตรีได้ เพราะนายกรัฐมนตรีเป็นสามัญชน
2. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “ตาย” กับนายกรัฐมนตรีไม่ได้ เพราะนายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลสำคัญ ต้องเปลี่ยนคำกริยาใหม่เป็น “นายกรัฐมนตรีถึงแก่อนิจกรรม”
3. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “ตาย” กับนายกรัฐมนตรีได้ เพราะนายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลสำคัญ ต้องเปลี่ยนคำกริยาใหม่เป็น “นายกรัฐมนตรีถึงแก่อสัญกรรม”
4. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “ตาย” กับนายกรัฐมนตรีได้ เพราะนายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลสำคัญ ต้องเปลี่ยนคำกริยาใหม่เป็น “นายกรัฐมนตรีถึงแก่สิ้นชีพิตักษัย”

19. “สมเด็จพระสังฆราชอาพาธ” จากข้อความข้างต้นเป็นใช้คำกริยาที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด และต้องคำกริยาดังกล่าวให้ถูกต้องอย่างไร

1. ถูกต้อง สามารถใช้คำกริยาว่า “อาพาธ” กับสมเด็จพระสังฆราชได้ เพราะสมเด็จพระสังฆราชเป็นพระสงฆ์
2. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “อาพาธ” กับสมเด็จพระสังฆราชได้ เพราะสมเด็จพระสังฆราชมีพระอิสริยยศเสมอด้วยพระองค์เจ้า ต้องเปลี่ยนคำกริยาใหม่เป็น “ประชวร”
3. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “อาพาธ” กับสมเด็จพระสังฆราชได้ เพราะสมเด็จพระสังฆราชมีพระอิสริยยศเสมอด้วยพระองค์เจ้า ต้องเปลี่ยนคำกริยาใหม่เป็น “ทรงประชวร”
4. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “อาพาธ” กับสมเด็จพระสังฆราชได้ เพราะสมเด็จพระสังฆราชมีพระอิสริยยศเสมอด้วยพระมหากษัตริย์ต้องเปลี่ยนคำกริยาใหม่เป็น “ทรงพระประชวร”

20. ถ้าต้องการถวายข้าวจำนวน 10 กระสอบ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ต้องใช้คำราชาศัพท์ในข้อใด

1. ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย
2. น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวาย
3. เกล้ากระหม่อมขอถวาย
4. เหนือเกล้ากระหม่อมขอถวาย

21. “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ลงชื่อ) และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี (ลงชื่อ) ในหนังสือ” จากข้อความข้างต้นสามารถเปลี่ยนคำกริยาใหม่ให้ถูกต้องได้อย่างไร

1. ลงพระปรมาภิไธย ลงพระนามาภิไธย
2. ทรงลงพระปรมาภิไธย ทรงลงพระนามาภิไธย
3. ลงพระราชปรมาภิไธย ลงพระราชนามาภิไธย
4. ทรงลงพระราชปรมาภิไธย ทรงลงพระราชนามาภิไธย

22. “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบำเพ็ญกุศลทักษิณานุปทาน”

คำที่ขีดเส้นใต้จากข้อความข้างต้นเป็นใช้คำกริยาราชศัพท์ที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด และต้องเปลี่ยนคำดังกล่าวให้ถูกต้องอย่างไร

1. ถูกต้อง เพราะเป็นการใช้คำที่เหมาะสมกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ไม่ต้องเปลี่ยนคำใหม่
2. ไม่ถูกต้อง เพราะต้องใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องใช้
คำใหม่เป็น “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทักษิณานุปทาน”
3. ไม่ถูกต้อง เพราะต้องใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องใช้คำใหม่เป็น
“พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบำเพ็ญกุศลทักษิณานุปทาน”
4. ไม่ถูกต้อง เพราะต้องใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องใช้คำใหม่เป็น
“พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระบำเพ็ญกุศลทักษิณานุปทาน”

23. “.....พระคุณเจ้าไปฉัน.....ที่หอดฉันด้วย.....”

คำในข้อใดเหมาะสมที่จะเติมลงในช่องว่างของบทสนทนา

1. เชิญ อาหาร ครับ
2. ขอเชิญ อาหาร ขอครับ
3. นิมนต์ อาหาร ขอรับ
4. นิมนต์ ภัตตาหาร ขอรับ

24. “.....จะไป.....ที่กุฏินะ.....” พระสงฆ์พูดต่อมารดาของตนเอง

คำในข้อใดเหมาะสมที่จะเติมลงในช่องว่างของบทสนทนา

1. อาตมา สวดมนต์ โยม
2. อาตมภาพ สวดมนต์ คุณโยม
3. อาตมา เจริญพระพุทธรมนต์คุณโยม
4. อาตมภาพ เจริญพระพุทธรมนต์ คุณโยม

25. “สมเด็จพระสังฆราชทรงประชวร และเสด็จมาประทับ ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์”

จากข้อความข้างต้นเป็นใช้คำถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด และต้องเปลี่ยนข้อความดังกล่าวให้ถูกต้องอย่างไร

1. ถูกต้อง สามารถใช้คำว่า “ทรงประชวร” ได้เพราะสมเด็จพระสังฆราชใช้คำราชาศัพท์เสมอพระเจ้าวรวงศ์เธอที่มีได้ทรงกรม
2. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “ทรงประชวร” ได้เพราะสมเด็จพระสังฆราชใช้คำราชาศัพท์เสมอพระเจ้าแผ่นดิน ต้องเปลี่ยนคำเป็น “ทรงพระประชวร”
3. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “ทรงประชวร” ได้เพราะสมเด็จพระสังฆราชใช้คำราชาศัพท์เสมอเจ้านายชั้นสูง ต้องเปลี่ยนคำเป็น “ประชวร”
4. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่สามารถใช้คำว่า “ทรงประชวร” ได้เพราะสมเด็จพระสังฆราชใช้คำศัพท์สำหรับพระภิกษุ ต้องเปลี่ยนคำเป็น “อาพาธ”

26. “เจ้าอาวาสวัดป่วยอยู่หลายวัน ได้มรรณแล้วเมื่อคืน”

คำที่ขีดเส้นใต้จากข้อความข้างต้นเป็นใช้คำที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด และต้องเปลี่ยนคำดังกล่าวให้ถูกต้องอย่างไร

1. ถูกต้อง เพราะเป็นการใช้คำที่เหมาะสมกับเจ้าอาวาส ไม่ต้องเปลี่ยนคำใหม่
2. ไม่ถูกต้อง เพราะใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับเจ้าอาวาส ต้องคำใหม่เป็น “เจ้าอาวาสวัดอาพาธ อยู่หลายวัน ได้มรรณภาพแล้วเมื่อคืน”
3. ไม่ถูกต้อง เพราะใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับเจ้าอาวาส ต้องคำใหม่เป็น “เจ้าอาวาสวัดประชวร อยู่หลายวัน ได้สิ้นชีพแล้วเมื่อคืน”
4. ไม่ถูกต้อง เพราะใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับเจ้าอาวาส ต้องคำใหม่เป็น “เจ้าอาวาสวัดประชวร อยู่หลายวัน ได้ถึงแก่มรรณภาพแล้วเมื่อคืน”

27. ข้อความในข้อใดเป็นการใช้คำสุภาพที่ถูกต้อง

1. ผักขวาลอยเต็มแม่น้ำท่าจีน	2. ผักตบชวลอยเต็มแม่น้ำท่าจีน
3. ผักบุงลอยเต็มแม่น้ำท่าจีน	4. ผักสามทาวลอยเต็มแม่น้ำท่าจีน

28. คำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ข้อใดเป็นคำสุภาพหมดทุกคำ

1. ดอกเหล็ก ถั่วพะาะ เห็ดโคน	2. เถามุย ฟักเหลือง เห็ดปลวก
3. แดงโม ต้นปารีชาติ ปลาใบไม้	4. ปลาหาง ถ่วงอก ฟักทอง

29. “กลืนตัวคุณหมื่นมากจนผมเกือบจะอ้วกออกมา”

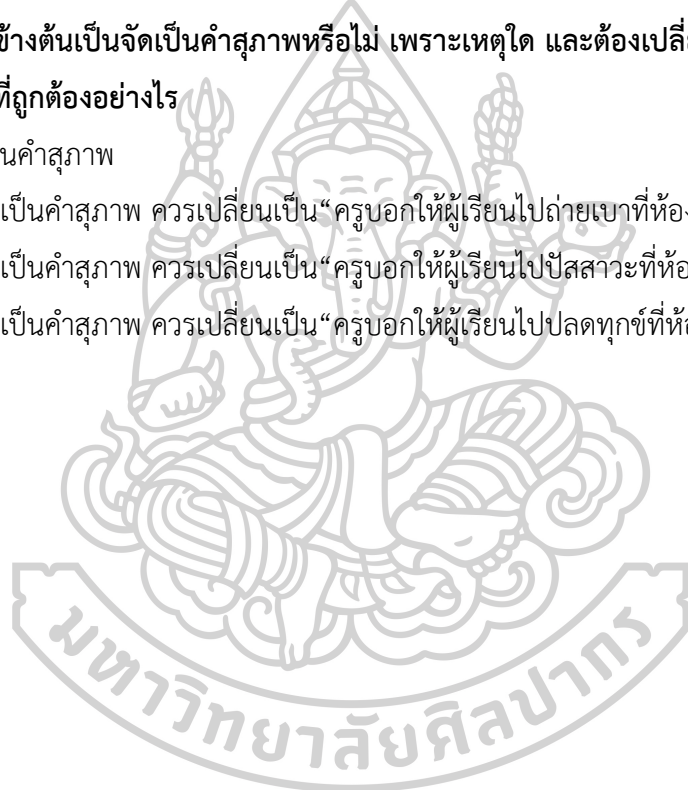
จากข้อความข้างต้นสามารถเปลี่ยนใหม่โดยใช้คำสุภาพได้อย่างไร

1. กลืนตัวคุณหมื่นมากจนผมเกือบจะรอกออกมา
2. กลืนกายคุณหมื่นมากจนผมเกือบจะอ้วกออกมา
3. กลืนตัวคุณหมื่นมากจนผมเกือบจะอาเจียนออกมา
4. กลืนกายคุณหมื่นมากจนผมเกือบจะอาเจียนออกมา

30. “ครูบอกให้นักเรียนไปปัสสาวะที่ห้องน้ำได้”

จากข้อความข้างต้นเป็นจัดเป็นคำสุภาพหรือไม่ เพราะเหตุใด และต้องเปลี่ยนข้อความดังกล่าวให้เป็นคำสุภาพที่ถูกต้องอย่างไร

1. เป็นคำสุภาพ
2. ไม่เป็นคำสุภาพ ควรเปลี่ยนเป็น “ครูบอกให้ผู้เรียนไปถ่ายเบาที่ห้องน้ำได้”
3. ไม่เป็นคำสุภาพ ควรเปลี่ยนเป็น “ครูบอกให้ผู้เรียนไปปัสสาวะที่ห้องสุขาได้”
4. ไม่เป็นคำสุภาพ ควรเปลี่ยนเป็น “ครูบอกให้ผู้เรียนไปปลดทุกข์ที่ห้องสุขาได้”

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2. คำตอบของนักเรียนในแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคน ไม่มีข้อใดถูก ไม่มีข้อใดผิด ขอให้ผู้เรียนตอบคำถามตามความเป็นจริง

3. คำตอบของนักเรียนในแบบสอบถามไม่นำไปรวมในการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลจากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ผู้เรียนอ่านข้อคำถาม แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตารางที่ตรงกับ
ความคิดเห็นที่เป็นจริงของผู้เรียน

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เรียน				
		5	4	3	2	1
1	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
2	ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
3	มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัย					
5	ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนมีความน่าสนใจ ทันสมัย					
6	บรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด					
7	ผู้เรียนมีความสนุกกับการเรียน					
8	ครูให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง					
9	ประโยชน์ที่ได้รับ ผู้เรียนทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี					
10	ฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น					
11	ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนระดับภาษาและคำราชาศัพท์					
12	สามารถนำรูปแบบการเรียนไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ					
	รวม					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ตารางผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความเหมาะสมถูกต้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.1 สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. การวัดประเมินผล						
4.1 ความสอดคล้องของการวัดประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ความสอดคล้องระหว่างวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1	+1	+1	+1	1.00
2	+1	+1	+1	1.00
3	+1	+1	+1	1.00
4	+1	+1	+1	1.00
5	+1	+1	+1	1.00
6	+1	+1	+1	1.00
7	+1	+1	+1	1.00
8	0	+1	+1	0.67
9	+1	+1	+1	1.00
10	+1	+1	+1	1.00
11	+1	+1	+1	1.00
12	+1	+1	+1	1.00
13	+1	+1	+1	1.00
14	+1	+1	+1	1.00
15	+1	+1	+1	1.00
16	+1	+1	+1	1.00
17	+1	+1	+1	1.00
18	+1	+1	+1	1.00
19	0	+1	+1	0.67
20	+1	+1	+1	1.00
21	+1	+1	+1	1.00
22	+1	+1	+1	1.00
23	+1	+1	+1	1.00
24	+1	+1	+1	1.00
25	0	+1	+1	0.67
26	+1	+1	+1	1.00
27	+1	+1	+1	1.00
28	+1	+1	+1	1.00
29	+1	+1	+1	1.00
30	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							
1	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2	ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3	มีกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้							
5	บรรยากาศในการเรียนมีความน่าสนใจทันสมัย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6	บรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7	ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8	ครูให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
9	ผู้เรียนทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
10	ฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
11	ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนระดับภาษาและคำราชาศัพท์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
12	สามารถนำรูปแบบการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
รวมทั้งฉบับ					1.00		

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์

ข้อที่	p	r	คุณภาพข้อสอบ	ข้อที่	p	r	คุณภาพข้อสอบ
1	0.43	0.85	ใช้ได้	16	0.50	0.34	ใช้ได้
2	0.43	0.67	ใช้ได้	17	0.53	0.89	ใช้ได้
3	0.33	0.56	ใช้ได้	18	0.50	0.32	ใช้ได้
4	0.87	0.63	ใช้ได้	19	0.67	0.72	ใช้ได้
5	0.20	0.50	ใช้ได้	20	0.41	0.51	ใช้ได้
6	0.50	0.65	ใช้ได้	21	0.22	0.24	ใช้ได้
7	0.87	0.85	ใช้ได้	22	0.53	0.89	ใช้ได้
8	0.59	0.51	ใช้ได้	23	0.37	0.65	ใช้ได้
9	0.78	0.63	ใช้ได้	24	0.33	0.37	ใช้ได้
10	0.50	0.30	ใช้ได้	25	0.23	0.29	ใช้ได้
11	0.75	0.21	ใช้ได้	26	0.33	0.37	ใช้ได้
12	0.53	0.89	ใช้ได้	27	0.59	0.28	ใช้ได้
13	0.70	0.50	ใช้ได้	28	0.60	0.40	ใช้ได้
14	0.74	0.79	ใช้ได้	29	0.75	0.21	ใช้ได้
15	0.50	0.55	ใช้ได้	30	0.59	0.51	ใช้ได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson) ได้เท่ากับ 0.83

ตารางที่ 20 ผลคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่อง ระดับภาษาและคำราชาศัพท์
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ลำดับที่	ก่อนการจัดการ เรียนรู้	หลังการจัดการ เรียนรู้	ลำดับที่	ก่อนการจัดการ เรียนรู้	หลังการจัดการ เรียนรู้
1	14	24	23	12	21
2	11	19	24	14	23
3	7	18	25	15	16
4	12	19	26	7	19
5	5	17	27	14	22
6	14	22	28	12	20
7	11	21	29	17	23
8	9	20	30	9	18
9	9	19	31	8	17
10	8	19	32	15	22
11	16	21	33	10	20
12	7	20	34	10	21
13	9	21	35	14	22
14	10	23	36	10	20
15	5	19	37	11	22
16	15	25	38	12	23
17	19	26	39	8	19
18	12	20	40	13	20
19	14	23	41	10	18
20	4	18	42	4	15
21	9	17	43	17	22
22	9	19	44	11	20
คะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้				$\bar{X} = 10.95$	SD = 3.52
คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้				$\bar{X} = 20.30$	SD = 2.33

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ศรรัตน์ เอกปชชา
วัน เดือน ปี เกิด	20 เมษายน 2533
สถานที่เกิด	สุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	34 หมู่ 14 ต.บ่อสุพรรณ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี 72190

